

374.1428

6634

7.3

เรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพร่วมกับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพที่มีต่อ
ทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางผลึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชูลี กเชนทร์เคษา

18 S.ศ. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

175015

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบไต่พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไท

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ.ดร.คมเพชร ฉัตรสุกกุล)

.....กรรมการ

(ดร.ศุภย์ โอเหลา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.ดร.คมเพชร ฉัตรสุกกุล)

.....กรรมการ

(ดร.ศุภย์ โอเหลา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ดร.วชิรญา บัวศรี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๓...เดือนพฤษภาคม...พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภากุล ดร.สุขภูมิ โยเหลา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี ที่ได้ให้คำแนะนำ ขอเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสีตะพันธ์ อาจารย์พรหมพิศ วาณิชการ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และ ดร.คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์ และขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์ และขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ครัง ยะลา ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือก่อนนำไปใช้

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการสถานบริหารภายใต้คัสลับ สระว่านน้ำพินารณ คอร์กเทมนิส 71 ร้านขายอุปกรณ์กีฬาสมภักดิ์ และร้านคัสตุนักกีฬาแชมป์ ที่กรุณาให้อาวยเทพโทรทัศน์และพานักศึกษาไปปฏิบัติงาน

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง และคุณภวัน คเชนทร์เคชา ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ชูลี คเชนทร์เคชา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ	
ทางพลศึกษา	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ ...	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ	31
3 วิธีดำเนินการค้นคว้า	39
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	40
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล ^{๑๒}	43
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล ^{๒1}	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ^{๒1}	46
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50

5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	55
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	55
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	55
	ประชากร	55
	กลุ่มตัวอย่าง	56
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	56
	การดำเนินการทดลอง	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	58
	อภิปรายผล	58
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	63
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	63
	บรรณานุกรม	64
	ภาคผนวก	64
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	164

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์และค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลองของ คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	51
2 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่มให้คำปรึกษา แบบกลุ่มคานอาชีพกับกลุ่มให้โปรแกรมขอสนเทศทางอาชีพ หลังการทดลอง	52
3 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับ คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง	53
4 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมขอสนเทศทางอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง	54
5 รายละเอียดของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ..	157
6 คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	159
7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	160
8 คะแนนดิบของนักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ	162
9 คะแนนดิบของนักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมขอสนเทศทางอาชีพ	163

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ	11
---	-----------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ปัญหาการว่างงานได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับอันเนื่องมาจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจของโลก เป็นเหตุให้การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทยต่ำกว่าเป้าหมาย และเริ่มดีขึ้นจากแนวโน้มในอดีต ประกอบกับในปัจจุบันการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้เปิดสาขาวิชาการด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและเป็นผลให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับนี้เป็นจำนวนมาก และมากกว่าที่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนรับไว้ได้ทั้งหมดทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน การทำงานต่ำกว่าระดับการศึกษา และทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ดังที่ อภิชาติ พันธเสน (2529 : 20) ได้ศึกษา "การศึกษากับการมีงานทำ" พบว่า การว่างงานจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์การมีงานทำของผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีปีพุทธศักราช 2527 มีอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 24 ปีพุทธศักราช 2528 ประมาณร้อยละ 28 ปีพุทธศักราช 2529 ประมาณร้อยละ 36 และปีพุทธศักราช 2530 ประมาณร้อยละ 40 ซึ่งมีสาขาวิชาที่นำหางโย 4 - 5 สาขาที่ไม่มีการมีงานทำสูงขึ้นเรื่อย ๆ สาขาศึกษาศาสตร์เป็นสาขาหนึ่งที่มีอัตราการว่างงานสูงขึ้น จากสถิติปีพุทธศักราช 2528 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 23 ปีพุทธศักราช 2529 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 37 แล้วก็ขึ้นมาเป็นร้อยละ 50 ในปีพุทธศักราช 2530 (นิยม ปรุคำ. 2531 : 22 - 23)

กรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ผลิตนักกีฬาระดับประเทศขึ้นบัณฑิตวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาพลศึกษาโดยมีวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 17 แห่ง ตั้งอยู่ทุกภาคของประเทศและวิทยาลัยพลศึกษาเหล่านี้จะผลิตนักกีฬาวิชาเอกพลศึกษา ปีละจำนวนประมาณ 2,000 คน (กรมพลศึกษา. 2530 : 5) ซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ในสถาบันศึกษาต่าง ๆ

๑-๑๕
๑๖-๑๗

- พจนานุกรม
- พจนานุกรม

- พจนานุกรม
- พจนานุกรม
- พจนานุกรม

เช่น วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการศึกษาตามผลสำเร็จการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2530 มีผู้ว่างงานประมาณร้อยละ 55.39
(รายงานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิต. 2531 : 36) ซึ่งส่วนมากเป็นนักศึกษาจาก
วิทยาลัยพลศึกษา และกรมพลศึกษาได้สำรวจผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา ในปีการศึกษา
2530 จำนวน 1,518 คน ปรากฏว่าตอบแบบสอบถามกลับคืนมา 942 คน พบว่ามีนักศึกษาว่างงาน
82 คน (กรมพลศึกษา. 2531 : 5) จากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก
วิทยาลัยพลศึกษายังมีการว่างงาน

สาเหตุสำคัญของปัญหาการว่างงานของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา
จรรยาพร อรรถนทร์ (2529 : 42 - 43) ได้สรุปไว้ว่า สาเหตุที่ 1 เนื่องมาจากจำนวนนักเรียนลดลง
เพราะการวางแผนคุมกำเนิดคือตราประชากรได้ผลทำให้จำนวนนักเรียนลดลง และส่งผลกระทบทำให้
ความต้องการครูลดลง สาเหตุที่ 2 การรับราชการโดยบรรจุอัตราใหม่ลดลง เพราะรัฐบาลมี
นโยบายรับราชการใหม่เพิ่มร้อยละ 2 สาเหตุที่ 3 การขยายแรงงานไปสู่เอกชนยังไม่ได้ผลดี ซึ่ง
เห็นได้จากการสำรวจความต้องการบุคลากรทางพลศึกษาในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจและเอกชนพบว่า
มีความต้องการเพียงร้อยละ 35 และไม่มีความต้องการร้อยละ 57 ประกอบกับค่านิยมของผู้ปกครอง
ที่สนับสนุนบุตรหลานให้มุ่งรับราชการ

สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาการว่างงาน สัญญา จัคนานนท์ (2527 : 12) กล่าวว่า
การประกอบอาชีพอิสระเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาการว่างงาน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายในการ
แก้ปัญหา และการมีงานทำของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ได้กล่าวไว้
ในเรื่องการพัฒนาแรงงานแนะแนว นโยบายข้อ 1 มาตรการข้อที่ 22 ปรับปรุงกิจกรรมแนะแนวให้
ประสิทธิภาพและทั่วถึง โดยเน้นความสำคัญของการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตการฝึกฝนพัฒนาตนเอง
เพื่อการมีงานทำโดยเฉพาะการประกอบอาชีพอิสระ การพึ่งตนเอง.... (สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
2528 : 12) ซึ่งน่าจะเป็นหนทางที่สำหรับการลดปัญหาการว่างงาน และเป็นการช่วยให้นักศึกษา
รู้จักการพึ่งตนเอง ไม่มุ่งไปประกอบอาชีพรับราชการหรือเป็นลูกจ้างในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เอกชน
แต่เพียงอย่างเดียว ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 มาตรการที่ 24 ได้เน้นการส่งเสริม
ให้มีการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง ในนักเรียน นักศึกษา เห็นช่องทางในการ

ประกอบอาชีพและมีกำลังใจพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพตามความถนัด โดยเน้นการประกอบอาชีพ
อิสระให้มากขึ้น ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพเศรษฐกิจและสังคม (แผนพัฒนาฯ ฉบับ
ระยะที่ 6. ม.ป.ป. : 1) ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษาสมควรจะต้องเน้นให้
นักเรียน นักศึกษาเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่สมควรส่งเสริมให้นักศึกษามีความพร้อมที่จะ
ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ดังที่ วัชร ทรัพย์มัย (2529 : 92) ให้ความเห็นว่า การสร้างงาน
หรือการประกอบอาชีพอิสระควรจะสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนมา เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา
นอกจากนี้ เฉลียว สุวรรณภักดี (2530 : 9) ได้เสนอหลักการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระว่า
จะต้องเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพอิสระเสียก่อน ซึ่งตรงกับ สัตยา จิตตานนท์
(2527 : 19) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระจะต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ
อิสระในสถานศึกษาก่อน ดังนั้นการที่จะให้นักศึกษาพร้อมที่จะประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา จึงควร
ให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อน

สำหรับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพนั้น คมเพชร จิตรบุญกุล (2521 : 29) กล่าวว่า
การแนะแนวอาชีพเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งสามารถช่วยพัฒนาความนึกคิดและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพได้ ดังจะเห็น
ได้จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพอิสระ กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระ พบว่า
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ
(สัตยา จิตตานนท์. 2521 : 66) ส่วน อารีย์รัตน์ วัฒนปัญญา (2529 : 43) ได้ทดลองให้
ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระ พบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยการสอน
ตามโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนทัศนคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพเป็นวิธีหนึ่งที่จะนำมาพัฒนาทัศนคติได้ และการให้
คำปรึกษาด้านอาชีพ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการแนะแนวอาชีพที่สามารถพัฒนาทัศนคติได้ จากผลการทดลอง
การให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการให้
คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลมีทัศนคติในการเลือกอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ
(เกษมีย์ สีมหานาค. 2531 : 87) เช่นเดียวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2530 : 102 - 106) กล่าวว่า กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีวัตถุประสงค์หนึ่งเพื่อพัฒนาทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคคลหนึ่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาสนใจที่จะศึกษาว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพวิธีใดจะสามารถพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาได้หรือไม่ เพื่อนำมาใช้พัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาแก่นักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา และเป็นแนวทางในการเลือกอาชีพอิสระทางพลศึกษาให้กว้างขวางขึ้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกทำการทดลองกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ กับนักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนหลังการทดลอง
3. นักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

ผลการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์แนะแนวและผู้เกี่ยวข้องแก่นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาได้รับความรู้และความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ซึ่งจะสามารถนำไปปรับใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาคำ จำนวน 28 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาคำ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 8 คน คือกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ และกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ โดยการสัมภาษณ์สอบถามความสมัครใจการเข้าร่วมกลุ่ม

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีคือ

3.1.1 การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

3.1.2 โปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ

3.2 คิวแฟรตาม คือทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาต่ำให้สูงขึ้น โดยมีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มกับผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นผู้กระตุ้นและช่วยสรุปแนวความคิดของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งมีรูปแบบการให้คำปรึกษา 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม แนะนำสมาชิกให้รู้จักกัน ทราบจุดมุ่งหมายกฎระเบียบทั่วไปของกลุ่ม บทบาทของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา สร้างบรรยากาศให้สมาชิกรู้สึกเป็นกันเอง อบอุ่น ขอมรับซึ่งกันและกัน เข้าใจกันและเปิดเผยตัวเอง

ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจตนเองเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้เปิดเผยความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา สมาชิกแต่ละคนกล่าวถึงผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การพิจารณาความเป็นไปได้นในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และแนวทางแก้ไขปัญหา โดยสมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 สมาชิกแต่ละคนเสนอผลการตัดสินใจเลือกอาชีพ การวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ พิจารณาปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดจนการอภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหา

2. โปรแกรมขอสันเทศทางอาชีพ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้ข้อมูลคานอาชีพอิสระทางพลศึกษา ซึ่งประกอบควาวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบการ การจัดปายนิเทศ การจัดทำจุลสารแนะนำอาชีพ การจัดฉายวีดีโอเทป โดยมุ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ชี้แจงจุดมุ่งหมายและการดำเนินการแต่ละครั้ง

ขั้นตอนที่ 2 เสนอข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดทำอินโฟ การเยี่ยมชม
สถานที่ประกอบอาชีพ การจัดทำจุลสารแนะแนวอาชีพ ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 3 เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม

ขั้นตอนที่ 4 สรุปดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

3. การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การนำความรู้ทางพลศึกษามาใช้
ในการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้ด้วยตนเองโดยไม่มีนายจ้าง ได้แก่ การประกอบอาชีพส่วนตัว
และการเป็นคู่ประกอบการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การประกอบอาชีพส่วนตัว หมายถึง การกระทำในงานอาชีพโดยไม่มีนายจ้าง
และไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง เช่น การสอนกีฬา และการเป็นผู้นำออกกำลังกาย ฯลฯ

3.1 การเป็นคู่ประกอบการ หมายถึง การประกอบธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของ
หรือมีส่วนและดำเนินการด้วยตนเอง เช่น สโมสรบริหารกาย สระวายน้ำ สนามเทนนิส ร้านขาย
อุปกรณ์กีฬา และร้านตัดชุดนักกีฬา ฯลฯ

4. ทักษะในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การแสดงออกทางนิสเร หรือ
นิมานทางใดทางหนึ่ง ด้านความคิด ความรู้สึก และความตั้งใจที่จะนำความรู้ทางพลศึกษามาใช้ในการ
ประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้ด้วยตนเองโดยไม่มีนายจ้าง เช่น อาชีพสอนวายน้ำ สอนเทนนิส
ผู้ตัดสินกีฬา ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิก และเป็นคู่ประกอบการสระวายน้ำ สนามเทนนิส สโมสร
สโณบริหารกาย ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านตัดชุดนักกีฬา ฯลฯ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือสละทางพลศึกษา

ความหมายของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติ

✓ ความหมายของการประกอบอาชีพหรือสละ

ขอบข่ายของอาชีพพลศึกษา

การเกิดทัศนคติ

การเปลี่ยนทัศนคติ

เทคนิคการวัดทัศนคติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือสละทางพลศึกษา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

ความหมายของการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

หลักการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

หลักการให้ข้อมูลในการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

หลักการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ

ความหมายของข้อสนทนทางอาชีพ

ขอบข่ายของข้อสนทนทางอาชีพ

แหล่งที่มาของข้อสนทนทางอาชีพ

วิธีการให้ข้อสนทนทางอาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือสภาวะทางพลศึกษา

ความหมายของทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 328) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็น ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 614) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่จะเข้าหาหรือด้อยหน้าจากวัตถุ สถานการณ์ต่าง ๆ และ เป็นความพร้อมที่จะตัดสินใจตอบสนองครั้งต่อไป ในทางที่เอนเอียงไปในลักษณะเดิม เมื่อพบกับสิ่งของ หรือสถานการณ์ดังกล่าวอีก สำหรับ ออลพอร์ท (Allport. 1978 : 256) ให้ความหมายของ ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมของจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์อันจะมีผลต่อทิศทางการกระทำ ของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ในทำนองเดียวกัน กมลรัตน์ หล้าสว่าง (2528 : 172) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะทางร่างกายและจิตใจในด้านการตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะความ พร้อมที่จะเข้าหาหรือด้อยหน้า

นอกจากนี้ ส.วาสนา ประวาลพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตเห็นได้

2. สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพอารมณ์ ซึ่ง เป็นสิ่งที่อธิบายไม่ คอยได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. หัตถ์คติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และ เป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. หัตถ์คติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายหัตถ์คติได้

5. หัตถ์คติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีหัตถ์คติในเรื่องเดียวกัน แตกต่าง กันโดยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติ ความเป็นคน เป็นต้น

6. หัตถ์คติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากหัตถ์คติเป็น สิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป หัตถ์คติ ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

จากการศึกษาความหมายของหัตถ์คติ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้อย่างแตกต่างกันพอจะสรุปได้ว่า หัตถ์คติ คือ ความคิด ความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกที่เป็น การกระทำต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นไปในทางบวกหรือลบและสามารถเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของหัตถ์คติ

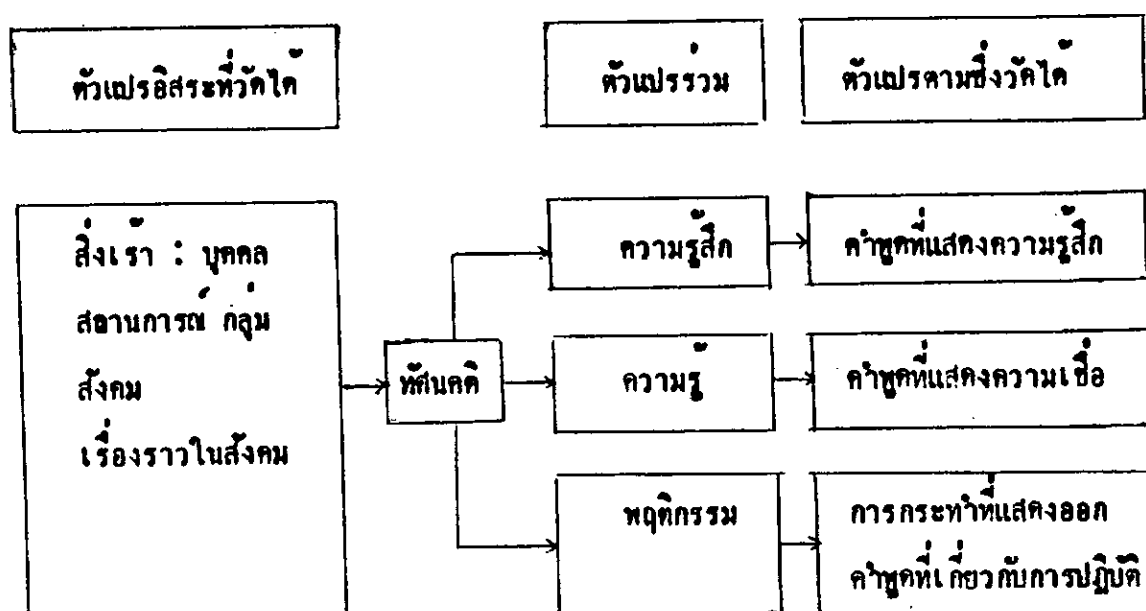
หัตถ์คติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน (Freedman. 1970 : 246 ; Shaver. 1977 : 1977 : 168 - 170)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของ บุคคลเกี่ยวกับวัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคล ก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางค่านิยมที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน คือการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่ง เปลี่ยนแปลงไป หันคคิของบุคคลนั้นก็เปลี่ยนไปด้วย ส่วน เทรนดิส (Triandis. 1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของหันคคิ ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิองค์ประกอบของหันคคิ (Triandis. 1971 : 3)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหันคคิประกอบด้วย 3 ด้านคือ ความคิด หรือความรู้ ความรู้สึกและการแสดงออกโดยพฤติกรรม

ความหมายของการประกอบอาชีพอิสระ

การประกอบอาชีพอิสระ (Self Employment) มีนิยามความหมายไว้ 2 แนวทาง คือ การประกอบอาชีพอิสระ หรือการประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า "การประกอบอาชีพอิสระ"

การประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง การที่บุคคลเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นส่วนหนึ่งในธุรกิจ
 อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือนับหนึ่งการที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้เอง โดยไม่รับจ้างและไม่อยู่ใน
 ฐานะลูกจ้าง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2517 : 5) ซึ่งสอดคล้องกับกรมอาชีวศึกษาที่ได้อธิบายถึง
 การประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง การประกอบธุรกิจด้วยตนเองหรือร่วมงานกับบุคคลอื่น โดยไม่
 เป็นลูกจ้างแต่เป็นนายจ้างตัวเอง มีรายได้นั่นเอง (อาชีพอิสระ. ม.ป.ป. : ไม่มีเลขหน้า)
 ในหนังสือเกี่ยวกับ จริยา ทักษะกุล ๘ อุตสาหกรรม (2530 : 48) กล่าวว่าเป็นการประกอบกิจการ
 ขนาดเล็กที่ทำได้ด้วยตนเอง อาศัยทักษะและเทคนิคการจัดการให้เกิดรายได้นั้นมีกำไร ซึ่งอาจมีลักษณะ
 เป็นการผลิต ประกอบ ซ่อม รวมทั้งการบริการ โดยมีเจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง และ
 เฉลียว สุวรรณภักดี (2531 : 2) ได้เห็นว่า ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว หมายถึง ผู้ที่เป็นนายจ้างตัวเอง
 จะทำมาหากินอะไรก็ได้ จะเล็กจะใหญ่ไม่สำคัญ แต่ต้องเป็นนายจ้างตนเอง สามารถพัฒนาขึ้นเป็น
 ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ผู้เป็นเจ้าของกิจการหรือหุ้นส่วนวิสาหกิจใหญ่ ๆ ได้

จากความหมายของการประกอบอาชีพอิสระ จึงกล่าวได้ว่าพอจะสรุปความหมายการประกอบ
 อาชีพอิสระได้ว่า หมายถึง การที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้ด้วยตนเอง โดยไม่รับจ้างหรือเป็น
 ผู้ประกอบธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของหรือมีส่วน

ขอบข่ายของอาชีพพลศึกษา

กอบฏ คณาจารย์ (2530 : 63 - 67) ได้สรุปอาชีพทางพลศึกษาไว้มีดังต่อไปนี้

1. ผู้แนะนำ หรือที่เลี้ยง หรือผู้นำกีฬา (Athletic Trainer) มีลักษณะงานเป็น
 ผู้แนะนำ หรือที่เลี้ยง หรือผู้นำในการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาบางประเภท เน้นไปในด้านพื้นฐาน
 และความสนุกสนาน ตามวัยของเด็ก รวมไปถึงงานในหน้าที่ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดต่าง ๆ
2. ผู้ฝึกสอนกีฬา (Athletic Coaching) มีลักษณะงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา
 เพื่อการแข่งขันในระดับต่าง ๆ
3. ผู้นำนันทนาการ (Recreation Leader) มีลักษณะงานเป็นผู้นำกิจกรรมการเล่น
 และออกกำลังกายให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป
4. เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา (Sports Official) มีลักษณะงานเป็นเจ้าหน้าที่
 ดำเนินการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ประจำสนามแข่งขันและผู้ตัดสินกีฬาชนิดต่าง ๆ

5. ช่างภาพและสื่อมวลชนกีฬา (Sports Journalist or Photographer) มีลักษณะงานเป็นช่างภาพและสื่อมวลชนกีฬาระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และส่วนกลาง รวมทั้งปฏิบัติงานในด้านข่าวสารกีฬาที่เสนอทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ

6. พนักงานขายอุปกรณ์กีฬา (Sporting Goods Dealer) มีลักษณะงานเป็นพนักงานขายประจำบริษัท ห้างหุ้นส่วน โรงงาน หรือตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์กีฬา และชุดกีฬาชนิดต่าง ๆ

7. ผู้บริหารงานด้านพลศึกษาหรือผู้บริหารงานด้านกีฬา (Physical Education /Athletic Administrator) มีลักษณะงานเป็นผู้จัดการ และผู้บริหารงานด้านพลศึกษา หรือด้านการกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือแข่งขันระดับต่าง ๆ รวมไปถึงผู้จัดการหรือหัวหน้าผู้จัดการโปรแกรมการเล่นกีฬาในองค์กร

นอกจากนี้ กรมพลศึกษา (2530 : 5) ได้แนะนำการนำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพอิสระเกี่ยวกับการจัดตั้งบริษัท ห้างร้าน และบริการเกี่ยวกับการกีฬา เช่น สถานบริหารกาย สรขวายาน้ำ สนามเทนนิส ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านค้ชุดนักกีฬา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า อาชีพทางพลศึกษามีดังต่อไปนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้นำกีฬา ผู้นำนักกีฬา ผู้จัดการ ผู้ตัดสินกีฬา ผู้แทนขายอุปกรณ์กีฬา หรือเป็นเจ้าของกิจการสถานบริหารกาย ศูนย์สอนกีฬา ขายอุปกรณ์กีฬา ค้ชุดนักกีฬา

ดังนั้น ความหมายของทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การแสดงออกทางนิเสธหรือนิมิตทางใดทางหนึ่ง ด้านความคิด ความรู้สึก และความตั้งใจที่จะนำความรู้ทางพลศึกษามากระทำในงานอาชีพเพื่อหารายได้จกตนเองโดยไม่มีนายจ้าง ได้แก่ อาชีพสอนว่ายน้ำ สอนเทนนิส ผู้ตัดสินกีฬา ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิค และเป็นผู้ประกอบการสรขวายาน้ำ สนามเทนนิส สถานบริหารกาย ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านค้ชุดนักกีฬา

การเกิดทัศนคติ

แอลพอร์ท (Allport. 1935 : 810) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสอดคล้องกับ เชอริฟ และเชอริฟ (Sherif and Sherif. 1969 : 334) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติของบุคคลไม่ใช่สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่การที่บุคคลเกิดทัศนคติขึ้นได้นั้นเกิดจาก

การเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ ในทำนองเดียวกัน ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 121 - 122) ได้สรุปว่า การเกิดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดได้หลายวิธี เช่น อาจเกิดจากการเลียนแบบบุคคลที่เขาเคารพหรือนิยมชมชอบ จากประสบการณ์ ซึ่งนำความพอใจมาให้ จากการสังเกตการกระทำของบุคคลอื่นและคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้น จากการได้รับความรู้จากแหล่งต่าง ๆ จากเพื่อนในกลุ่มอายุเดียวกัน จากการได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จากประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น ในการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือให้เกิดทัศนคติใหม่ขึ้นในบุคคลหรือกลุ่มที่เราจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องนั้น จะต้องอาศัยระยะเวลาและกระบวนการหลายอย่างซึ่งแต่ละกระบวนการจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างให้เกิดทัศนคติแตกต่างกัน เช่น การให้ข้อเท็จจริงจะช่วยสร้างทัศนคติให้กับบุคคล ถ้าบุคคลนั้นยังไม่เคยเข้าใจละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การสื่อสารข่าวสารชนิดให้ข้อคิดเห็นทั้งสองด้าน (ด้านดีและด้านไม่ดี) ก็จะช่วยทำให้เกิดทัศนคติที่ดีกว่าให้ข้อคิดเห็นด้านเดียว (One-Sided Indoctrination) ลักษณะของสื่อสารที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเกิดทัศนคติ การอภิปรายกลุ่มก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเปลี่ยนทัศนคติหรือสร้างทัศนคติใหม่ได้

นอกจากนี้ บลูม และคนอื่น ๆ (Bloom and others. 1971 : 225 - 271)

ได้เสนอว่า ทัศนคติของบุคคลควรจะมีรูปแบบของการพัฒนาตามลำดับขั้นดังนี้

การเปลี่ยนทัศนคติ

เทรนคิส (Triandis, 1971 : 143) ใ้กล่าวว่า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชนหรือการได้รับประสบการณ์โดยตรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความคิด ความเข้าใจ มีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดวิต ชาราโกสน (2526 : 74) ใ้กล่าวโดยสรุปว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะมีองค์ประกอบทั้ง 3 ของทัศนคติ โดยทำให้องค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเสียไป นอกจากนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2521 : 48) ใ้อธิบายเพิ่มเติมว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถจะถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งข่าวสารนั้นอาจจะมาจากบุคคลอื่นหรือมาจากอุปกรณ์สื่อมวลชนต่าง ๆ ข่าวสารที่ได้รับนี้ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้ หรือการรับรู้ เป็นที่เชื่อกันว่า ถ้าส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง ส่วนประกอบด้านอื่น ๆ จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นเดียวกัน เช่น ถ้าส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้เปลี่ยนแปลงก็มีแนวโน้มทำให้ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์และส่วนประกอบทางด้านการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงด้วย และในการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินี้ สุนัย ชีรคกร (2525 : 158) ใ้เสนอวิธีการเปลี่ยนทัศนคติโดยวิธีการแนะแนว เช่น การอธิบาย ชี้แจง จักอภิปราช หรือเชิญวิทยากรมาบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง หรือผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

นอกจากนี้ ยังมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

เชอร์ฟ และฮอฟแลนด์ (Sherif and Hovland, 1961 : 157 - 167)

กล่าวถึงหลักการของทฤษฎีนี้ใ้เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้น จะเกิดขึ้นภายหลังจากที่บุคคลใ้เลือกตัดสินใจที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพราะโดยปกติบุคคลจะใ้ใช้สติปัญญาในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเสมอ หรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัวเองใ้ซึ่งมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ 2 ขั้นตอน คือ

1.1 บุคคลจะตัดสินใจและให้การวินิจฉัยข้อมูลใหม่ที่ได้รับโดยเอาความรู้หรือ
ข่าวสาร ค่านิยมที่เขาเคยได้รับมามีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

1.2 ทักษะที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากการได้กระทำ การวินิจฉัยเปรียบเทียบหรือ
ตัดสินใจ

2. ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการกระทำ

เลอวิน (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529 : 96 ; อ้างอิงมาจาก Lewin. 1947)
กล่าวว่า การเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลให้เป็นไปในรูปแบบใดจะคงให้เขามีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมี
ประสิทธิภาพ จากการทดลอง การบริโภคเครื่องในสัตว์ กลุ่มที่ได้รับฟังการบรรยายเชิงชวนให้
รับประทานอาหารประเภทเครื่องในสัตว์นำไปปฏิบัติจริงร้อยละ 3 แต่กลุ่มที่ฟังบรรยายแล้วรวม
อภิปรายด้วย พบว่า ได้นำไปปฏิบัติจริงร้อยละ 32 แสดงว่า การมีส่วนร่วมจะทำให้บุคคลเปลี่ยน
ทัศนคติได้ และการมีส่วนร่วมโดยตรง (Active Participation) จะเปลี่ยนทัศนคติได้ยิ่งยกว่า
การโดยอ้อม (Passive Participation)

3. ทฤษฎีความสอดคล้องทางความคิด

ไฮเดอร์ (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2527 : 204 ; อ้างอิงมาจาก Heider. 1946)
กล่าวว่า ถ้าสมาชิกในสังคมหรือกลุ่มใด ๆ ก็มีความรู้สึกหรือท่าที่เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกัน
ก็จะอยู่ด้วยกันต่อไป แต่ถ้ามีความคิดหรือความรู้สึกแตกต่างไปจากสังคมหรือกลุ่มก็จะคงเปลี่ยน
ให้เหมือนกันหรือสอดคล้องกันเพื่อจะอยู่ด้วยกันต่อไป และนิวคอมบ์ (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2527 :
12 ; อ้างอิงมาจาก Newcomb. 1961) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและอิทธิพลของกลุ่ม
ที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ โดยกล่าวว่าบุคคลอาจจะเปลี่ยนทัศนคติไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น
ตามความกดดันของกลุ่ม เช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มใหม่ ทำให้บุคคลต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ
ของกลุ่มใหม่ ซึ่งอาจจะขัดกับทัศนคติเดิมที่เขามีอยู่ ทำให้บุคคลนั้นเกิดภาวะไม่สมดุล ต้องแสวงหา
ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิดของตน ภาวะนั้นจะทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติไป
ตามสถานการณ์นั้น ๆ ที่ได้รับก็ได้

4. ทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด

เฟสติงเจอร์ (ลัทธิ กิตติภาค. 2532 : 28 - 30 ; อ้างอิงมาจาก Festinger. 1957) เป็นผู้เสนอทฤษฎีนี้ โดยกล่าวว่า ความขัดแย้งเกิดจากส่วนประกอบของ ความรู้ไม่สอดคล้องกัน จะทำให้เกิดความตึงเครียดทางจิตใจ และเป็นแรงผลักดันให้บุคคลพยายามลด ความขัดแย้ง เพื่อไปสู่ความสอดคล้องหรือความสมดุลทางจิตใจ ซึ่งได้เสนอวิธีการลดความขัดแย้ง ดังนี้

- 4.1 เปลี่ยนความคิดให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของตน
- 4.2 เปลี่ยนพฤติกรรมให้สัมพันธ์กับความคิดใดความคิดหนึ่งที่ขัดแย้งกันอยู่
- 4.3 เปลี่ยนความคิดให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
- 4.4 เปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้สัมพันธ์กับความคิด
- 4.5 หาข้อมูลใหม่มาเพิ่มเติมหรือรับข้อมูลใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับความคิดอย่างหนึ่งอย่างใด

ของตน

- 4.6 เปลี่ยนแปลงความสำคัญเพื่อลดความขัดแย้ง

5. ทฤษฎีการเสริมแรง

ฮอฟแลนด์ เจนนิส และเคลลี (Hovland, Janis and Keley. 1953 : 6 - 10) กล่าวว่า การเปลี่ยนทัศนคติตามทฤษฎีการเสริมแรงว่า ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปเมื่อบุคคลเปลี่ยน ความคิดเห็นอันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเนื่องจาก ได้รับการเสริมแรง บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง สิ่งใดเพราะเคยได้รับการลงโทษ บุคคลก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น การให้การเสริมแรงทั้งทางคำบอก และลงมือมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคล นอกจากทัศนคติยังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับ และสิ่งล่อใจด้วย

จากทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เป็นสิ่งที่สามารถจัดกระทำขึ้นได้ โดยการให้ความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทาง สังคมก็อาจจะทำให้บุคคลปรับทัศนคติของตนให้เหมาะสมกับสภาวะของสังคม เพื่อช่วยให้ตนปรับเข้ากับ สังคมดีขึ้น นอกจากนี้ การเสริมแรง การเลียนแบบก็ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้เช่นเดียวกัน

ในทำนองเดียวกันทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ก็ย่อมสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไป

เทคนิคการวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติส่วนใหญ่เป็นการวัดพฤติกรรมประเภทมาตราจัตอนับ เพื่อประเมินคุณสมบัติบางอย่าง (ลัทธิ กสิวิภาค. 2532 : 98) วิธีการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. วิธี Equal Appearing Interfals เทอร์สโตน (Thurstone) ใช้วัดทัศนคติของบุคคลโดยอาศัยกฎแห่งการเปรียบเทียบเพื่อตัดสินใจ (Law of Comparative Judgement) คือ ให้ผู้ตอบตัดสินข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อความที่เสนอนั้น ควรจะอยู่ระดับไหน เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยมากที่สุด ถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด 11 ระดับเท่า ๆ กัน เมื่อกลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาคัดเลือกข้อความแล้วก็นำและคำนวณค่าสเกล (Scale Value) คือหาค่าแห่งมัธยฐานของแต่ละสเกลสำหรับวัดทัศนคติต่อไป

2. วิธี Summated Ratings or Likert Method ซึ่งสร้างขึ้นโดย ลีเคิร์ต (Likert. 1970 : 150 - 151) เป็นวิธีการวัดทัศนคติโดยการนำเอาข้อความที่จะใช้วัดทัศนคติให้ผู้ตอบลงความเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไรบ้าง เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วกำหนดคะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับเป็นข้อความทางบวก (Positive Statment) และ 1 2 3 4 5 ตามลำดับเป็นข้อความทางลบ (Negative Statment) จากนั้นนำข้อความทั้งหมดไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Item Analysis) โดยเลือกข้อความที่สามารถจำแนกกลุ่มที่มีทัศนคติและทัศนคติไม่ดีได้ เพื่อนำไปใช้วัดทัศนคติต่อไป

3. วิธี Semantic differential (Osgood. 1957 : 189) ซึ่งใช้วัดความหมายของมโนทัศน์ ในรูปความหมายของคำคุณศัพท์ โดยให้บุคคลทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นลงไปในสเกล ซึ่งอยู่ระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกับคู่หนึ่ง ๆ เช่น

ค - ไม่คิ ชอบ - ไม่ชอบ ฯลฯ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่า มโนทัศน์ที่ตนเห็นว่ามี ความหมายสอดคล้อง กับคุณศัพท์ในแต่ละสเกลอย่างไร มากน้อยแค่ไหน แล้วกรอความเห็นลงไปในสเกล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวัดทัศนคติของลิเคอร์ท โดยพิจารณาความ เหมาะสมกับงานวิจัย และการให้คะแนนหรือกำหนดน้ำหนักความเห็นเป็น 5 ระดับ ช่วยทำให้สามารถ พิจารณาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้เหมาะสมกว่าแบบอื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : 42) ได้ทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพอิสระโดยการจกกิจกรรม ความโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับ ข้อมูลด้านอาชีพความโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ มีทัศนคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วน ปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 40) และจันทวิส พันธุ์สุข (2533 : 41) ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ กับสถานการณ์จำลองเพิ่มความสนใจอาชีพอิสระ พบว่า กลุ่มทดลอง มีความสนใจอาชีพอิสระสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ สันญา จักตานนท์ (2521 : 52) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่ออาชีพ อิสระ ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระกับกลุ่มผู้ว่างงาน พบว่า กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระมีทัศนคติ ต่ออาชีพอิสระดีกว่ากลุ่มผู้ว่างงานและความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กับทัศนคติต่ออาชีพอิสระ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ

ความหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ

คมเพชร ฉัตรสุภกุล (2521 : 35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้คำปรึกษาด้าน อาชีพไว้ว่า โครงการแนะแนวอาชีพที่ดีและสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยโครงการให้คำปรึกษาด้าน อาชีพอยู่ด้วยเสมอ ส่วนความหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย มีดังต่อไปนี้

ซูเปอร์ (วัชร หทัย. 2525 : 84 ; อ้างอิงมาจาก Super. 1960) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาคำนอาชีพ เป็นกระบวนการช่วยบุคคลให้พัฒนาการยอมรับและผสมผสานที่เป็น บุคลิกลักษณะของตนเองกับบทบาทในโลกของงานอาชีพ ทดสอบสภาพของตนเองกับสภาพความเป็นจริงของสิ่งแวดล้อมภายนอก เพื่อนำมาซึ่งความพอใจสู่ตนและสังคม ไครท์ส (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2528 : 82 ; อ้างอิงมาจาก Crites. 1981) ให้ความหมายแก่ความหมายของการให้คำปรึกษาคำนอาชีพออกจากกรอบการแนะแนว และบริการให้คำปรึกษาคำนอื่น ๆ โดยมีความเห็นว่า

1. การให้คำปรึกษาคำนอาชีพเป็นการเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลสองคน โดยผ่านการใช้ความสัมพันธ์ที่เป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลทางจิตใจที่อาจเกี่ยว หรือไม่เกี่ยวกับการให้แบบทดสอบ
2. การให้คำปรึกษาคำนอาชีพ มิใช่เป็นเพียงแต่กระบวนการให้ข้อมูลเท่านั้น ทั้งผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างมีความหมาย มิใช่เรื่องของ การให้และรับโดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเท่านั้น

3. ไม่สามารถจะบอกได้ชัดเจนว่า การให้คำปรึกษาคำนอาชีพมีความสำคัญมาก หรือน้อยกว่าการให้บริการชนิดอื่น ๆ การที่จะกล่าวว่า การให้คำปรึกษาคำนอาชีพนั้น ไม่สำคัญเท่า การให้คำปรึกษาทางปัญหานั้นส่วนหนึ่งคงเป็นไปได้ แนวทางปัญหาคำนการปรับตัวและปัญหาทางคำนอาชีพจะแตกต่างกันก็จริงอยู่ แต่หาพิจารณาให้รอบคอบแล้วไม่ว่าจะเป็นปัญหาชนิดใดล้วน มีความเกี่ยวข้องของบุคคลซึ่งกันและกันทั้งสิ้น ดังนั้น ในความเห็นของไครท์ส การให้คำปรึกษาคำนอาชีพจึงรวมไปถึงการให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวด้วย

สำหรับ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2528 : 85) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาคำนอาชีพ โดยกล่าวว่า การให้คำปรึกษาคำนอาชีพ มีลักษณะคล้ายการให้คำปรึกษาคำนส่วนตัวอื่น ๆ แตกต่างกันแต่เพียงการให้คำปรึกษาคำนอาชีพจะเน้นหนักในด้านการแนะแนวอาชีพและการศึกษาจะไม่มุ่งเน้นประเด็นแก้ปัญหาทางอารมณ์และบุคลิกภาพของผู้รับคำปรึกษา การให้คำปรึกษาคำนอาชีพ จะเป็นการสื่อสารที่ให้ความหมายระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาในบรรยากาศของความสัมพันธ์ที่อบอุ่นเป็นกันเองที่ผู้ให้คำปรึกษาได้ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญช่วยเหลือให้ผู้รับคำปรึกษามีความเข้าใจตนเองมากขึ้น และสามารถรับผิดชอบในการตัดสินใจของตนเองเข้าใจโลกของงาน และเลือกอาชีพที่ตรงกับความต้องการในอันที่จะนำความพอใจมาสู่ตนเองและสังคม

นอกจากนี้ วัชร ทรัพย์ (2525 : 79) กล่าวถึง ความหมายของการให้คำปรึกษา
 คำนวณอาชีพว่า เป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้คิดพัฒนาความเข้าใจตนเอง และองค์ประกอบ
 เกี่ยวกับตนเองอย่างต่อเนื่อง กับทั้งช่วยให้เข้าใจโลกของงาน ตลอดจนสามารถผสมผสานสิ่งนี้เข้า
 ด้วยกัน จนกระทั่งบุคคลสามารถแก้ปัญหาอาชีพ คัดเลือกและดำเนินการตามโครงการประกอบ
 อาชีพที่วางไว้จนประสบความสำเร็จก้าวหน้า

จากความหมายของการให้คำปรึกษาคำนวณอาชีพดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาคำนวณ
 อาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เรียนรู้ที่จะเข้าใจและยอมรับตนเอง สภาพของตลาดแรงงาน
 ตลอดจนสามารถนำไปพิจารณาประกอบการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาคำนวณอาชีพได้อย่างเหมาะสม

จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาคำนวณอาชีพ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการให้คำปรึกษาคำนวณอาชีพ คือการช่วยเหลือผู้รับบริการให้มีความ
 เข้าใจตนเอง เข้าใจโลกของงานและเข้าใจกระบวนการเลือกอาชีพ เพื่อให้การเลือกอาชีพ
 เป็นไปด้วยความมั่นใจ หักพอใจและเหมาะสมกับตน ตลอดจนการเตรียมพร้อมเพื่อการเปลี่ยนแปลง
 หรือการปรับปรุงการประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (สำเนา ชจรศิลป์.
 2529 : 92) และ วัชร ทรัพย์ (2523 : 89) ก็ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา
 คำนวณอาชีพว่า มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้รับบริการตระหนักถึงความต้องการและค่านิยมของตนเพื่อ
 พิจารณาว่าความต้องการและค่านิยมนั้นมีอิทธิพลต่อจุดมุ่งหมาย เช่น การเลือกอาชีพของเขาอย่างไร
 เพื่อจะได้พิจารณาว่ามีขั้นตอนการกระทำอย่างไรที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และเพื่อที่จะได้คาดคะเน
 ได้ไกลเคียงว่าการวางแผนนั้นจะนำไปสู่เป้าหมายได้มากน้อยเท่าใด

จากที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาคำนวณอาชีพ พอสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการ
 การช่วยบุคคลให้รู้จักตนเอง เข้าใจโลกของงานนำไปพิจารณาวางแผนทางอาชีพให้เหมาะสมกับ
 สภาพปัจจุบัน

หลักการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

สำเนา ขจรศิลป์ (2529 : 92 - 95) ได้เสนอหลักการให้คำปรึกษากันนี้ คือ

1. ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับบริการ โดยสร้างบรรยากาศที่ดี เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความรู้สึกอบอุ่น ไว้วางใจ มีทัศนคติที่ดีและมีความศรัทธาในตัวผู้ให้คำปรึกษา หรือจะร่วมมือกับผู้ให้คำปรึกษา เพื่อแก้ปัญหา หรือวางแผนพัฒนาตนเองไปสู่การตัดสินใจเลือกอาชีพ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ
2. ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเข้าใจและบริการให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ
3. ถ้าผู้รับบริการมีปัญหาคานอารมณ์รวมอยู่ ควรให้คำปรึกษาเพื่อขจัดปัญหาทาง

อารมณ์ก่อน

4. ผู้ให้คำปรึกษาควรนำเอา ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ และ ทฤษฎีการเลือกอาชีพ มาประยุกต์ใช้ และเลือกวิธีการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมมาใช้ในการให้คำปรึกษาคานอาชีพ
5. ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องไม่ตัดสินใจหรือแก้ปัญหาให้ผู้รับบริการ เพียงแต่รวมกันช่วยกันหาปัญหาที่แท้จริง คานิยม และช่วยกันวางแผนเพื่อแก้ปัญหา
6. ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เช่น สติปัญญา ประสิทธิภาพ บุคลิกภาพทางอาชีพ คานิยมและทัศนคติที่มีต่ออาชีพ

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาคานอาชีพเป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษา ช่วยผู้รับคำปรึกษาให้รู้จักตนเองโดยไม่เป็นผู้ตัดสินใจให้ ซึ่งจะนำทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ วิธีการให้คำปรึกษามาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษา บริการให้ตรงกับปัญหาและคำนึงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เช่น ปัจจัยคานส่วนบุคคล โครงสร้างคานิยม โอกาสและสภาพแวดล้อมทางสังคม

หลักการให้ข้อมูลในการให้คำปรึกษาคานอาชีพ

การให้คำปรึกษาคานอาชีพ ผู้ให้คำปรึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การประสานข้อสนเทศทางอาชีพเข้าในกระบวนการให้คำปรึกษา กล่าวคือ การมีความสามารถที่จะผสมผสานข้อมูลทางอาชีพ

เข้ากับขั้นตอนการบริการรักษาคานอาชีพได้อย่างสอดคล้องทั้งในทันเวลา และวิธีการให้ข้อมูล
คานอาชีพ ซึ่งทักษะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นความสามารถของผู้นักศึกษาคานอาชีพที่จะตัดสินใจ
ควรจะทำอะไรหรือขอเท็จจริงเกี่ยวกับอาชีพนั้นเข้ามาใช้เมื่อใด และนำมาใช้อย่างไร

(กมลเพชร จิตรสุกกุล. 2521 : 207) ส่วน เบเยอร์ และโรเบอร์ (Baer and Roeber.

1951 : 425 - 426) ยังได้กล่าวถึงการให้ข้อมูลคานอาชีพ เพื่อการสำรวจอาชีพ และเป็น
การกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความสนใจที่จะคิดโครงการการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตามการให้ข้อมูลคานอาชีพในการให้คำปรึกษานั้น ผู้ให้คำปรึกษาควรคำนึงถึง
ขอบเขตของแนวทางในการให้ข้อมูลของการให้คำปรึกษาคานอาชีพ ซึ่ง ไทเลอร์ (กมลเพชร จิตรสุกกุล.
2521 : 207 ; อ้างอิงมาจาก Tyler. 1953) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในระหว่างการให้คำปรึกษา
คานอาชีพไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลอย่างละเอียด และไม่ควรเห็นคุณค่าของผู้รับคำปรึกษา ไม่ทำให้
โครงสร้างการให้คำปรึกษาเสียไป โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้นักศึกษากับผู้รับคำปรึกษา
และเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้แสดงออกในด้านความคิด ความรู้สึก และทัศนคติอย่างเสรี

นอกจากนี้ ชอตสตรอม และแบรมเมอร์ (กมลเพชร จิตรสุกกุล. 2521 : 207 ; อ้างอิงมาจาก
Shotstrom and Brammer. 1963) ยังได้ให้หลักทั่วไปเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้นักศึกษาได้
ให้ข้อมูลคานอาชีพ ในระหว่างสถานการณ์ให้คำปรึกษาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลคานอาชีพจะต้องมีความเที่ยงตรง
2. การเสนอขอเท็จจริงเกี่ยวกับอาชีพ จะต้องเสนอในรูปของสิ่งตีพิมพ์ไม่ควรเสนอออกมา

ในรูปของการจำ

3. การแนะนำเรื่องอาชีพ ผู้นักศึกษาควรที่จะชี้แนะให้นักศึกษาได้พิจารณาอาชีพเท่าที่จะ
ทำได้

4. เวลาการให้ข้อมูลคานอาชีพ และการเสนอแนะจะต้องรอเอาไว้นานกว่า

4.1 ไม่มีการประเมินผลลักษณะบุคคลแต่ละคนแล้ว

4.2 นักเรียนมีความรู้สึกต่อการขอเสนอแนะ

4.3 ผู้นักศึกษารู้สึกว่าการให้ข้อมูลจะช่วยแก้ไขปัญหาคานอาชีพ

5. การสังเกตการณ์ ผู้ให้คำปรึกษามีความรับผิดชอบที่จะช่วยนักศึกษาให้สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงด้านอาชีพกับข้อมูลที่ไต่สํารวจแล้วจากการทดสอบและประวัติส่วนตัว

6. การตรวจสอบ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องช่วยให้นักเรียนรู้จักการตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลด้านอาชีพ

7. การศึกษาทั่วไป ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องหลีกเลี่ยงการเน้นคุณค่าการศึกษาทั่วไปในการศึกษาวิชาบางวิชา

จากหลักและวิธีการให้ข้อมูลด้านอาชีพในการให้คำปรึกษาข้างต้นดังกล่าวแล้วนั้น จึงเห็นได้ว่า ผลการให้ข้อมูลด้านอาชีพในกระบวนการให้คำปรึกษาด้านอาชีพนั้น เป็นการช่วยให้ผู้รับบริการให้คำปรึกษานํามาพิจารณาการตัดสินใจเลือกอาชีพ และวางแผนเพื่อใ้บรรลุจุดหมายทางอาชีพ

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ

ความหมายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ

วัชร ทรัพย์ (2523 : 98) ได้กล่าวถึง ความหมายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ เป็นกระบวนการที่บุคคลซึ่งมีความต้องการตรงกันที่จะวางโครงการประกอบอาชีพ หรือต้องการจะแก้ปัญหา ด้านอาชีพมาปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเป็นกลุ่ม โดยมีผู้ให้คำปรึกษารวมอยู่ด้วย สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาส ได้แสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก และความคิดเห็นของแต่ละคน เป็นการได้ระบายความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจ ได้สำรวจตนเองเพื่อให้เข้าใจตนเองยิ่งขึ้น ได้ฝึกการยอมรับตนเอง กล่าวที่จะเผชิญปัญหา และได้ใช้ความคิดในการวางโครงการในอนาคต ในการแก้ปัญหาหรือการปรับปรุงตนเอง กับทั้งได้รับฟัง ความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้อื่น และได้ตระหนักว่าผู้อื่นก็มีความรู้สึกขัดแย้งหรือความคิดเห็นเช่นเดียวกับตน ไม่ใช่เขาคนเดียวที่มีปัญหาหรือมีสิ่งที่ต้องตัดสินใจ และเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่ม แต่ละคนได้เสนอแนะความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เขาเกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถให้ ข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์แก่กลุ่มได้

สำหรับ สำเนา ขจรศิลป์ (2529 : 109) ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ด้านอาชีพว่า เป็นกระบวนการกลุ่มและกิจกรรมของบุคคลหลายคนที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันในด้านอาชีพ ทำให้บุคคลในกลุ่มมีโอกาสระบายความรู้สึก ระบายปัญหา แสดงความคิดเห็น ทราบปัญหาของผู้อื่น

จึงทำให้แต่ละคนเข้าใจปัญหา ยอมรับปัญหาและกล้าที่จะเผชิญปัญหา การพิจารณาปัญหาและสาเหตุแห่งปัญหาทำให้บุคคลได้สำรวจตนเองซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น การแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของสมาชิกแต่ละคนทำให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มเกิดความคิดและเห็นวิธีการแก้ปัญหาหรือการปรับปรุงตนเอง

ความหมายการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท หอสรุปไว้ว่า เป็นกระบวนการกลุ่มที่สมาชิกมีความต้องการที่จะแก้ปัญหาคานอาซีทตรงกัน มาปรึกษาร่วมกันโดยมีผู้ให้คำปรึกษาร่วมให้ความช่วยเหลือหรือร่วมให้คำปรึกษา

วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท

สำเนา ขจรศิลป์ (2529 : 110) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อการสำรวจตนเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเองยิ่งขึ้น ทั้งความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ค่านิยมและความต้องการ

2. เพื่อเพิ่มพูนภาวะคานอาซีท

3. เพื่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4. เพื่อการวางแผนดำเนินการเพื่อการประกอบอาชีพตามจุดมุ่งหมาย

5. เพื่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพหรือการเข้าสู่อาชีพ

ในทำนองเดียวกัน นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2530 : 102 - 106) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท ดังนี้คือ

1. ใช้เผยแพร่ข้อมูลทางอาชีพ ข้อมูลทางอาชีพและโลกของงานอาชีพนั้นเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพ

2. ใช้รู้งใจ กระบวนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและขบคิด

3. การสอนเป็นกลุ่ม คือการใช้วิธีการแนะแนวสอดแทรกเข้าไปในวิชาสามัญอื่น ๆ

4. ศึกษาการแสดงออกมีวิธีการแนะแนวหลายรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างดีในกลุ่ม เช่น การเล่นเกมบาทสมมุติ การสาธิต ครูแนะแนวอาจใช้วิธีเหล่านี้ กระตุ้นในเรื่องอาชีพได้

5. พัฒนาทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกเกี่ยวกับอาชีพเป็นสิ่งที่เรารู้ (ที่อาจผิดพลาดหรือถูกต้องก็ได้) ทัศนคติที่ผิดพลาดกับอาชีพบางอาชีพ อาจทำให้บุคคลไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเหล่านั้นเลยก็ได้ ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น บางคนมีทัศนคติว่า นักธุรกิจต้องเป็นบุคคลที่มีเล่ห์เหลี่ยม หรือใส่หน้ากากผลประโยชน์สู่ตนนั้น ซึ่งอาจไม่ใช่ทัศนคติที่ถูกต้องกับผู้ประกอบการโดยทั่วไป เมื่อบุคคลที่มีทัศนคติไม่ดีต่ออาชีพ เขาก็ย่อมไม่ต้องการประกอบอาชีพนั้น ๆ เป็นต้น

6. การออกไปสำรวจ การแสวงหาข้อมูลโดยการออกไปสำรวจแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลทางอาชีพ เช่น การไปทัศนศึกษา การเยี่ยมชมกิจการโรงงาน แหล่งผลิตหรือศูนย์ฝึกอาชีพ

7. การบริการปรึกษาในสถานอาชีพ โดยใช้บรรยากาศของความอบอุ่น การยอมรับและการเข้าใจกันและกันของสมาชิกกลุ่มในการเสริมสร้างให้เกิดความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง การตัดสินใจ รวมทั้งทักษะทางสังคมที่เขาอาจจะขาด สิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการวางแผนทางอาชีพของบุคคลทั้งสิ้น

หลักการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสถานอาชีพ

แซนเซน และเกรเมอร์ (สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 109 ; อ้างอิงมาจาก Hansen and Cramer. 1971) ได้ให้ทัศนะของกลุ่มที่ประกอบด้วยการแนะแนวอาชีพที่ควรมีลักษณะอย่างน้อย 6 ประการ คือ

1. สมาชิกกลุ่มควรมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันคือทุกคนต้องรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็น
2. สมาชิกของกลุ่มควรร่วมกันกำหนดเป้าหมาย
3. กลุ่มจะต้องกำหนดแนวทางและข้อจำกัดสำหรับกิจกรรมของกลุ่ม
4. กลุ่มจะต้องกำหนดบทบาทและบทบาทของกลุ่มและของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม
5. สมาชิกของกลุ่มต้องช่วยกันสร้างความรู้สึกประทับใจซึ่งกันและกัน
6. กลุ่มจะต้องทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่สมาชิกของกลุ่มแต่ละคน

สำหรับ วัชร หทัยมี (2529 : 3) มีความเห็นว่าการให้คำปรึกษาคานอาชีพรรม
องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายไว้อย่างแน่นอนและให้สมาชิกของกลุ่มได้ทราบทั่วกัน

2. กระบวนการให้คำปรึกษาจะเน้นสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การเปิดโอกาสให้สมาชิกเกิดความรู้สึก หักเหน็ด คำนิยมของตน กล้าเผชิญปัญหา
ยอมรับความเป็นจริง

2.2 สนับสนุนให้สมาชิกมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีการให้ความคิดเห็นและการยอมรับ
คำวิจารณ์เพื่อน

2.3 ให้สมาชิกได้พิจารณา ข้อมูล โครงการและปัญหาของสมาชิกแต่ละคน

2.4 ให้สมาชิกทบทวนข้อมูลของตนเองและนำมาสัมพันธ์กับโครงการในอนาคต

2.5 อภิปรายเฉพาะประเด็นที่สมาชิกทุกคนสนใจ

3. สมาชิกทุกคนต้องรักษาความลับในเรื่องที่กลุ่มอภิปราย และจะไม่มีการบังคับให้สมาชิก
เปิดเผยข้อมูลที่ตนไม่เต็มใจที่จะเปิดเผย

4. สมาชิกของกลุ่มควรมีประมาณ 6 - 8 คน

5. ควรเลือกสมาชิกกลุ่มที่มีปัญหาหรือความต้องการตรงกัน

6. ผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับข้อมูล

การสร้างบรรยากาศที่จะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้การตัดสินใจและการ
แก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

7. ไม่ควรกำหนดเวลาตายตัวว่าจะพบกันกี่ครั้ง ควรให้ขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้น หลักการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ สมาชิกในกลุ่มต้องมีความ
สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บรรยากาศในกลุ่มมีความอบอุ่น ยอมรับซึ่งกันและกัน กำหนดเป้าหมายร่วมกัน
รับฟัง และแสดงความคิดเห็นต่อปัญหา หรือโครงการของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งกระบวนการกลุ่มเปิด
โอกาสให้สมาชิกสำรวจความรู้สึก หักเหน็ด คำนิยม กล้าเผชิญปัญหาและยอมรับความจริง

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท ✓

ซีลี (สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 111 ; อ้างอิงมาจาก Healy. 1973) ได้ อธิบายกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท เป็นกลุ่มเพื่อการเลือกอาชีพ และวางแผนเพื่อ การประกอบอาชีพ ซึ่งได้กำหนดไว้ 5 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 การกล่าวนำและการแนะนำสมาชิกในกลุ่มให้รู้จักกัน กล่าวถึงวิธีการกลุ่ม ความสัมพันธ์ของกลุ่ม บทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

ครั้งที่ 2 สมาชิกแต่ละคนกล่าวถึงปัญหาและความต้องการของตน มีการอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกอาชีพและการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ และอภิปรายเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษของสมาชิก ในระหว่างสัปดาห์

ครั้งที่ 3 สมาชิกแต่ละคนกล่าวถึงการสำรวจอาชีพต่าง ๆ ที่ตนสนใจและการสำรวจตนเอง ทว้วิธีการต่าง ๆ

ครั้งที่ 4 สมาชิกแต่ละคนกล่าวถึงกิจกรรมพิเศษที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาคานอาซีท เช่น การทำแบบทดสอบและแบบสำรวจตลอดจนการอภิปรายผลแบบทดสอบและแบบสำรวจ

ครั้งที่ 5 สมาชิกแต่ละคนเสนอผลการตัดสินใจเลือกอาชีพและการวางแผนเพื่อการ ประกอบอาชีพของตน การประเมินปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับแผนตลอดจนการอภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหา

ลุม (สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 112 ; อ้างอิงมาจาก Kuehn. 1974) กล่าวว่า กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจตนเองและการตัดสินใจประกอบ ทว้สมาชิกของกลุ่มมีกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การเล่นบทบาทสมมุติ การเล่นเกมต่าง ๆ การทำ คานิยมให้กระจำงซัก การทำแบบทดสอบและแบบสำรวจ การค้นคว้าข้อมูลคานอาซีท ตลอดจนสำรวจ บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพต่าง ๆ และการอภิปรายถึงกระบวนการตัดสินใจ

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทของซีลี เป็น แนวในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท

ใน ค.ศ. 1977 ไพล์ (Pyle. 1977 : 4143 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภูมิกวาระของทัศนคติในการเลือกอาชีพ กับการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทกับการแนะแนว ควบไปรณกรรมการให้ข้อสนเทททางอาชีพโดยคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่าคะแนนภูมิกวาระของทัศนคติ ในการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทและการได้รับข้อสนเทท ทางอาชีพโดยคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ มองเตมูโร (Montemurro. 1979 : 4414 - A) ได้ทดลองวิธีที่จะพัฒนาภูมิกวาระทางอาชีพนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ใ้รับการให้ คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท และได้รับข้อสนเทททางอาชีพตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับอะไร เลย ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนภูมิกวาระของทัศนคติในการเลือกอาชีพ และภูมิกวาระของ ความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทำนอง เดียวกัน เดวิส (Davis. 1984 : 2763 - A) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการศึกษาอาชีพ ศึกษา กับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีท ที่มีต่อการตัดสินใจและภูมิกวาระทางอาชีพ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอินเดียนา จากการศึกษาคพบว่า ผลการสอนอาชีพที่ศึกษากับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม คานอาซีทที่มีต่อการตัดสินใจและภูมิกวาระทางอาชีพไม่แตกต่างกัน

สำหรับในประเทศไทย เกษนีย์ สัมพาสาล (2531 : 87) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษา คานอาซีทเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 คน พบว่า ทัศนคติในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาคานอาซีทเป็นรายบุคคล แบบวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว อาชีพแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติ ในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับ คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีโรเจอร์ มีทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อสนเททอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ (ศิริรัตน์ ภูสฤตเจริญศักดิ์. 2531 : 63)

จากผลการวิจัยที่สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลตามอาชีพ โปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ และหลักสูตรอาชีพศึกษา สามารถพัฒนาทัศนคติในการเรียน การเลือกอาชีพ การตัดสินใจและวุฒิภาวะทางอาชีพได้ เพราะฉะนั้น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามอาชีพสามารถพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาได้ เช่นเดียวกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ

ความหมายของข้อเสนอแนะทางอาชีพ

คมเพชร จิตรสุภกุล (2521 : 83) ได้กล่าวว่า ความหมายของข้อเสนอแนะทางอาชีพ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งการทำงาน หน้าที่ในการทำงาน คุณสมบัติของบุคคลที่จะเข้าไปทำงาน สถานภาพของการทำงาน สิ่งตอบแทน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของแรงงาน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งแหล่งที่จะให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเป็นประโยชน์ต่อการเลือกอาชีพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิธี ทรัพย์สิน (2523 : 62) ได้กล่าวว่า ข้อเสนอแนะทางอาชีพที่จะให้แก่เด็กเรียนจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาชีพต่าง ๆ คุณสมบัติของผู้อยู่ประกอบอาชีพนั้น ๆ สถานการณ์ในการทำงาน ความต้องการของตลาดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าในการทำงาน และผลา บุญเรือง (2528 : 167) ได้เห็นว่า ข้อเสนอแนะทางอาชีพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้เด็กสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่เขาอยากจะทำออกไปประกอบอาชีพได้ตามที่เขาสนใจ และตามโอกาสที่เขาได้ ถ้าเด็กได้รับข้อเสนอแนะทางอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสม อาจจะช่วยให้ปัญหาการว่างงานและปัญหาเศรษฐกิจที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันคลี่คลายลงไปได้

เมื่อพิจารณาความหมายของข้อเสนอแนะทางอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ข้อเสนอแนะทางอาชีพ หมายถึง ข้อมูลหรือข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่เชื่อถือได้ สามารถช่วยให้นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจเลือกอาชีพ วางแผน เตรียมตัวเข้าสู่อาชีพและสร้างความก้าวหน้าในอาชีพได้

ขอบข่ายของข้อสนทนทางอาชีพ

ฮอพพอก (สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Hoppock. n.d.)

ได้กล่าวถึงขอบข่ายของข้อมูลด้านอาชีพได้ดังนี้

1. แนวโน้มของตลาดแรงงาน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการผู้ทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ในปัจจุบัน และการพยากรณ์ที่จะมีความต้องการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต
2. ลักษณะงาน งานที่จะต้องทำเป็นประจำมีลักษณะอย่างไร ผู้ทำงานจะต้องทำอะไรบ้าง เป็นงานใหญ่หรืองานเล็ก มีความรับผิดชอบที่สำคัญหรือไม่ ต้องเกี่ยวข้องกับตัวเลข สิ่งของหรือคน ต้องใช้อุปกรณ์และเครื่องมือมากหรือไม่ ต้องนั่งทำงาน ยืนทำงาน ต้องเดินทางหรือไม่
3. สภาพแวดล้อมของงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของงาน เช่น ร้อน เย็น ขึ้น แห้ง เปียก ฝุ่นละออง สัมผัส เสียงดัง กลางแจ้ง ในโรงงาน มีสารพิษ มีสารกัมมันตภาพรังสี มีความขัดแย้ง เป็นต้น
4. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ เช่น อายุ เพศ ส่วนสูงและน้ำหนัก ความอดทน ความสนใจ การควบคุมทางกฎหมาย สัญชาติ การศึกษาอบรม
5. การเข้าประกอบอาชีพ จะต้องมีการอย่างไร การสมัคร การสอบสัมภาษณ์ การสอบข้อเขียน ถ้าเป็นการประกอบอาชีพอิสระต้องใช้ทุนเพื่อดำเนินกิจการมากน้อยเพียงใด
6. รายได้ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ จะมีรายได้เป็น วัน สัปดาห์ เดือน ปี โดยเฉลี่ยแล้วเป็นเงินเท่าไร
7. ความก้าวหน้า โดยเฉพาะเกี่ยวกับตำแหน่งสำคัญที่ท่านมีโอกาสจะได้รับ ต้องพิจารณาปัจจัยที่เป็นอุปสรรค และปัจจัยที่ส่งเสริมต่อความก้าวหน้าในงานของท่าน
8. รายได้ พิจารณารายได้เฉลี่ยในตำแหน่งเดียวกันของบริษัทต่าง ๆ
9. โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม เช่น นโยบายส่งเสริมให้บุคลากรหาความรู้เพิ่มเติม ทุนศึกษาสูงงาน
10. แหล่งที่พักอาศัยในปัจจุบันและอนาคต เช่น ความก้าวหน้าในงาน ความสะดวกสบาย และความปลอดภัยในการพำนักอาศัย ความสะดวกในการเดินทาง

11. ที่พักอาศัย อยู่ห่างไกลจากที่ทำงานหรือไม่ บริษัทที่ที่พักอาศัยไว้ไหมหรือไม่

12. การขนส่ง บริการขนส่งและการติดต่อสื่อสารทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ มีความสะดวกหรือไม่ ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางมากน้อยเพียงใด

13. ค่าครองชีพ ในบริเวณที่ทำงานและที่พักอาศัยสูงหรือต่ำกว่าอื่น ๆ ของประเทศเพียงใด สำหรับ เมธินทร์ ภิญโญ (2532 : 26 - 30) ได้อธิบายถึงลักษณะของข้อเสนองานไว้ว่า เพื่อให้สามารถมองเห็นรายละเอียดของข้อเสนองานทางอาชีพได้เด่นชัดยิ่งขึ้น สามารถแยกออกเป็นข้อดังต่อไปนี้

1. ชนิดของอาชีพ คือการให้รู้ว่าอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนหรือในสังคมไทยปัจจุบันมีอาชีพอะไรบ้าง และอาชีพใดในอนาคต

2. ความต้องการของตลาดแรงงานสามารถรับได้จำนวนเท่าไร และความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาต่าง ๆ ในอนาคต

3. ลักษณะของงาน คือ กิจกรรมที่ทำในหน้าที่ความรับผิดชอบ การประเมินผลงาน สถานที่ทำงานเป็นหน่วยงานอะไร เวลาในการทำงานมีวันหยุดหรือไม่ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

4. คุณสมบัติของบุคคลที่แต่ละอาชีพต้องการ เช่น เพศ อายุ รูปร่างหน้าตา สุขภาพร่างกาย ระเบียบวินัย ทักษะพิเศษ ประสบการณ์ในการทำงาน

5. รายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าประกอบอาชีพ เช่น การสมัครงาน การสอบคัดเลือกเกณฑ์ในการคัดเลือกใช้เกณฑ์อะไรเป็นเครื่องตัดสินใจ และจำนวนตำแหน่งที่ต้องการหรือดำเนินการเปิดกิจการของตนเองก็จะต้องใช้เท่าไร

6. ความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน โดยพิจารณาความมั่นคงของอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนสวัสดิการที่จะได้รับ

ขอขยายข้อเสนองานทางอาชีพ หอสรุปได้ว่าประกอบด้วยการเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มตลาดแรงงาน ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพ และคมเพชร นิตยสาร (2521 : 33) ได้แนะว่า การให้ข้อเสนองานทางอาชีพ นักแนะแนวจะต้องเข้าใจแจ่มแจ้ง เช่น ลักษณะอาชีพ คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพ รายได้ โอกาส

ในการก้าวหน้า เพราะฉะนั้นนักแนะแนวจะต้องมีความเข้าใจอาชีพแต่ละอาชีพในขอบข่ายของ
ข้อสนเทศทางอาชีพอย่างละเอียด ก่อนจะแนะแนวนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจได้อย่างชัดเจน
ก่อนจะพิจารณาเลือกอาชีพ

แหล่งที่มาของข้อสนเทศทางอาชีพ

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และทันต่อ
เหตุการณ์ มีความจำเป็นต่อการแนะแนวอาชีพมาก สำเนา ชจรศิลป์ (2529 : 53 - 54)
ได้กล่าวถึง แหล่งที่มาของข้อมูลด้านอาชีพดังนี้

1. แหล่งปฐมภูมิ เป็นแหล่งต้นตอของข้อมูลด้านอาชีพมี 3 แหล่งด้วยกันคือ

1.1 ผู้ประกอบอาชีพทุกอาชีพ เช่น ผู้รับจ้าง ข้าราชการ และผู้ประกอบอาชีพอิสระ

เป็นต้น

1.2 ผู้ว่าจ้างทุกประเภททุกระดับ

1.3 หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานโดยตรง เช่น กรมแรงงาน

เป็นต้น

แหล่งต้นตอเป็นแหล่งที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างละเอียด ยกเว้นข้อมูลบางอย่างที่มีความ
จำเป็นต้องปกปิดเพื่อป้องกันผลประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพ การหาข้อมูลจากแหล่งต้นตอควรทำใน
ระดับท้องถิ่นก่อนแล้วจึงทำในระดับประเทศ การสำรวจแหล่งต้นตอทำได้หลายทางด้วยกัน เช่น
การเปิดสมุดโทรศัพท์ ปรึกษานักงานจัดหางานทั้งของเอกชนและของรัฐ สภาแรงงานและสมาคม
วิชาชีพต่าง ๆ เป็นต้น การสัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพและผู้ว่าจ้างควรสัมภาษณ์หลาย ๆ คน เพื่อข้อมูลที่
ถูกต้อง ซึ่ง จำเนียร ช่างโชติ (2525 : 51) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแหล่งข้อมูลปฐมภูมิว่าเมื่อ
ให้คำปรึกษาไม่เข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพสามารถย้อนกลับไปแหล่งต้นตอได้ และเป็นแหล่งที่
ดีที่สุด

2. แหล่งทุติยภูมิ เป็นแหล่งที่ได้รับข้อมูลจากแหล่งต้นตออีกต่อหนึ่ง เช่น นักแนะแนว สิ่งพิมพ์
ห้องสมุดอาชีพหรือห้องสมุดทั่วไป ซึ่งมีความสำคัญต่อการแนะแนวอาชีพมาก นักศึกษาสามารถค้นคว้าจาก
แหล่งนี้ได้

วิธีการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพ

การให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพสามารถจัดกิจกรรมได้หลายวิธี ซึ่งผู้ให้จะต้องเลือกวิธีที่สามารถให้ข้อมูลด้านอาชีพแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 59) วัชรินทร์ (2525 : 60) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพไว้ต่อไปนี้เป็น การจัดสัปดาห์อาชีพ การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบอาชีพ การประชุมกับนักศึกษาด้านอาชีพจากกรณีตัวอย่าง การติดตามศิษย์เก่า การค้นคว้าข้อมูลด้านอาชีพจากเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคลที่ประกอบอาชีพ การแสดงบทบาทสมมติ การฉายสไลด์และวีดิทัศน์ การจัดทำสมุดภาพเกี่ยวกับอาชีพ การจัดตั้งชมรมอาชีพ การสอศแทรกข้อมูลด้านอาชีพในวิชาต่าง ๆ

สำหรับ ผกา บุญเรือง (2528 : 311 - 313) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการแนะแนวอาชีพที่สามารถจัดควยวิธีการต่าง ๆ เช่น

1. การชี้แจงให้เห็นคุณค่าของอาชีพ
2. การสัมภาษณ์บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ
3. การอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพ
4. การจัดตั้งชุมนุมอาชีพ
5. การค้นคว้าอาชีพที่สนใจ
6. การจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับอาชีพ
7. การจัดฉายภาพยนตร์ ภาพนิ่งเกี่ยวกับอาชีพ
8. การจัดทัศนศึกษาสถานประกอบอาชีพ
9. การให้แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับอาชีพ
10. การจัดวันอาชีพ
11. การจัดนิทรรศการทางอาชีพ
12. การเชิญวิทยากรบรรยาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น วิธีการให้ข้อสนเทศทางอาชีพสามารถจัดได้หลายวิธี ซึ่งขึ้นอยู่กับ การพิจารณาไปใช้ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ในการท่วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำ วิธีการให้ข้อสนเทศทางอาชีพหลาย ๆ วิธีมาประกอบกัน เพื่อพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ ทางพลศึกษา เรียกว่า โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ

วิธีการให้ข้อสนเทศทางอาชีพในการท่วิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดป้ายนิเทศ เพื่อเป็นการเสนอข้อมูล ข่าวสารทางอาชีพ ซึ่งจะแสดงข้อมูลบน แผ่นป้าย เพื่อให้ผู้รับข้อมูลและข่าวสารได้ดู ได้เห็น ได้อ่าน (มะเคือ เสมา. 2527 : 10) และประทีน คลาชนาค (2527 : 8) ได้กล่าวถึง วัสดุที่นำมาจัดป้ายนิเทศได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพจาก วารสารหรือหนังสือ แผนภูมิ แผนที่ สถิติ หุ่นจำลอง ของจริงหรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสมเนื้อหาทำให้ ผู้ชมเกิดความสนใจ

2. การจัดทำจุลสารแนะนำอาชีพ เป็นวิธีการให้ข้อมูลทางอาชีพที่มีเนื้อหาเรียบเรียง ให้อ่านในตัว อ่านเข้าใจง่าย ประกอบด้วย รูปภาพและข้อความอธิบาย มีประโยชน์สำหรับคนควาเพิ่มเติม ใดที่ บางเรื่องอาจยังไม่พบในหนังสือก็ได้ (วัลลภ สวัสดิ์วัลลภ. 2527 : 194)

3. การฉายวิดีโอเทป คือ การบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับอาชีพด้วยเทปโทรทัศน์ เพื่อให้ข้อมูล ทางอาชีพแก่นักศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาห่างไกลจากแหล่งคนควา และวิธี ทรัพย์มณี (2525 : 76) ได้อธิบายว่า การฉายวิดีโอเทปสามารถสร้างความสนใจได้เป็นอย่างดี

4. การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบอาชีพ หมายถึง การพานักศึกษาไปเยี่ยมชมสถานที่ประกอบ อาชีพ เพื่อให้ความรู้ ประสบการณ์และแนวความคิดในการนำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพอิสระ ผลา บุญเรือง (2528 : 81) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรรวบรวมคำถามส่งล่วงหน้าไปยัง เจ้าของสถานที่ที่จะไปเยี่ยมชม และกระตุ้นให้นักศึกษายกถาม สังเกต ในทำนองเดียวกัน จิตติมา วิริยวัฒน์ (2528 : 71) เสนอว่า ควรจัดเอกสารแนะนำสถานที่ประกอบอาชีพที่จะไปเยี่ยมชมและแบบสอบถามของ นักศึกษาตามหัวข้อต่าง ๆ

5. การประชุมแก้ปัญหาค้านอาชีพจากกรณีตัวอย่าง วชิร ทรัพย์มี (2525 : 64) อธิบายว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้นักศึกษารู้จักคัดค้านอาชีพและให้ข้อคิดในการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพว่าจะต้องพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาพิจารณาว่าโครงการประกอบอาชีพใดอย่างรอบคอบขึ้น การเลือกตัวอย่างปัญหาค้านอาชีพควรเลือกปัญหาที่มักประสบกันโดยทั่วไป ซึ่งอาจจะเอาตัวอย่างจริง ๆ หรือสมมุติเรื่องขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมข้อสงสัยทางอาชีพ

การให้ข้อสงสัยทางอาชีพเป็นวิธีการหนึ่งที่จะเพิ่มความสนใจทางอาชีพ หรือพัฒนาทัศนคติทางอาชีพได้ดังเช่น การศึกษาของ ฮอปพอก (Hoppock. 1967 : 379-380) สรุปว่าการสอนวิชาอาชีพจะช่วยลดปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา เพิ่มความสนใจต่ออาชีพและเพิ่มความรู้ทางอาชีพ ส่วน อาดัมส์ (Adams. 1979 : 5021-A) ได้ศึกษาแบบโครงสร้างที่จะช่วยเพิ่มภูมิทางอาชีพแก่นักศึกษาปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษาที่ยังไม่ตัดสินใจในอาชีพ โดยให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมสัมมนาค้นหาทางอาชีพ กลุ่มควบคุมไม่มีการสัมมนาใด ๆ ผลปรากฏว่า คะแนนภูมิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพและคะแนนความสามารถในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยในประเทศไทย อาริรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : 32) ได้ทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระ โดยใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว กับวิทยากรรายงานว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ มีทัศนคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลด้านอาชีพมีอิทธิพลต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ ตรงกับการศึกษาของ สันญา จิตตานนท์ (2521 : 66) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระในปีต่อมา ปราโมทย์ เจนการ (2523 : 95 - 97) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาอบรมกับความเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 75 เคยได้รับประสบการณ์และฝึกหัดเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ มาก่อน ในทำนองเดียวกัน ประสิทธิ์ ธาสมบัติ และผาสุก โพธิ์ไพจิตร (2531 : 44) ศึกษาพบว่า

ประสบการณ์ในอาชีพอิสระ ข้อเสนอแนะทางอาชีพเพื่อให้เห็นช่องทางในการหารายได้และกำไรจาก
การประกอบการ เป็นปัจจัยในการตัดสินใจประกอบการประกอบอาชีพอิสระ

จากงานวิจัยข้างต้นพอสรุปได้ว่า ข้อมูลด้านอาชีพหรือข้อเสนอแนะทางอาชีพ สามารถช่วย
ลดปัญหาการว่างงาน เพิ่มความรู้ ความสนใจ พัฒนาทัศนคติและตัดสินใจในการเลือกอาชีพ ดังนั้น
จึงเป็นแนวทางที่ดีให้เห็นว่า การให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพนั้นจะสามารถพัฒนาทัศนคติในการประกอบ
อาชีพอิสระทางพลศึกษาได้

วิธีดำเนินการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าวิจัยแบ่งวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดการกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์โหลที่ 50 จำนวน 28 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์โหลที่ 50 ลงมาจำนวน 16 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 โหนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 56 คน ตอบแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

2.2 นำแบบสอบถามมาตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2.3 นำคะแนนของนักศึกษาทุกคนมาเรียงจากสูงไปต่ำแล้วคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์โหลที่ 50 ซึ่งถือว่าเป็นนักศึกษามีคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาต่ำจำนวน 28 คน

2.4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษานับข้อ 2.3 เพื่อถามความสนใจในการเข้ากลุ่ม ซึ่งนักศึกษาค้นคว้าทุกคนสนใจที่จะเข้ากลุ่ม

Simple Random Sampling

2.5 สุ่มอย่างง่ายจากประชากรที่มีคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ออกมาจำนวน 16 คน แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพและกลุ่มโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ
2. โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ
3. แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพจาก ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
2. สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ โดยศึกษาจากรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพของ ฮีลีย์ (Healy)
3. นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแนะแนวอาชีพ และพลศึกษา พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายและแนวทางในการปฏิบัติ
4. นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพมาปรับปรุงเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ

การสร้างแบบโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา อันได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระอาชีพพลศึกษา ทัศนคติ และข้อสนเทศทางอาชีพจากหนังสือ เอกสาร ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและวิธีการให้ข้อสนเทศทางอาชีพให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย

2. สร้างโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้
3. นำโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวอาชีพ และพลศึกษา พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย กิจกรรมและวิธีการดำเนินการ
4. นำโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องในค่านิวิธการ อุปกรณ์ และเวลาที่ใช้
5. นำโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และความโน้มเอียงที่จะประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบลิเคิร์ต (Likert Type) โดยใช้มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ
2. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวอาชีพและพลศึกษา พิจารณาข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น วัดค่าตรงตามนิยามที่หาค่าเฉพาะที่คงไว้หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ไปทดสอบนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา รวมทั้งหมดจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นไทล์ 25 เปอร์เซ็นไทล์ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาจัดเรียงลำดับจากสูงมายังต่ำสุด แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อของทั้งสองกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้สูตร t-test เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ไว้ใช้ในการทดลอง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Coefficient Alpha (อนันต์ ศรีโสภณ. 2521 : 265) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 45 ข้อ เป็นข้อ
ความเกี่ยวกับความรู้ 15 ข้อ (ข้อที่ 1 - 15) ความรู้สึก 15 ข้อ (ข้อที่ 16 - 30) ความตั้งใจ
ที่จะนำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพ 15 ข้อ (ข้อที่ 31 - 45)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ด้านความรู้</u>					
00 อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่แน่นอน					
0 อาชีพอิสระทางพลศึกษาจะต้องใช้เงินทุนสูง					
<u>ด้านความรู้สึก</u>					
00 อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีรายได้					
อาชีพหนึ่ง					
0 อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่ได้เกียรติ					
<u>ด้านความตั้งใจที่จะนำความรู้ทางพลศึกษาไป</u>					
<u>ประกอบอาชีพ</u>					
00 เมื่อสำเร็จการศึกษาข้าพเจ้าจะประกอบอาชีพ					
อิสระทางพลศึกษา					
0 เมื่อสำเร็จการศึกษาข้าพเจ้าจะพยายามอ่าน					
หนังสือเพื่อสอบบรรจุให้ได้					

วิธีการให้คะแนน มีดังนี้

ขอความเชิงนิมิต

มากที่สุด	หรือ	เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
มาก	หรือ	เห็นควย	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	หรือ	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
น้อย	หรือ	ไม่เห็นควย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	หรือ	ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ขอความเชิงนิเสธ

มากที่สุด	หรือ	เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
มาก	หรือ	เห็นควย	ให้ 2 คะแนน
ปานกลาง	หรือ	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
น้อย	หรือ	ไม่เห็นควย	ให้ 4 คะแนน
น้อยที่สุด	หรือ	ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. แผนแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ

Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 :

78) มีแผนแผนการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
$\boxed{R}$ E ₁	TE ₁ 1	X ₁	TE ₁ 2
$\boxed{R}$ E ₂	TE ₂ 1	X ₂	TE ₂ 2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	การสุ่มคนเข้ากลุ่มตัวอย่าง	
E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1 (โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ)	
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2 (โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ)	
TE ₁ 1'	TE ₁ 2	แทน	การทดสอบก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ
TE ₂ 1'	TE ₂ 2	แทน	การทดสอบก่อนและหลังการให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ
X ₁	แทน	การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ	
X ₂	แทน	การให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ	

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบวัดทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทาง

พลศึกษา

2.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาในการทดลองดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพทุกวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 15.00 - 16.00 น. และ 16.15 - 17.15 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

2.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพทุกวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 15.00 - 16.00 น. และ 16.15 - 17.15 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

2.2.3 กำหนดวันเพื่อขงจกัทธิพลของวันที่ทำการทดลองให้กลุ่มทดลอง

ทั้ง 2 กลุ่ม ใ้รับในวันต่าง ๆ เท่ากัน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดวันดังต่อไปนี้

สัปดาห์	1		2		3		4		5		6	
วัน	15.00	16.15	15.00	16.15	15.00	16.15	15.00	16.15	15.00	16.15	15.00	16.15
เวลา	16.00	17.15	16.00	17.15	16.00	17.15	16.00	17.15	16.00	17.15	16.00	17.15
จันทร์	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1
พุธ	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง กลุ่มทดลองที่ 1
- 2 หมายถึง กลุ่มทดลองที่ 2

3. ทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
อีกครั้งหนึ่ง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

วิธีจักระหว่างข้อมูล

1. คำนวณค่ามัธยฐาน และค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย ของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของ
กลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพและกลุ่มให้โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ หลังการทดลอง

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่ม
ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานาอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่ม
ให้โปรแกรมขอสนทนทางอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ความถี่ฐาน เป็นค่าที่อยู่ตรงกึ่งกลางของกลุ่มคะแนนที่เรียงลำดับไว้แล้ว

(พิตร ทองชั้น. 2525 : 195)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ประทอง กรมสูตร. 2526 : 36)

$$MD. = \frac{\sum |X - \bar{X}|}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.4 หาความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 :

63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนรวมแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หากอำนาจจำแนกของแบบสอบถามที่นักคิดในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา โดยวิธีการแจกแจงที (t-distribution) ซึ่งจะแบ่งกลุ่มที่ใดคะแนนสูงออกมา 25 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มสูง และกลุ่มที่ใดคะแนนต่ำออกมา 25 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มต่ำ

2.2 หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่นักคิดในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
โดยใช้สูตร Coefficient Alpha (อนันต์ ศรีโสภา. 2521 : 265)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_x^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 σ_i^2 แทน ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
 σ_x^2 แทน ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อในแบบสำรวจ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่นักคิดในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตรของ วิลคอกซ์ แมทช์ แพร่ ชัยน์ แรงค์
(The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test) (Sanders and others. 1980 : 359)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่นักคิดในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตรของ
แมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test) (Sanders and others. 1980 : 362)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1)}{2} - R_{E_1}$$

หรือ

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1)}{2} - R_{E_2}$$

เมื่อ n_1 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มทดลองที่ 1
 n_2 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มทดลองที่ 2

R_{E_1} แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 1

R_{E_2} แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 2

U Statistics จะนำไปทดสอบพิจารณาจากค่าของ U_1 และ U_2 ที่คำนวณได้

โดยเลือกค่าที่น้อยกว่าเป็น U Statistics

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
- R^+ แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนหาค่าเป็นบวก
- R^- แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนหาค่าเป็นลบ
- R_{E_1} แทน ผลรวมของค่าอันดับที่ได้จากกลุ่มทดลองที่ 1
- R_{E_2} แทน ผลรวมของค่าอันดับที่ได้จากกลุ่มทดลองที่ 2
- U แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน-วิทนี

(The Mann-Whitney U Test)

- T แทน ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. แสดงความสัมพันธ์และค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลองของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
2. เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับกลุ่มให้โปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ หลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมข้อ
สนเท่ห์ทางอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 1 แสดงค่ามัธยฐานและค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลองของคะแนนทัศนคติ
ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

	มัธยฐาน		ค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ	156.5	182.5	6.75	9.5
โปรแกรมข้อสนเท่ห์ทางอาชีพ	155	179.5	7.75	9.75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 กลุ่มทดลองที่ 1 ให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ
มีค่าที่อยู่ตรงกึ่งกลางของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง
เท่ากับ 156.5, 182.5 และค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ยเท่ากับ 6.75, 9.5 ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2
ให้โปรแกรมข้อสนเท่ห์ทางอาชีพมีค่าที่อยู่ตรงกึ่งกลางของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทาง
พลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองเท่ากับ 155, 179.5 และค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ยเท่ากับ 7.75,
9.75 จากตาราง 1 จะเห็นว่าคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่ม
ที่ได้รับการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการให้โปรแกรมข้อสนเท่ห์ทางอาชีพ
เล็กน้อยทั้งก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 2 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
 กับอาชีพกับกลุ่มให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ หลังการทดลอง

กลุ่มทดลองที่ 1	อันดับ	กลุ่มทดลองที่ 2	อันดับ
2	1	18	8.5
13	6.5	13	6.5
32	16	18	8.5
30	15	24	12
22	11	25	13
10	4	29	14
12	5	7	2
9	3	20	10

$$R_{E_1} = 61.5$$

$$R_{E_2} = 74.5$$

$$U = 17.5$$

จากตาราง Critical Values ของ U ใน The Mann-Whitney U Test
 ของ แซนด์เลอร์ (Sanders. 1980 : 420) ในระดับนัยสำคัญ .01 ค่า U ที่คำนวณได้
 จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ
 ทางพลศึกษาของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับกลุ่มโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 แสดงว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับโปรแกรมขอเสนอแนะ
 ทางอาชีพ ทำให้ทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้างไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับค่าปรึกษาแบบ
กลุ่มคานอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

อันดับ	คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพ		ผลต่างของคะแนนทัศนคติ ในการประกอบอาชีพ	อันดับ	R ⁺	R ⁻
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1	143	145	2	1	+1	
2	147	160	13	5	+5	
3	149	181	32	8	+8	
4	153	183	30	7	+7	
5	160	182	22	6	+6	
6	160	170	10	3	+3	
7	161	173	12	4	+4	
8	165	174	9	2	+2	

$$T = 0$$

จากตาราง Critical Values ของ T ใน Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test ของแซนเดอร์ (Sanders. 1980 : 418) ในระดับนัยสำคัญที่ .01
ค่า T ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ของข้อมูลจากตาราง 3 ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษาของกลุ่มให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ สูงกว่าก่อนการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพสามารถทำให้นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษากีขึ้น

ตาราง 4 เปรียบเทียบทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรม
ข้อสนเทศทางอาชีพ ก่อนและหลังการทดลอง

กรณี	คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพ		ผลต่างของคะแนนทัศนคติ ในการประกอบอาชีพ	อันดับ	R^+	R^-
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1	144	162	18	3.5	+3.8	
2	145	158	13	2	+2	
3	147	165	18	3.5	+3.5	
4	150	174	24	6	+6	
5	160	185	25	7	+7	
6	161	190	29	8	+8	
7	163	170	7	1	+1	
8	164	184	20	5	+20	

$$T = 0$$

จากตาราง Critical Values ของ T ใน Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test ของแซนเดอร์ (Sanders. 1980 : 418) ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ค่า T ที่คำนวณได้จะต่อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ของข้อมูลจากตาราง 4 ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่มโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพสามารถทำให้นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้าง

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพกับโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพกับนักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนหลังการทดลอง
3. นักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาก่อนหลังการทดลอง

ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษากว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ 50 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพ อีสะระทางพลศึกษาคำว่าเปอร์เซ็นต์ 50 ลงมา จำนวน 16 คน ซึ่งได้นำโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 8 คน คือกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นกลุ่มที่ได้รับ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพและกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพโดยการ สัมภาษณ์ สอบถามความสมัครใจในการเข้ากลุ่ม ก่อนจับฉลากเข้ากลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ
2. โปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ
3. แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอีสะระทางพลศึกษา

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control -

Group Pretest-Posttest Design

1. การทดสอบครั้งแรก (Pretest) โ้ให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 56 คน ตอบแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอีสะ ระทางพลศึกษาและคัดเลือกนักศึกษาที่จะแทนทัศนคติในการประกอบอาชีพอีสะระทางพลศึกษาคำว่าเปอร์เซ็นต์ 50 ลงมา โ้ให้นักศึกษาจำนวน 28 คน แล้วสัมภาษณ์สอบถามความสมัครใจในการเข้ากลุ่ม ซึ่งนักศึกษา ทุกคนสมัครใจที่จะเข้ากลุ่ม จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่ายมา 16 คน และสุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน

2. ขั้นตอนการทดลอง ดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ เรื่องทัศนคติในการประกอบ อาชีพอีสะระทางพลศึกษา จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง

ในวันจันทร์ พุธ เวลา 15.00 - 16.00 น. และ 16.15 - 17.15 น. ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2534 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2534 ส่วนโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ เรื่องทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง

ในวันจันทร์ พุธ เวลา 15.00 - 16.00 น. และ 16.15 - 17.15 น. ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2534 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2534

3. การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ให้นักศึกษากลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม คำนอาชีพกับกลุ่มโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ ทำแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาอีกครั้งหนึ่ง หลังการทดลอง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดลองทั้ง 2 ครั้ง มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพและกลุ่มโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ ซึ่งแยกวิเคราะห์ดังนี้

1. คำนวณค่ามัธยฐานและค่าความเบี่ยงเบนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลองของคะแนนทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาในกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพและกลุ่มโปรแกรมข้อสนทนทางอาชีพ หลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann - Whitney U test)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาในกลุ่มให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพก่อนและหลัง การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพ โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks test)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ของนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพก่อนและหลัง การให้โปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพ โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับโปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ได้รับการให้โปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ กับโปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาระดับปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ซึ่งปรากฏว่า

1. เมื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับโปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาภายหลังการทดลอง พบว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพและให้โปรแกรมขอสนเท่ห์ทางอาชีพมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1.1 จุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพร่วมกับโปรแกรม
 ขอสันเทศทางอาชีพมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือให้นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือสหวิทยา
 ศาสตร์ ดังที่ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2530 : 106) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทัศนคติคานอาชีพเป็น
 วัตถุประสงค์หนึ่งของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ ในทำนองเดียวกันจุดมุ่งหมายหนึ่งของ
 บริการสนเทศ เพื่อพัฒนาทัศนคติที่คานอาชีพ (กรมเพชร จิตรสุภกุล. 2529 : 8) การให้ขอสันเทศ
 ทางอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของบริการสนเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับบริการมีความรู้ในเรื่องอาชีพ และสำนึก
 จิตตานุภาพ (2521 : 66) ได้ศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพหรือสหวิชาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
 ในเชิงบวกกับทัศนคติคานอาชีพหรือสหวิชา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมขอสันเทศทางอาชีพ
 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือสหวิชา ดังนั้นเมื่อนักศึกษาที่ได้รับ
 การปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับการให้โปรแกรมขอสันเทศทางอาชีพโดยบรรจุจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน
 ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับโปรแกรมขอสันเทศทางคานอาชีพจึงไม่แตกต่างกัน

1.2 โปรแกรมการทดลอง ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับโปรแกรม
 ขอสันเทศทางอาชีพ มีโครงสร้างคล้ายกัน ซึ่งโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพมีขั้นตอน
 การสำรวจความลึกความรู้สึกที่มีคานอาชีพหรือสหวิชา การศึกษาหาข้อมูล การพิจารณาความ
 เป็นไปไดในการประกอบอาชีพ และการตัดสินใจในความตั้งใจที่จะนำความรู้ทางสหวิชาไปประกอบ
 อาชีพหรือสหวิชา ส่วนโปรแกรมการให้ขอสันเทศทางอาชีพมีขั้นตอนการสร้างโปรแกรมประกอบด้วย
 การให้ความรู้ ความรู้สึกและความตั้งใจที่จะกระทำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
 ที่เชื่อว่า ทัศนคติประกอบด้วยการประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ หรือความคิด ความเข้าใจ
 (Cognitive Component) องค์ประกอบคานความรู้สึก (Affective Component) และองค์ประกอบ
 ทางคานแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) องค์ประกอบทั้ง 3 คานนี้ จะต้อง
 มีความสอดคล้องกัน ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบในคานใดคานหนึ่งทัศนคติของบุคคลก็จะเปลี่ยน
 ไปด้วย (Shaver. 1977 : 168 - 170) การได้รับข้อมูล หรือประสบการณ์ใหม่ จะทำให้เกิด
 การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบคานความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบคานความรู้สึก
 และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย (Triandis. 1971 : 143)

ดังนั้นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพร่วมกับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ
ทำให้นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาดีขึ้นไม่แตกต่างกัน

1.3 ผลการวิจัย ได้ผลการวิจัยบางประการที่สนับสนุนการใช้การให้คำปรึกษา
แบบกลุ่มและการให้ข้อสนเทศไปพัฒนาภาวะและทัศนคติในการเลือกอาชีพ เช่น จากผลการวิจัยของ
ไพล์ (Pyle. 1977 : 4143-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาวะของทัศนคติในการ
เลือกอาชีพกับการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับการแนะแนวด้วยโปรแกรมการให้ข้อสนเทศ
ทางอาชีพโดยคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่า คะแนนภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์
กับการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ และการได้รับข้อสนเทศทางอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ และในทำนองเดียวกัน เดวิส (Davis. 1984 : 2763-A) ได้ศึกษาผลของการ
เปรียบเทียบผลของการศึกษาอาชีพที่ศึกษาด้วยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจ
และภาวะทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยอินเดียนา จากการศึกษาพบว่า ผลการสอนอาชีพที่ศึกษา
กับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจและภาวะทางอาชีพ ไม่แตกต่างกัน จากงาน
วิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ การให้ข้อสนเทศทางอาชีพและการ
ศึกษาอาชีพที่ศึกษาได้ผลไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกัน การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพกับโปรแกรม
ข้อสนเทศทางอาชีพสามารถทำให้นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาดีขึ้นไม่แตกต่างกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบ
อาชีพอิสระทางพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพทำให้นักศึกษามี
ทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาดีขึ้น ทั้งนี้เพราะโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
คานอาชีพ-ผู้รับคำปรึกษาได้มีโอกาสสำรวจความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาความต้องการ และข้อมูล
ในการประกอบอาชีพอิสระของพลศึกษา แล้วพิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทาง
พลศึกษา รวมทั้งวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ พิจารณาปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดจนการ

อภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหาซึ่งสอดคล้องกับ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2530 : 104) ได้กล่าวว่า
ทัศนคติที่ผิดพลาดเกี่ยวกับอาชีพอาจทำให้บุคคลไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเหล่านั้นแต่สามารถจะเรียนรู้
ได้ใหม่ สภาพที่ที่จะเรียนรู้เปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ก็คือ การเรียนรู้ในกลุ่มโดยใช้เพื่อน ๆ เป็นผู้
แก้ไขเปลี่ยนแปลง ความรู้ที่ผิดพลาดเก่า ๆ ของเขา ทำให้มองเห็นด้านต่าง ๆ มากขึ้นของอุปสรรค
อาชีพนั้น และเริ่มที่จะนำความรู้ใหม่มาพิจารณาพร้อมกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแต่เดิม เปลี่ยนแปลงแก้ไข
เกิดทัศนคติใหม่ขึ้นแทน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ แชนเซ่นและแชนเคอร์ส (พรรณพิศ
วามิชัยการ. 2528 : 357 ; อ้างอิงมาจาก Itansen and Sandus. 1973) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
ผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลกับแบบกลุ่มที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกรด 11 และ 12
ปรากฏว่านักเรียนที่เลือกอาชีพสูงเกินความเป็นจริงที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และนักเรียน
ที่เลือกอาชีพต่ำเกินไปที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลได้พัฒนาการเลือกอาชีพที่ใกล้เคียงความเป็นจริง
มากขึ้น และสอดคล้องกับที่ ซัลลิวัน (Sullivan. 1976 : 3432-A) ได้ศึกษาผลการตัดสินใจ
ของกลุ่ม และการตัดสินใจเป็นรายบุคคลที่มีต่อความวิตกกังวลทางอาชีพของนิสิตมหาวิทยาลัยเท็กซัส จำนวน
128 คน ซึ่งพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการตัดสินใจให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและแบบรายบุคคลมีคะแนนความวิตกกังวล
ของทัศนคติในการเลือกอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เมื่อเปรียบเทียบผลของการให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการ
ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่าทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ
ทางพลศึกษาหลังจากได้รับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพทำให้นักศึกษามีทัศนคติ
ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้างดี ทั้งนี้เพราะโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ ผู้วิจัยได้จัด
กิจกรรมการให้ขอเสนอแนะทางอาชีพด้วยวิธีการบรรยาย การอภิปราย การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบอาชีพ
การจัดค่ายนิเทศ การจัดทำจุลสารแนะแนวอาชีพ จัดฉายวิดีโอ โดยมุ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติ ซึ่งมี 4 ขั้นตอนคือ ชี้แจงจุดมุ่งหมาย การเสนอข้อมูล เปิดโอกาสให้ซักถาม และสรุป ซึ่ง
อาภา ดนัยช่าง (2528 : 14) กล่าวว่า การพัฒนาการแนะแนวอาชีพให้ได้ผลควรมีระบบข้อมูล

การให้ข่าวสารและความต้องการด้านตลาดแรงงานอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในรูปต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์โปสเตอร์ วิทยุโอเทป นิตยสาร การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพ เหล่านี้ ล้วนเป็นการกระตุ้นความสนใจ สร้างทัศนคติที่ดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ อาร์วีตัน ทิมมเพน (2529 : 42) โค้ดศึกษาผลของการทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพ ความโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ มีทัศนคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ นอกจากนี้ สัญญา จิตตานนท์ (2521 : 52) โค้ดศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่ออาชีพ อิสระระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระกับกลุ่มผู้ว่างงาน พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระมีทัศนคติ ต่ออาชีพอิสระดีกว่ากลุ่มผู้ว่างงาน และความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิง บวกกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระ

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยในการหาวิจัยในครั้งนี้พบว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพ กับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพสามารถพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาให้ดีขึ้น ไม่นแตกต่างกัน แต่ทั้ง 2 วิธีมีความแตกต่างและความเหมาะสมไม่เหมือนกัน เช่นการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มด้านอาชีพ จะเหมาะสมกับผู้ที่มีความตั้งใจและพร้อมที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก เพื่อ พัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และผู้ให้คำปรึกษา ควรมีทักษะในการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มด้านอาชีพ ความรู้เรื่องอาชีพอิสระทางพลศึกษาพอสมควร เพราะในกระบวนการให้คำปรึกษา จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา และในบางครั้งจะต้องให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล แก่ผู้รับคำปรึกษาบางคนควบคู่ไปด้วย ส่วนโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ ก็สามารถนำไปใช้โค้ดผลได้ เช่นเดียวกันกับนักศึกษานักเรียนทั่วไป ถึงแม้ว่านักศึกษานักเรียนบางคนจะไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ก็ไม่เป็นปัญหาสำหรับผู้ดำเนินการให้ข้อเสนอแนะ นอกจากนั้นยังสามารถแนะแนวอาชีพได้ครั้งละหลาย ๆ คน ซึ่งมากกว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพในแต่ละครั้ง และสามารถนำไปใช้ในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีก แต่จะต้องลงทุนในการจัดทำข้อเสนอแนะทางอาชีพ ซึ่งการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพจะไม่ต้องลงทุน ในการผลิตข้อเสนอแนะดังกล่าว แต่จะต้องอาศัยเรื่องระยะเวลาสำหรับจัดกลุ่มแต่ละครั้ง เพราะฉะนั้น การพัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาสามารถใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้าน อาชีพหรือโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพก็ได้ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาความเหมาะสม ความพร้อมของ ผู้ให้คำปรึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรแนะแนวควรใ้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพและโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษา อันอาจจะมีผลต่อการลดปัญหาการว่างงานได้

2. ควรนำวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพและโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพไปใช้พัฒนาทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระแก่นักศึกษาวิชาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีวศึกษา วิชาชีพครู

3. ควรแนะแนวควรส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษาได้ทดลองประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาด้วยตนเองในระหว่างเรียนด้วย เพื่อให้นักศึกษามีทักษะและประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งจะให้นักศึกษามองเห็นช่องทางและมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

(1. ควรศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพกับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่มีต่อการพัฒนาค่านอื่น ๆ เช่น วุฒิภาวะค่านอาชีพ การตัดสินใจเลือกอาชีพ

2. ควรได้มาซึ่งการที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มค่านอาชีพกับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพในระยะเวลาที่แตกต่างกัน เช่น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

3. ควรศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา เช่น ระดับผลการศึกษา อาชีพของบิดามารดา สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของครอบครัว ที่มีต่อนักศึกษา ความคาดหวังของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีเกษยา, 2528.

กอบฏ คำนาวศรี. "พลศึกษาและอาชีพ," วารสารพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ. 13 :

2 พฤษภาคม 2530.

เกษนี สัมมาศาล. ผลของการให้คำปรึกษาคำนอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตินิเทศวิทยา จังหวัดนครสวรรค์.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

นายเอกสาร.

กมลเพชร จิตรสุภกุล. บริการสนเทศ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

จรรยา ธนินทร์ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิเคราะห์สำรวจความต้องการบุคลากรพลศึกษา
ในหน่วยงานภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ. สายงานวิชาการ กรมพลศึกษา, 2529.

จริยา หัตถกุล ณ อุดมธยา. "แนวทางการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ," การศึกษาเพื่อ
พัฒนาคุณภาพ. หน้า 8 - 155. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการและอาชีพศึกษา
ครั้งที่ 10 กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

จันทวิศ พันธุ์สุข. ผลการใช้สื่อนานาการณจำลองต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าแดง จังหวัดมุกดาหาร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. นายเอกสาร.

จำเนียร ช่วงโชติ วราภรณ์ รังษิณี และสมัย จิตหมอก. การให้ข้อสนเทศทางอาชีพ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.

จิตติมา วิริยวัฒน์. "การศึกษาเอกสารอาชีพ," วารสารแนะแนว. 99 : 70 - 74 ; มิถุนายน -
กรกฎาคม 2528.

เจลิยา สุวรรณภักดี. "แนวทางและนโยบายเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน การส่งเสริมการประกอบ
อาชีพอิสระ," เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องกลวิธีการแนะแนวทางการประกอบอาชีพอิสระ.
กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ฉวิล ชาราโกชน. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นส์ไตร์, 2526.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. การพัฒนาทางอาชีพ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

นิคม ปุราคำ. "สภาพและปัญหาการมีงานทำของบัณฑิตในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต," รายงานสรุปและประเมินผลการประชุมสัมมนา เรื่อง บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการมีงานทำของบัณฑิต. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531.

เนะเนวแห่งประเทศไทย, สมาคม. ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (2530 - 2534). กรุงเทพฯ : สมาคมเนะเนวแห่งประเทศไทย, น.ป.ป.

ปกรณ วังศ์สวัสดิ์. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. ด้ายเอกสาร.

ประคอง กรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ประคิษฐ์ ธารสมบัติ และผาสุก พงษ์ไพจิตร. ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง จากเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง. หน้า 1 - 20. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2530.

ประทีน กลาชนาก. "การจัดป้าณิเทศเพื่อการศึกษาต่อและเลือกอาชีพ," สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 27. 9 - 11 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2528.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมมนุษย์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ปราโมทย์ เจนการ. การศึกษาอบรมกับความเป็นอยู่ประกอบการ. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อักสำเนา.

ฉกา บุญเรือง. บริการสนเทศ. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

_____. การจัดและการให้บริการสนเทศ. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.

พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ. การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2525.

พรหมพิที วาณิชการ. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. กรมวิชาการ กรุงเทพฯ, 2528.

พลศึกษา, กรม. สรุปรายงานการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2530. ฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา 2531.

_____. เอกสารแนะแนววิทยาลัยพลศึกษา. ฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา, 2530.

พิตร ทองชั้น. เอกสารประกอบการสอนวิชา 521 วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

มะเคือ เสมา. "เทคนิคการให้บริการสนเทศ," วารสารแนะแนว. 92 : 7 - 12 ; เมษายน - พฤษภาคม 2527.

ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.

ลัดดา กิติวิภาค. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.

วัชรีย์ ทรัพย์มณี. "ความรู้ในประเด็นต่าง ๆ และเทคนิคเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาค้นอาชีพ," รายงานสรุปและประเมินผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การให้คำปรึกษาและการทดสอบเพื่อการแนะแนวอาชีพ. กองวิชาการ พววมหาวิทยาลัย, 2529.

วัลลภ สวัสดิ์วัลลภ. คู่มืองานเทคนิคและการฝึกงานห้องสมุด. ลพบุรี : ศูนย์การพิมพ์วิทยาลัยครูเทพสตรี, 2527.

วิจิตร ทรหมั่นธม. "ภาวะตลาดแรงงานในปัจจุบัน," แนะแนวอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ : หางหุ้นส่วนจำกัดศิลาพร, 2528.

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์สที่มีต่อทัศนคติในการเรียน ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหิปปุสประชาสรรค์, ปทุมธานี กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ดायเอกสาร.

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. รายงานการสำรวจภาวะการมีงานทำงานของบัณฑิต ปีการศึกษา 2530. งานแนะแนว ฝ่ายกิจการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2531.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2529.

ส. วาสนา ประวาลพฤษ. "ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา," การวิจัยผลการศึกษา. 2(2) : 1 - 6 ; กันยายน - ธันวาคม 2524.

สดิษฐ์ นิยมญาติ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นสโตร์, 2524.

สดิษฐ์แห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานผลการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร (รอบที่ 2) กรกฎาคม-กันยายน 2528. สดิษฐ์แรงงาน ฝ่ายสดิษฐ์แรงงานและการศึกษา กองสำรวจประชากร, 2528.

_____. รายงานผลการสำรวจการทำงานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง พ.ศ. 2527. สำนักงานสดิษฐ์แห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2527.

สัณญา จัคนานนท์. "แนวโน้มนการประกอบอาชีพอิสระในประเทศไทย," สังคมศาสตร์, (มศว บางแสน) 9(12) : 12 ; 2527.

_____. การศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระ. ปทุมธานี กศ.ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อักสำเนา.

สำเนา ขจรศิลป์. การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

สัณย์ อีระคากร. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สดานสงเคราะห์หญิง ปากเกร็ด, 2525.

- อนันต์ ศรีโสภา. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.
- อภิชาติ พันธเสน. "การศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำ," เอกสารโครงการสัมมนาเรื่องการศึกษาอาชีวศึกษาและการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพของกระทรวงศึกษาธิการ วันเสาร์ที่ 27 กรกฎาคม 2528
ณ สถาบันบริหารการศึกษา. กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2528.
- อาชีวศึกษา, กรม. อาชีพอิสระ. ฝ่ายแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2530.
- อากา ณัฏฐา. "แนวทางการพัฒนางานแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา," แนะแนวอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดกัศิพร, 2528.
- อารีรัตน์ พัฒาเพ็ญ. ผลการทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี.
ปริญญาโท คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อัคราเนนา.

- Adams, Howard Glen. "A Structured Approach to Facilitate Career Maturity for Vocational Undecided College Student," Dissertation Abstracts International, 40 : 5021-A ; March, 1980.
- Allport, Gordon W. "The Handbook of Social Psychology," in The Nature of Attitudes and Attitude Change, p. 142. Massachusetts : Wesley
- _____. "Attitude," in C Murchison (Ed) A Handbook of Social Psychology. Massachusetts, Clark University Press, 1935.
- Baer, M. and E.C. Roeber. Occupational Information : Its Nature and - Use, p. 425 - 426. Chicago : Science Research Associates, 1951.
- Bloom, Benjamin S. and others. Handbooks on Formative and Sumative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw - Hill Book Company, 1971.
- Davis, Reed Charles. A Comparison of a Career Course and Small - Group Career Counseling and the Career Decidedness and Career of College Students. Doctor's thesis. Indiana State University, 1984.

- Hillgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3rd. New York : Harconrut, Brace and World, 1962.
- Hoppock, Robert. Occupational Information. 3nd. ed. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Hovland, Carl I., Iroving L. Janis and Harold H. Kelley. Communication and Persuasion. p. 6 - 10. New Haven : Yale University Press. 1953.
- Likert, Renic. A Technique for the Measurement of Attitude. Chicago : Rand McNally Company, 1980.
- Montemurro, Larry P. "Two Approaches to the Development of Career Maturity in Economically Disadvantage Adolescents," Dissertation Abstract International. 40 : 4414-A ; Febuary, 1980.
- Osgood, Charles E., Gurgej Suci and Percy Tannentaum. The Measurement of Meaning. Illinois : The Board of Trustees of University of Illinois, 1957.
- Pyle, R. Richard. "The Relationship of Group Career Counseling and Computer-Assisted Career Guidance to the Career Maturity of Community College Students," Dissertation Abstract International. 37(7) : 4143-A ; 1977.
- Sanders, Donald H., A. Franklin Murph and Robert Eng. Statistics : A Fresh Approach. 2nd ed. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha, 1980.
- Shaver, Kelly S. Principles of Social Psychology. Combridge : Winthrop Publishers, 1977.
- Sherif, Caraly W. and Muzafer Shcrif. Attitude : Ego Invelment and Change. New York : John Willy and Sons, 1969.
- Sherif, Muzafer and C.I. Hovland. Social Judgement : Assimilation and Contrast Affect in Communication and Attitude Change. p. 157 - 167. New Heaven, London : 1961.
- Sullivan, Susan Elizabeth. "The Effect of Decision Making Group and Individual Career Counseling on the Career Maturity of College Freshmen," Dissertation Abstract International. 37(6) : 3430-A ; December, 1976.
- Thurstone, L.L. Attitude Mearsurement. Chicago : Rand Mc Nally and Company, 1970.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.

חזון

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มบ้านอาชีพ

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มบ้านอาชีพ

โปรแกรมขอสินเชื่อสหกรณ์

รายละเอียดโปรแกรมขอสินเชื่อสหกรณ์

แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางเทคโนโลยี

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีวะ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกทุกคนทราบจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบข้อผูกพัน บทบาท หน้าที่ของสมาชิก และสิทธิหน้าที่ 2. เพื่อให้สมาชิกรู้จักคุ้นเคยกัน และสร้างบรรยากาศให้สมาชิกพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง	1. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบข้อผูกพัน บทบาทหน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา 2. ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำตนเองและให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง 3. ให้สมาชิกเล่นเกมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างความคุ้นเคยภายในกลุ่ม และพร้อมที่จะเปิดเผยตัวเอง กิจกรรมชื่อ "ป้องกันสมานมิตร" โดยมีขั้นตอนการเล่นกิจกรรมดังนี้ 3.1 ให้สมาชิกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน 3.2 ผู้ให้คำปรึกษาแจกตะเกียบให้สมาชิกคนละ 1 คู่ และจานใส่ป้องกันกลุ่มละ 1 ชุด	ป้องกันตะเกียบ 8 คู่ จาน 2 ใบ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
2	การพัฒนา ทัศนคติ	1 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกเกิด ความคิด ความรู้สึก ความ เข้าใจเกี่ยวกับตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกล้า พูด กล้าแสดงความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของ ตนเองให้กลุ่มทราบ 3. เพื่อให้สมาชิกรู้สึก ว่าการเสนอความคิดของ	3.3 ผู้ให้คำปรึกษา อธิบายวิธีการเล่น คือ สมาชิก แต่ละกลุ่มจะกองขึ้นแถวตรง เรียงหนึ่งห่างกันพอสมควรแล้ว สมาชิกคนที่ 1 กับลูกโป่ง บนจานควยจะเก็บส่งต่อไปให้ คนที่ 2 ส่งต่อไป ฉาบโป่ง ตกต้องกลับไปเริ่มใหม่อีก 3.4 ผู้ให้คำปรึกษา สรุป ให้สมาชิกเข้าใจถึง กระบวนการกลุ่มว่าจะดำเนินการ ใดควยการร่วมมือของ สมาชิกทุกคน 1. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบาย กิจกรรมกลุ่ม "บันไดชีวิต" และแจกกระดาษภาพขั้น บันไดที่มีคำถามแต่ละขั้น บันได และกินส้ม แล้วให้ ตอบคำถาม เมื่อทุกคนพร้อม ให้สมาชิกเล่าถึงการ ดำเนินชีวิตตามคำถามใน แต่ละขั้นบันได เมื่อครบ	กระดาษภาพ ขั้นบันไดและ คำถาม กินส้ม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
			คนในกลุ่มทราบมีความ ปลอดภัย มีอิสระ และ ได้รับการยอมรับ	ทุกคนได้ศึกษาให้ สมาชิกร่วมกันสรุปและ สรุปให้ศึกษาสรุปเพิ่มเติม 2. สรุปให้ศึกษาอธิบาย กิจกรรมกลุ่ม "สิทธิพิเศษ" แล้วให้สมาชิกบรรยายข้ออาชีพ บนแผนที่ที่เตรียมไว้ สมาชิกแต่ละคนเสนอชื่อ อาชีพที่สังคมไทยให้สิทธิ พิเศษมากที่สุด คนละ 1 อาชีพแล้ว อภิปรายให้ เหลือ 2 อาชีพและ 1 อาชีพ ในขั้นสุดท้ายซึ่งสมาชิกทุกคน ยอมรับ สรุปให้ศึกษาสรุป ให้สมาชิกเกิดความรู้สึกว่า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนได้ หลังจากที่ได้รับข้อมูลใหม่และ จากการอภิปราย	
3 - 4	การสำรวจ ความคิด ความรู้สึกของ	1 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละ คนกล้าที่จะแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อ	1. สรุปให้ศึกษาให้สมาชิก แต่ละคนแสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการประกอบ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
	ตนเองที่มี ต่อการ ประกอบ อาชีพ อิสระทาง พลศึกษา		การประกอบอาชีพอิสระ ทางการศึกษา 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับ ทั้งความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับอาชีพอิสระทาง พลศึกษาของสมาชิก แต่ละคน และร่วมกัน ซักถามปัญหา เพื่อให้ เข้าใจปัญหาของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่ม 3. เพื่อให้สมาชิกมี ความตั้งใจที่จะเปลี่ยน แปลงความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา และ หาแนวทางแก้ไข	อาชีพอิสระทางพลศึกษา 2. ผู้ให้คำปรึกษาขอ กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มรวม กันซักถามหลังจากสมาชิกแ ละคนแสดงความคิดเห็นแล้ว เพื่อให้เกิดความกระจ่าง และเข้าใจความรู้สึกของ สมาชิกอย่างถูกต้อง 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิก รวมกันปรึกษาหารือ หาแนว ทางแก้ไข เพื่อเปลี่ยนแปลง ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อ การประกอบอาชีพอิสระ ทางพลศึกษา 4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ สมาชิกแต่ละคนไปศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทาง พลศึกษา โดยบอกแหล่งข้อมูล ให้ด้วย	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
5 - 6	การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบและเข้าใจ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา 2. ผู้ให้คำปรึกษาคอยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันซักถาม และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	
7 - 9	การพิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิด ความรู้สึก พิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา 2. เพื่อให้สมาชิกเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิด ความรู้สึก พิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา 2. ผู้ให้คำปรึกษาคอยให้ข้อมูลคำแนะนำอาชีพอิสระทางพลศึกษาเพิ่มเติมเมื่อสมาชิกต้องการ และกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
10-11	การตัดสินใจ	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกแต่ละคน เสนอผลการตัดสินใจใน ด้านความคิดความรู้สึก และความตั้งใจที่จะนำ ความรู้ทางพลศึกษาไป ประกอบอาชีพหรือสละทาง พลศึกษา	3. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิก สรุปแนวคิดที่ได้จากการอภิปราย แล้วสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้สมาชิก เห็นแนวทางการประเมินอาชีพ อิสระทางพลศึกษา 1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิก ทบทวนความคิด ความรู้สึก ที่มี ต่อการประกอบอาชีพหรือสละทาง พลศึกษาหลังจากได้เข้ากลุ่มให้ คำปรึกษา แล้วเสนอผลการ ตัดสินใจในความตั้งใจที่จะนำ ความรู้ทางพลศึกษา ไปประกอบ อาชีพหรือสละ ทลออกทั้งการวาง แผนเพื่อการประกอบอาชีพ การพิจารณาปัญหาที่จะเกิดขึ้น และวิธีการแก้ไขปัญหา 2. ผู้ให้คำปรึกษาคอยกระตุ้น ให้สมาชิกในกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้ ให้ความช่วยเหลือ ร่วมกัน ซักถาม และเสนอแนะการ วางโครงการในการประกอบ อาชีพหรือสละทางพลศึกษา	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	อุปกรณ์
12	ปัจจัย นิเทศ	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเอง หลังจากการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มท้านอาชีพว่าเกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างไร	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิก แต่ละคนพูดถึงความรู้สึกของ ตนเอง ที่ต่อการประกอบ อาชีพอิสระทางพลศึกษา ประโยชน์ที่ได้จากกลุ่ม ข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มี ต่อการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ท้านอาชีพ 2. ผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่มเติม และกล่าวปิด การทดลอง	

หมายเหตุ เทคนิคการให้คำปรึกษาที่ผู้ให้คำปรึกษานำมาใช้ในการดำเนินการ ให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
ท้านอาชีพ ได้แก่ การสร้างความคุ้นเคย การตั้งคำถาม การสะท้อนกลับ การทำให้เกิด
ความกระจ่าง การให้ข้อมูล การสรุป การฟัง การจับใจและการสังเกต

สรุปการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานาฮาชิต

ครั้งที่ 1

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกทุกคนทราบจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ ข้อผูกพัน บทบาท หน้าที่ของสมาชิก และผู้ให้คำปรึกษา
2. เพื่อให้สมาชิกรู้จักกันและสร้างบรรยากาศให้สมาชิกพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ ข้อผูกพัน บทบาท หน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษารวมทั้งกำหนดช่วงเวลาจำนวนครั้ง และสถานที่ให้คำปรึกษา จากนั้นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำตนเอง และให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง แล้วให้สมาชิกทำกิจกรรม "ป้องกันสมานมิตร" โดยให้สมาชิกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แข่งกันกับลูกโป่งบนจานถ้วยตะเกียบส่งต่อให้คนที่ 2, 3, 4 ถ้าลูกโป่งตกให้กลับไปเริ่มคนใหม่ แล้วผู้ให้คำปรึกษาสรุปให้สมาชิกเข้าใจถึงกระบวนการกลุ่ม

สรุปผล

สมาชิกเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ ข้อผูกพัน บทบาท หน้าที่ของสมาชิก และผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาได้สร้างความคุ้นเคยกันในระหว่างสมาชิกแล้วแนะนำตนเอง และให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง เพื่อสร้างบรรยากาศให้สมาชิกพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง

๘.๑ ครั้งที่ 2

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกเกิดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกกล้าพูด กล้าแสดงความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองให้กลุ่มทราบ
3. เพื่อให้สมาชิกรู้สึกว่าการเสนอความคิดของตนให้กลุ่มทราบมีความปลอดภัย มีอิสระและได้รับการยอมรับ

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายกิจกรรมกลุ่ม "บันไดชีวิต" และแจกกระดาษภาพขั้นบันไดที่มีคำถามแต่ละขั้นบันได แล้วให้เลาถึงคำตอบของคำถามในแต่ละขั้นบันได เมื่อครบทุกคน ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปและผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมแล้วผู้ให้คำปรึกษาอธิบายกิจกรรมกลุ่ม "สิทธิพิเศษ" โดยให้สมาชิกบรรยายชื่ออาชีพบนแผ่นป้ายที่เตรียมไว้ แล้วให้สมาชิกเสนอชื่ออาชีพที่สังคมไทยให้สิทธิพิเศษมากที่สุดคนละ 1 อาชีพ แล้วอภิปรายให้เหลือ 2 อาชีพ และ 1 อาชีพในขั้นสุดท้าย ซึ่งสมาชิกทุกคนยอมรับ

สรุป

สมาชิกแต่ละคนได้เลาถึงคำตอบของคำถามในแต่ละขั้นบันได ดังนี้

- คนที่ 1 เคยคิดอยากจะเป็นตำรวจ เรียนพลศึกษาไปก่อน เมื่อตำรวจเปิดสอบแล้วจะไปสมัครสอบ
- คนที่ 2 เคยคิดจะต้องสอบเขามาหาวิทยาลัยให้ได้ สิ่งที่ดีคือดูเรียนให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้เรียนในชั้นสูงต่อไป
- คนที่ 3 เคยคิดว่าพลศึกษาเรียนง่าย แต่พอได้เรียนแล้วรู้สึกลำบากพอและจะต้องเรียนให้ถึงขั้นปริญญา

คนที่ 4 เคยคิดอย่างไรก็ไม่เรียนพลศึกษา แต่พอเรียนแล้วก็จะต้องทำให้ดีที่สุด แล้วจะต้องให้สำเร็จปริญญาตรี

คนที่ 5 เคยคิดอยากเป็นทหารแต่สอบเข้าไม่ได้ เรียนพลศึกษาไปก่อนแล้วค่อยสอบเข้าทหารใหม่

คนที่ 6 เคยคิดจะเรียนตำรวจแต่สอบไม่ได้ เรียนพลศึกษาไปก่อนแล้วค่อยสอบเข้าตำรวจใหม่

คนที่ 7 ก็อยากจะเป็นนักฟุตบอลอาชีพ เรียนพลศึกษากับเป็นนักฟุตบอลไปก่อนที่จะเป็นนักฟุตบอลอาชีพ

คนที่ 8 ก็อยากจะเป็นครู จะต้องเรียนให้ดีที่สุดและจะต้องให้จบปริญญาตรี สมาชิกโคออปเปอเรชันกรรมกลุ่ม "สิทธิพิเศษ" ทั้งนี้

คนที่ 1 เล่นอาชีพ สุวราชการจังหวัด

คนที่ 2 เล่นอาชีพ ทหาร

คนที่ 3 เล่นอาชีพ แพทย์

คนที่ 4 เล่นอาชีพ ทหาร

คนที่ 5 เล่นอาชีพ ทหาร

คนที่ 6 เล่นอาชีพ แพทย์

คนที่ 7 เล่นอาชีพ แพทย์

คนที่ 8 เล่นอาชีพ ตำรวจ

แล้วอภิปราชสรุปให้เหลือ 2 อาชีพ คือ อาชีพแพทย์ และทหาร จนถึงขั้นสุดท้ายเหลืออาชีพทหาร

จากการทำกิจกรรมกลุ่ม "บันไดชีวิต" และ "สิทธิพิเศษ" สมาชิกเกิดความเข้าใจตนเอง มีอิสระในการแสดงความคิด ความรู้สึก ได้รับการยอมรับและรู้สึกว่าการตัดสินใจของตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงได้หลังจากที่ได้รับข้อมูลใหม่ และการอภิปรายโดยผู้ให้คำปรึกษาได้สะท้อนกลับความรู้สึก ทำความกระจ่าง และสรุปให้สมาชิกได้เข้าใจตนเอง กล้าแสดงความคิด ความรู้สึก และได้รับการยอมรับ

ครั้งที่ 3 - 4

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนกล้าที่จะแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับฟังความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษาของสมาชิกแต่ละคน และร่วมกันซักถามปัญหา เพื่อให้เข้าใจปัญหาของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่ม
3. เพื่อให้สมาชิกมีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และหาแนวทางแก้ไข

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้รับรู้ และร่วมกันซักถาม เพื่อให้เกิดความกระจ่างและเข้าใจ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ผู้ให้คำปรึกษาจะทำหน้าที่สำรวจค้นหาความรู้สึกสะท้อนกับทั้งเนื้อหาและความรู้สึก ทำความกระจ่าง และสรุปความคิด ความรู้สึกของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปรึกษาหารือ หาแนวทางแก้ไขเพื่อเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

สรุป

สมาชิกแสดงความคิด ความรู้สึกที่มีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษาว่าเป็นไปโดยยากเพราะจะต้องลงทุนสูง เสี่ยงต่อการลงทุน ไม่มีความมั่นคง รายได้ไม่แน่นอน กลัวทำแล้วไม่ประสบความสำเร็จ หมกมุ่นใจทำต่อไป ควรเป็นอาชีพรองจากอาชีพที่มีเงินเดือน ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาได้สะท้อนความรู้สึก และเนื้อหา ให้ข้อมูลเพื่อให้สมาชิกเกิดความเข้าใจ พร้อมทั้งร่วมกันหาแนวทางแก้ไขทัศนคติ ด้วยการมอบให้สมาชิกไปศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพรุ่นที่ 3

หัวข้อการให้คำปรึกษา

การสำรวจความคิด ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา วันที่
21 มกราคม 2534 เวลา 16.15 - 17.15 น.

การดำเนินการ

ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 ที่เราได้มาพบกันนะ ครึ่งที่แล้วเราได้พูดเรื่องการพัฒนาทัศนคติ
มีใครพอที่จะสรุปให้เพื่อนฟังคะ

โต : ทัศนคติของเราเปลี่ยนแปลงได้เมื่อมีการชุกชุม สมาชิกจะได้รับความรู้ใหม่จาก
เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ผู้ให้คำปรึกษา : เมื่อสมาชิกได้เข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกกัน และมีการอภิปราย
ร่วมกันสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ เพราะฉนั้นทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน วันนี้ครูจะให้สมาชิกได้พูดถึงความคิด ความรู้สึก
ที่มีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษาใครจะเริ่มก่อนคะ

โต : อาชีพอิสระทางพลศึกษามีทางเป็นไปได้ยากเพราะจะต้องลงทุนสูง ผู้เล่นน้อย
เสี่ยงต่อการลงทุน

หมาน : อาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่ลงทุนสูงเสมอไป

หมัก : ใช่บางอาชีพก็ไม่ลงทุนก็มี เช่น สอนว่ายน้ำกางเกงว่ายน้ำก็มีอยู่แล้ว

ชัย : สอนเทนนิส

พิช : ตักสินกีฬา

นเรศ : ผู้นำออกกำลังกาย ถึงแม้จะต้องซื้อเทปเพลงแต่ก็ยังเป็นการลงทุนน้อยและพอที่จะ
ซื้อได้ บางครั้งก็ใช้หิ้งไปด้วย

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วอาชีพที่จะลงทุนสูงล่ะคะ

- วีระ : ขาอุปกรณกีฬา
- หมาน : สระวาน้ำ สนามเทนนิส
- หมัก : สถานบริหารกาย
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพอิสระทางพลศึกษาที่มีการลงทุนทั้งมากและน้อย ใครสักอย่างโรคะ
- โต : ครั้นที่ฟังมาก็คิดว่า อาชีพอิสระทางพลศึกษาที่มีการลงทุนน้อย ๆ ก็มี ผมคิดไปถึงร้านขายอุปกรณกีฬา
- พงษ์ : อาจารย์ครับ ถ้าจะเปิดร้านขายอุปกรณกีฬา จะต้องใช้ทุนประมาณเท่าไร
- ผู้ให้คำปรึกษา : ประมาณ 1 ล้านบาท
- พงษ์ : ถ้ามีเงินไม่มากพอทำอย่างไรโตบางครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ใครพอที่จะแนะนำพงษ์โตคะ
- หมาน : ฎเงินจากธนาคาร
- พงษ์ : เขาทำกันอย่างไร
- ผู้ให้คำปรึกษา : การฎเงินจากธนาคาร ส่วนมากจะต้องมีหลักทรัพย์ไปประกัน และบางครั้งธนาคารเขาให้เขียนโครงการรายละเอียดการฎยืมเงินด้วย แล้วแต่ประเภทการฎเงิน
- ชัย : มีเงินน้อยก็เปิดเป็นร้านเล็กๆ ไปก่อน แล้วค่อยขยายตามกำลังเงิน
- หมาน : ทำเป็นหุ้นส่วนหลาย ๆ คนเขามารวมกันก็โต
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพขายอุปกรณกีฬาการลงทุนค่อนข้างสูง แนวทางแก้ไขทำด้วยการฎเงินจากธนาคาร ทำเป็นหางหุ้นส่วน หรือเปิดเป็นร้านเล็ก ๆ ไปก่อน
- ชัย : อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่มีความมั่นคง ไม่แน่นอนสู่อาชีพที่มีเงินเดือนไม่ได้
- พิช : ใช้ อาชีพรับราชการยังมีสวัสดิการ เวลาป่วยก็รักษาฟรี เบิกค่าเล่าเรียนได้ด้วย
- นเรศ : แล้วก็มีรายไดแน่นอนด้วย
- ผู้ให้คำปรึกษา : ชัยรู้สึกว่ อาชีพอิสระทางพลศึกษามีรายไดไม่แน่นอน ไม่มีความมั่นคง พวกเราเคยคิดไหมจะว่าอาชีพอิสระทำไหลาย ๆ คนประสบความสำเร็จในอาชีพมาแล้ว
- หมาน : เคยเห็นครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วอาชีพอิสระทางพลศึกษามีทางเป็นไปไหนคะ

หมาน : มีทางเป็นไปไครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : เมื่ออาชีพอิสระทางพลศึกษามีรายได้ไม่แน่นอน เพราะฉะนั้นรายได้ที่ไคร้จะมีมากหรือน้อยบ้าง ซึ่งตรงข้ามกับอาชีพที่มีเงินจะมีรายได้ที่แน่นอน และเงินเดือนจะเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยในแต่ละปี พวกเราก็คงมีความวิตกกังวลที่จะแก้ปัญหารายได้ไม่แน่นอนของอาชีพอิสระไหมคะ

หมาน : เราต้องเก็บเงินไว้นาน

นเรศ : พยายามหางานใหม่ตลอด

พิช : ถ้าหามาไม่ได้อาจจะเสียชื่อ และเสียลูกค้า

ผู้ให้คำปรึกษา : มีแนวทางแก้ไขไหมคะ

ชัย : จางครูมาช่วยสอน

หมาน : ถ้าเป็นไปไคร้ก็มาใช้บริการเรามาก ๆ เราก็คงเป็นศูนย์บริการกีฬา ซึ่งจะทำให้เรามีงานทำตลอด รายได้ก็มั่นคงด้วย

ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นความคิดที่ดี ครูเคยเห็นศูนย์สอนกีฬาฟุตบอลของเอกชนแห่งหนึ่งได้รับความนิยมจากเด็กผู้ชายมาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่น ซึ่งเขาจะสอนช่วงหาโมงเย็น เก็บค่าสอนเป็นรายเดือน

วิระ : กลัวทำแล้วไม่ประสบความสำเร็จ จะเกิดการท้อแท้หมดกำลังใจ

ผู้ให้คำปรึกษา : วิระรู้สึกวิตกกังวลกลัวทำงานไม่ประสบความสำเร็จ แล้วเกิดท้อแท้หมดกำลังใจ ใครมีข้อเสนอแนะว่าวิระบ้างคะ

หมัก : กำลังใจอยู่ที่ตัวเราเอง ถ้าเราเตรียมใจไว้อย่างงานจะมีทั้งสำเร็จ และไม่สำเร็จ ก็จะช่วยเราไคร่บ้าง

ผู้ให้คำปรึกษา : มีวิธีที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จไหมคะ

พิช : ทำงานอย่างรอบคอบ

หมาน : ศึกษาหาความรู้ในอาชีพที่ตัวเองตั้งใจจะทำ

ผู้ให้คำปรึกษา : ความวิตกกังวลด้านมีไว้มันก็จะช่วยให้ตัดสินใจทำอะไรลงไปได้อย่างรอบคอบ
ความผิดพลาดก็จะน้อยลง

หมัก : อาชีพอิสระทางพลศึกษาควรเป็นอาชีพรองจากอาชีพที่มีเงินเก็บ

โค : เป็นการหารายได้พิเศษ

ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพอิสระควรเป็นอาชีพรอง แต่ด้านผู้มาใช้บริการมาก ๆ จะทำเป็นอาชีพหลัก
ได้ไหมคะ

หมัก : โคครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : ครึ่งเพื่อนเป็นฐานนำออกกำลังกาย ตอนเริ่มทำใหม่ ๆ ก็จะทำในเวลาเช้า เที่ยง
และหลังเลิกงาน แต่พอทำไปก็สัปดาห์นึงก็ลอสอนไม่ทันเพราะคิดเวลาราชการ
ตอนนี้เลยลาออกรับนำออกกำลังกายอย่างเคียวเพราะบางวันจะต้องทำถึง 3 เวลา
จะได้มีเวลาพักบ้างซึ่งโคก็นำออกกำลังกายครั้งละ 250 บาท มีงานให้ทำตลอดบ้าง
ครั้งสูไม่ไหวก็ให้เพื่อนไปแทนพวกเราคิดว่ารายได้เขาจะดีกว่ารับเงินเก็บไหมคะ

หมัก : คงชนะครับเพราะเขาขอมลาออกรับราชการ

ผู้ให้คำปรึกษา : ใครอยากจะทำอะไรก็ไหมคะถามก็โคคะ ถ้าไม่มีการพูดคุยกันถึงความคิด
ความรู้สึกที่มีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษา สมาชิกก็โคให้ความคิด ความรู้สึกหลาย ๆ
คน เช่น เป็นอาชีพที่จะต้องลงทุนสูง เสี่ยงต่อการลงทุน รายได้ไม่แน่นอน ไม่มี
ความมั่นคง และควรเป็นอาชีพรองจากอาชีพที่มีเงินเก็บ มีใครจะเพิ่มเติมไหมคะ
งั้นวันนี้พอแค่นี้ละ พบกันวันพุธ สัปดาห์หน้าจะ

ครั้งที่ 5 - 6

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และคอยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันซักถามให้ข้อมูลเพิ่ม ในแต่ละอาชีพ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาจะช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติม และสรุป เพื่อให้สมาชิกเกิดความกระจ่างเข้าใจอาชีพอิสระทางพลศึกษา

สรุป

สมาชิกเล่าถึงความเข้าใจที่มีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษา ดังนี้

ร้านขายอุปกรณ์กีฬา จะขายอุปกรณ์กีฬาเป็นรายย่อย และตามสั่ง ส่วนมากจะเป็นอุปกรณ์กีฬาที่สถานศึกษาในท้องถิ่นใช้กีฬาที่นักเรียนจะต้องเรียนตามหลักสูตร และกีฬาที่ชุมชนในท้องถิ่นนิยมเล่น เช่น เทนนิส การจัดตั้งร้านจะต้องอยู่ในที่ชุมชนไปมาสะดวก การลงทุนประมาณ 1 ล้านบาท ในปัจจุบันการหาลูกค้าจะต้องพยายามเข้าถึงสถานศึกษาในท้องถิ่นเพื่อเป็นลูกค้าประจำ

ร้านตัดชุดนักเรียน โดยจะรับตัดชุดนักเรียนเป็นรายตัว และเหมาดั่งละมาก ๆ จะตัดความที่ลูกค้าออกแบบตามชนิดกีฬาที่จะเล่น ซึ่งจะมีลูกค้าทั่ว ๆ ไปและโรงเรียนต่าง ๆ ที่จะสั่งตัดครั้งละมาก ๆ เป็นชุดพลศึกษาของนักเรียน ชุดกีฬา ชุดกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัด

สอนว่ายน้ำ รับสอนว่ายน้ำเป็นรายบุคคล และกลุ่ม โดยคิดค่าสอนเป็นชั่วโมง ๆ ละ 100 บาท เป็นอย่างต่ำ ถ้าสอนเป็นกลุ่มค่าสอนจะมากขึ้นเป็น 150 - 300 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนคนของกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนจะต้องจ่ายค่าใช้สรว่ายน้ำเอง

สอนเทนนิส รับสอนเทนนิสเป็นรายบุคคล และกลุ่ม คิดค่าสอนเป็นชั่วโมง ๆ ละ 50 - 300 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องจ่ายค่าใช้สนามเทนนิสเอง และสามารถจัดสอนเป็นกลุ่มด้วย
โคตรังละ 8 - 10 คน

การตัดสินกีฬา จะรับตัดสินกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล มวย บาสเกตบอล ตะกร้อ ฯลฯ การตัดสินจะขึ้นอยู่กับผู้จัดการแข่งขัน เช่น กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมต่าง ๆ ในอัตราค่าละ 80 - 400 บาท แต่สำหรับการตัดสินมวยจะจ่ายแบบเหมาจ่ายครั้งละ 1,000 - 2,000 บาท ผู้ตัดสินจะแบ่งกันเองตามจำนวนผู้ตัดสินในแต่ละครั้ง

ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิค จะเป็นผู้นำออกกำลังกายแอโรบิคเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15 - 60 คน อัตราค่าสอนคิดเป็นชั่วโมง ๆ ละ 200 - 300 บาท ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำออกกำลังกาย ซึ่งผู้จ้างจะต้องจัดหาสถานที่และเครื่องเสียงเอง ผู้นำออกกำลังกายจะนำเทปบันทึกเสียงเพลงไปอย่างเคียว

เป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนสถานบริหารกาย ซึ่งเปิดบริการให้ผู้นำใช้บริการออกกำลังกายด้วยอุปกรณ์ออกกำลังกาย เช่น แอโรบิค มีสระว่ายน้ำ ห้องอบไอน้ำ โดยคิดค่าบริการเป็นครั้ง ๆ ละ 150 - 300 บาท ขึ้นอยู่กับการใช้บริการ และคิดค่าบริการแบบสมาชิก 4,000 - 7,000 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่จะใช้บริการ

เป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนสระว่ายน้ำเปิดให้ผู้นำใช้บริการเป็นครั้งคราว และเป็นสมาชิก โดยคิดค่าบริการต่าง ๆ กัน เช่น

สมาชิก

ผู้ใหญ่	ค่าสมาชิกต่อปี	400 บาท
นักเรียน นักศึกษา	ค่าสมาชิกต่อปี	350 บาท
เด็ก	ค่าสมาชิกต่อปี	300 บาท

ค่าลงสระแต่ละครั้ง

ผู้ใหญ่	30 บาท
นักเรียน นักศึกษา	25 บาท
เด็ก	20 บาท

สมาชิกที่ใช้สระเป็นครั้งแรก

ผู้ใหญ่

35 บาท

นักเรียน นักศึกษา

30 บาท

เด็ก

25 บาท

และสามารถเบิกสอนเป็นกลุ่มได้ก็ค่าสอนแบบเหมาจ่ายได้เช่น หลักสูตร 2 - 3 เดือน

ค่าสอน 600 - 800 บาทต่อ 1 คน

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามอาชีพครั้งที่ 5

หัวข้อการให้คำปรึกษา

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา วันที่ 28 มกราคม 2534 เวลา
15.00 - 16.00 น. ที่ห้องแนะแนว

การดำเนินการ

ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5 ที่เราได้มาพบกันนะคะ ครั้งที่แล้วเราได้พูดถึง ความคิด ความรู้สึก
ที่มีต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษาใครจะสรุปให้เพื่อนฟังคะ

หมาน : สมาชิกยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษาว่า มีความเป็นไปได้ยาก
จะต้องลงทุนสูง เสี่ยงต่อการลงทุน รายได้ไม่แน่นอน ควรเป็นอาชีพรองจากอาชีพ
ที่มีเงินเดือน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ยังไม่ถูกต้อง วิธีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับ
อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นวิธีการที่จะให้เกิดความเข้าใจอาชีพอิสระทางพลศึกษา
ดีขึ้น

ผู้ให้คำปรึกษา : มีใครจะเพิ่มเติมข้อสรุปของหมานอีกคะ

วีระ : ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษาจะช่วยให้สมาชิกเข้าใจอาชีพอิสระทาง
พลศึกษามากขึ้น

ผู้ให้คำปรึกษา : ใครจะเสนอข้อมูลก่อนคะ

วีระ : อาชีพขายอุปกรณ์กีฬา เป็นอาชีพที่มีการลงทุนสูงแต่ถ้ามีทุนน้อยก็เปิดเป็นร้านเล็ก ๆ
ไปก่อน เพราะการขายจะขายปลีกและขายส่ง สินค้าจะเป็นพวกอุปกรณ์กีฬาที่
โรงเรียนจะต้องใช้สอนนักเรียน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล และเป็นอุปกรณ์ที่
นักเรียนจะต้องเล่นกีฬา เช่น รองเท้า รองเท้า ไม่นับคันทัน ไม่งัดปอง

โต : แล้วกีฬาที่ตนในท้องถิ่นนิยมเล่นก็มีอะไรบ้าง

วีระ : มีครับ ก็เป็นพวกเทนนิส มวย

- หมึก : ทำเลที่ตั้งที่สำคัญ
- พิช : ร้านควรจะอยู่ในที่ไปมาสะดวกแก่ลูกค้าที่จะมาซื้อสินค้า
- หมึก : จะต้องลงทุนสักเท่าไร
- วีระ : ประมาณ 1 ล้านบาท แต่เปิดเป็นร้านเล็ก ๆ ก็น่าจะไม่ถึง
- ผู้ให้คำปรึกษา : การหาลูกค้าจำเป็นไหม
- หมาน : จำเป็นมากเพราะอาจจะต้องแข่งขันกับร้านที่เปิดขายอยู่ก่อน และอุปกรณ์ที่ทำ
ที่ขายจะเป็นที่ใช้ในโรงเรียน เพราะฉะนั้นผู้ขายจะต้องเข้าถึงพวกครูในโรงเรียน
เพื่อจะได้เป็นลูกค้าประจำ
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพขายอุปกรณ์กีฬา การลงทุนค่อนข้างสูง สินค้าที่ขายจะเป็นพวกอุปกรณ์กีฬา
ที่นักเรียนจะต้องเรียนและโรงเรียนมีไว้สอนเด็ก ทำเลที่ตั้งของร้าน การหาลูกค้า
เป็นสิ่งจำเป็น มีใครจะเพิ่มเติมอีกไหมคะ
- หมึก : การบริการลูกค้า เพราะเราบริการที่ร้าน 2 ร้านขายสินค้านานา ๆ กัน
ลูกค้าก็จะเลือกร้านที่บริการดีกว่า
- ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นความคิดที่ดีค่ะ ใครจะเพิ่มเติมอีกไหมคะ งั้นใครจะเสนอข้อมูลอาชีพอะไร
ต่อกัน
- ชัย : ผมเสนออาชีพตัดชุดนักเรียนก็พอรับ เพราะการลงทุนไม่สูงมากเกินกว่าที่จะทำได้
ผู้ที่ตัดเย็บเสื้อผ้าควรได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับการออกแบบและสร้างแบบเสื้อผ้า
การตัดเย็บเสื้อผ้าอีก ก็เปิดร้านตัดชุดนักเรียนก็ได้มีจักรเย็บผ้า 2 เครื่องก็ใช้ได้
- วีระ : ลูกค้าที่ตัดเสื้อผ้าจะเป็นคนกลุ่มไหน
- ชัย : ลูกค้าที่มาตัดก็จะมีหลาย ๆ กลุ่ม บางคนไม่ใช่นักกีฬาจะมาตัดเพราะผ้าที่ตัด
เป็นกางเกงจะสวมสบาย อย่างเสื้อวอร์มก็ใส่แทนเสื้อหนาวได้ แต่ที่ตัดครึ่งละ
หลาย ๆ ตัวก็จะเป็นพวกตามโรงเรียนต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งการรับตัด
ครึ่งละมาก ๆ จะกำไรค่อนข้างน้อยแต่ได้จำนวนตัวที่ตัดมาก ถ้าเป็นตัวจะได้
กำไรประมาณตัวละ 40 บาท

- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพทัศนิกนักกีฬาที่ขายเสนอข้อมูลมาพอสมควร ผู้ที่เข้าจะต้องไปเรียน การสร้างแบบและตัดเย็บผ้ายืด กว้างที่ใดจากการตัดเย็บผ้าตัดเป็นตัว ๆ ละ 40 บาท แดงรับคัทหลาย ๆ ตัวจะกำไรประมาณตัวละ 10 บาท ซึ่งตัดครั้งละ เป็นร้อย ๆ ตัว มีใครจะเพิ่มเติมอีกไหมคะ
- หมัก : อาจารย์ทราบไหมว่ากำไรที่ใดจากการขายอุปกรณ์กีฬาประมาณเท่าไร
- ผู้ให้คำปรึกษา : เท่าที่ครูคุยกับผู้ชายจะกำไรประมาณ 25 - 15 เปอร์เซ็นต์โดยเฉลี่ย ซึ่งขึ้นอยู่กับ การขายแต่ละครั้งด้วย ใครจะเสนอข้อมูลของอาชีพต่อกัน
- พิช : อาชีพสอนว่ายน้ำ ซึ่งจะมีการสอนแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มโดยคิดค่าบริการสอนเป็น ชั่วโมง ๆ ละ 100 บาท แดงสอนเป็นกลุ่มก็จะกำไรประมาณ 200 ขึ้นไป ผู้เรียน จะเฉลี่ยกันออกแล้วแต่จำนวนผู้เรียน
- หมัก : คาสระว่าใครเป็นผู้ขาย
- พิช : ผู้เรียนจะจ่ายของตัวเอง
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพสอนว่ายน้ำ สอนทั้งแบบกลุ่มและแบบเดี่ยว ค่าสอนประมาณ 100 บาท ขึ้นไป ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน มีใครจะเพิ่มเติมอีกไหมคะ ถ้าไม่มีใครจะเป็น ผู้เสนออาชีพต่อไปคะ
- โต : อาชีพสอนเทนนิส เป็นอาชีพที่มีการสอนแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มเหมือนสอนว่ายน้ำ
- ชัย : คาสอนก็อย่างไร
- โต : ชั่วโมงละ 50 บาทเป็นอย่างต่ำ แดงสอนเป็นกลุ่มค่าสอนก็จะได้เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะเฉลี่ยกันเอง หรือ ผู้สอนเก็บเป็นรายคนไป
- พิช : รู้สึกว่าเทนนิสจะมีการจ้างเป็นคู่ซ้อมควยใช้ไหม
- โต : ใช่จ้างเป็นคู่ซ้อม คิดเป็นชั่วโมง ๆ ละ 100 บาท เป็นอย่างต่ำ ขึ้นอยู่กับ ความพอใจของผู้จ้างควย
- หนาน : ค่าใช้สนามใครเป็นผู้จ่าย
- โต : ผู้เรียนเป็นผู้จ่าย

ผู้ให้คำปรึกษา : ใครมีข้อมูลเพิ่มเติม อาชีพสอนเทนนิสอีกไหมคะ

ชัย : ไม่มีแล้วครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : จากการพูดคุยถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา สมาชิกใดร่วมกันให้
ข้อมูลของอาชีพขายอุปกรณ์กีฬา สอนเทนนิส สอนว่ายน้ำ ซึ่งสมาชิกก็ได้ข้อมูล
เพิ่มเติมเข้าใจอาชีพดังกล่าวมากขึ้น ใครอยากถามอะไรอีกไหม ถ้าไม่มี วันนี้
พอแก่กันนะคะพบกันวันพุธ สามโมงเย็นนะคะ

๕๘
ครั้งที่ 7 - 9

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
2. เพื่อให้สมาชิกเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

วิธีดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และคอยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็น ไขข้อสงสัยเพิ่มเติม

สรุป

อาชีพส่วนตัวด้านพลศึกษามีความเป็นไปได้น่ากว่าผู้ประกอบการด้านพลศึกษา เพราะอาชีพส่วนตัวด้านพลศึกษาใช้เงินทุนน้อย ซึ่งจะใช้ความรู้ความสามารถที่เรีนมาประกอบอาชีพได้แล้ว เช่น อาชีพสอนว่ายน้ำ เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากมีให้สอนตลอดปี และลงทุนน้อย อาชีพผู้นำออกกำลังกาย ปัจจุบันคนนิยม ออกกำลังกายด้วยวิธีการเทรนแอโรบิคมาก สามารถสอนได้ทั่ว ๆ ไป และตลอดปี เมื่อมีทุนเปิดเป็นสถานบริหารกายเล็ก ๆ ได้ ซึ่งควรจะศึกษาหาประสบการณ์จากสถานบริหารกายที่เปิดบริการอยู่ก่อน อาชีพสอนเทนนิส มีการลงทุนน้อยอุปกรณ์มีไม่มากหาเช่าได้ บางครั้งก็รับจ้างสอนเทนนิสด้วย รายได้ก็พอสมควร อาชีพขายอุปกรณ์กีฬามีความเป็นไปได้น่า ซึ่งจะต้องมีสถานที่ประกอบการอยู่ในทำเลที่เหมาะสม สะดวกในการมาซื้อสินค้าและมีความรู้ที่จะแนะนำสินค้าแก่ลูกค้า การเข้าใจหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะช่วยให้สามารถมองเห็นความต้องการของสินค้าที่จะส่งมาขาย ถ้าทุนมีไม่พอสำหรับการลงทุนก็สามารถจัดเป็นทางทุนส่วนหรือธนาคาร สำหรับอาชีพตัดชุดนักรักกีฬา ซึ่งปัจจุบันคนนิยมเล่นกีฬามากจึงมีผู้ตัดชุดนักรักกีฬา สำหรับ

ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาสูง และผู้ประกอบการสระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ซึ่งมีกีฬาทั้งสองประเภท
จะมีผู้นิยมเล่นมาก จึงมีผู้มาใช้บริการมากเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทครั้งที่ 7

หัวข้อการให้คำปรึกษา

การพิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2534 เวลา 16.15 - 17.15 น. ที่ห้องแนะแนว

การดำเนินการ

ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 7 ที่เราได้มาพบกันนะคะ ครึ่งที่แล้วเราได้พูดถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระทางพลศึกษา ใครที่จะสรุปให้เพื่อนฟังนะคะ

- นเรศ : อาชีพอิสระทางพลศึกษามี 2 ลักษณะ คือ อาชีพส่วนตัว เช่น สอนว่ายน้ำ สอนเทนนิส ผู้ตัดสินกีฬาประเภทต่าง ๆ ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิกและอาชีพผู้ประกอบการ เช่น ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านตัดชุดนักเรียนกีฬา สถานบริหารกาย ธารวารีและสนามเทนนิส
- ผู้ให้คำปรึกษา : ใครจะเพิ่มเติมข้อสรุปของนเรศบ้างคะ ถ้าไม่มีครุฑคิดว่าเรามาร่วมกันพิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาต่อไปนะคะ
- หมาน : อาชีพส่วนตัวทางพลศึกษามีความเป็นไปไ้ไ้มากกว่าอาชีพผู้ประกอบการ เพราะอาชีพส่วนตัวลงทุนน้อย ใช้เพียงความสามารถ ความรู้ของเราเอง และสามารถฝึกฝนหาความรู้ได้ ส่วนอาชีพผู้ประกอบการจะต้องลงทุนสูง ยิ่งยากในการหาสถานที่
- ผู้ให้คำปรึกษา : หมานรู้สึกว่าอาชีพส่วนตัวมีทางเป็นไปได้มากกว่าอาชีพผู้ประกอบการ
- ชัย : ผมคิดว่าอาชีพส่วนตัวเป็นไปได้มากกว่า ใช้ความรู้ ความสามารถของเราเอง รู้จักหาลูกค้าและมีความกล้าที่จะสอนก็พอแล้ว
- ผู้ให้คำปรึกษา : มีอาชีพอะไรบ้างคะ

- ชัย : สอนว่ายน้ำ
- นเรศ : สอนเทนนิส
- วีระ : คัดลั่นกีฬาประเภทต่าง ๆ
- หมัก : เป็นผู้นำออกกำลังกาย
- ผู้ให้คำปรึกษา : เรามาพิจารณาความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของแต่ละอาชีพ เริ่มอาชีพอะไรก่อนดีคะ
- หมาน : สอนว่ายน้ำ
- ผู้ให้คำปรึกษา : หมานรู้สึกอย่างไรคะ
- หมาน : คนนิยมว่ายน้ำมาก พ่อแม่ก็ส่งเสริมลูกหลานให้เรียนว่ายน้ำเพื่อป้องกันตัวเองบ้าง ให้เป็นนักกีฬาบ้าง เพราะฉันนั้นคิดว่าจะมีงานให้สอนตลอด
- ชัย : ช่วยไหมรายได้น่าจะดี
- นเรศ : ช่วงปิดภาคเรียนจะมีงานสอนมาก เพราะเด็กจะว่างจากการเรียน พ่อ แม่ จะส่งให้ลูกมาเรียน สามารถสอนเป็นกลุ่มได้ รายได้ก็จะดีเป็นกอบเป็นกำ
- หมาน : เป็นอาชีพที่ลงทุนน้อย ใช้แต่ความสามารถทางกีฬา ความกล้าที่จะสอนเท่านั้น
- วีระ : ดูทุนมาก ๆ ก็มีโอกาสนับเป็นเจ้าของกิจการสระว่ายน้ำ
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพสอนว่ายน้ำมีความเป็นไปได้เพราะ เป็นกีฬาที่คนนิยมส่งลูกหลานมาเรียน โดยเฉพาะช่วงปิดภาคเรียนจะมีเด็กมาเรียนมาก และถ้ามีทุนสามารถทำกิจการสระว่ายน้ำได้ ใครมีข้อคิดเพิ่มเติมอีกไหมคะ ถ้าไม่มีเรามาพิจารณาอาชีพอะไรต่อไปดีคะ
- นเรศ : อาชีพผู้นำออกกำลังกาย
- ผู้ให้คำปรึกษา : นเรศมีความรู้สึกอย่างไร
- นเรศ : ปัจจุบันคนนิยมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิคมาก ความเป็นไปได้ของอาชีพผู้นำออกกำลังกายก็มีมาก เพราะในเมืองเล็ก ๆ ก็ทำได้ เช่น จังหวัด...
ชุมพรไปจัดบริการตามหน่วยงาน โรงพยาบาล โรงเรียน วิทยาลัยเทคนิค
ค่ายทหาร

- ผู้ให้คำปรึกษา : ทำอย่างไรคะ
- นเรศ : หากลูกค้าก่อนครับ โดยไปประชาสัมพันธ์กับคนในหน่วยงานต่าง ๆ แล้วให้เขารวบรวมคนที่เห็นแนวโน้มซึ่งเราจะไปบริการตามเวลาที่กำหนด ซึ่งจะคิดค่านำแนวโน้มแต่ละครั้ง 200 - 250 บาท เริ่มใหม่ ๆ คิดในราคาถูกไว้ก่อนแล้วค่อย ๆ ขึ้นราคาตอนที่ลูกค้ามากขึ้น
- โต : ใหม่ ๆ ใช้วิธีไปสอนตามสถานที่ต่าง ๆ ตามที่เขาจ้าง เมื่อเก็บเงินได้มาก ๆ สามารถเปิดเป็นสถานบริหารกายโต
- ชัย : ถ้าคิดจะเปิดสถานบริหารกายควรจะไปศึกษาและหาประสบการณ์ตามสถานบริหารกายที่เปิดบริการอยู่
- ผู้ให้คำปรึกษา : ชัยรู้สึกว่าถ้าจะเปิดสถานบริหารกายควรศึกษาหาประสบการณ์ก่อน
- ชัย : ครับ ไปเป็นลูกจ้าง หรือเป็นสมาชิกไปใช้บริการตามสถานบริหารกายก่อนก็ได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นความคิดที่ดีค่ะ
- นเรศ : ทำเลที่ตั้งสถานบริหารกายก็สำคัญ ความสะดวกของผู้ที่จะมาใช้บริการ
- ผู้ให้คำปรึกษา : การประชาสัมพันธ์หากลูกค้าจำเป็นไหมคะ
- นเรศ : จำเป็นครับ ผมคิดว่าใช้การฝากบอกปากต่อปากจากกลุ่มที่เคยแนะนำแนวโน้มให้แจกแผนปลิว ป้ายโฆษณาตัวโต ๆ
- หมาน : ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุท้องถิ่นก็ขึ้นนะ เพราะเขตจังหวัดมีการโฆษณาต่าง ๆ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ จัดเป็นรายการความสวยความงามที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำแนวโน้มก็จะได้
- นเรศ : สถานบริหารกายควร ประกอบควยอะไรบางคะ
- หมัก : อุปกรณ์ออกกำลังกาย
- นเรศ : หองเตนแนวโน้ม
- วีระ : เครื่องเสียง
- โต : สระว่ายน้ำ
- พงษ์ : หองอบไอน้ำ

- ผู้ให้คำปรึกษา : บางสถานบริหากายเขาจะมีห้องเสริมสวย ห้องนวดตัวไว้บริการลูกค้า แต่ต้องเสียค่าบริการนอกเหนือจากค่าสมาชิก
- นเรศ : โหม่ ๆ จะเปิดเป็นสถานบริหากายเล็ก ๆ ก่อนซึ่งมีเฉพาะห้องบริการอุปกรณ์ออกกำลังกาย ห้องเทนนิสโรบิก แล้วยกยสร้างห้องอบไอน้ำ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ห้องอบไอน้ำใช้เป็นตู้อบแทนก็ได้แหละ มีขายในท้องตลาดทั่ว ๆ ไป สามารถที่จะนำมาใช้ทดแทนกันได้ อื่น ๆ มิไกรจะเพิ่มเติมไหมคะ ถ้าไม่มีการชุกชุมถึงความจำเป็นไปใดในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา คือ อาชีพสอนว่ายน้ำ ผู้นำออกกำลังกายและสถานบริหากาย วันนี้อย่าแก่ก่อนนะค่ะ พบกันวันพุธ สี่โมงสิบห้านะค่ะ

ย ๑
ครั้งที่ 10 - 11

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนเสนอผลการตัดสินใจในด้านความคิด ความรู้สึก และความตั้งใจที่จะนำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกทบทวนความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หลังจากได้เข้ากลุ่มให้คำปรึกษา แล้วเสนอผลการตัดสินใจในความตั้งใจที่จะทำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพอิสระตลอดทั้งการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ การพิจารณาปัญหาที่จะเกิดขึ้น และวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาคอยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือร่วมกันซักถาม และเสนอแนะการวางแผนโครงการในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

สรุป

สมาชิกแต่ละคนได้เสนอผลการตัดสินใจที่จะนำความรู้ทางพลศึกษาไปประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งสมาชิกแต่ละคนได้เสนอดังต่อไปนี้

- คนที่ 1 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพสอนว่ายน้ำ
- คนที่ 2 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพขายอุปกรณ์กีฬา
- คนที่ 3 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพสอนว่ายน้ำ
- คนที่ 4 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพสอนเทนนิส
- คนที่ 5 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเปิดร้านขายอุปกรณ์กีฬา
- คนที่ 6 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเปิดร้านขายอุปกรณ์กีฬา
- คนที่ 7 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพ เป็นผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
- คนที่ 8 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพ เป็นผู้นำออกกำลังกายแอโรบิก

ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาจะกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันช่วยเหลือ เสนอแนะการวางแผนโครงการ และให้ข้อมูล

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาซีทครั้งที่ 10

หัวข้อการให้คำปรึกษา

เสนอผลการตัดสินใจ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2534 เวลา 15.00 - 16.00 น. ที่ห้อง

เมะเมว

การดำเนินการ

ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 10 ที่เรามาพบกันนะค่ะ ครั้งที่แล้วเราได้พูดถึงความเป็นไปได้นในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา มีใครพอที่จะสรุปให้เพื่อนฟังไ้บ้างคะ

- หมัก : อาชีพอิสระทางพลศึกษาที่เป็นไปได้สูงก็จะเป็นอาชีพส่วนตัวเสียมากกว่าการเป็น
ผู้ประกอบการ เช่น สอนว่ายน้ำ สอนเทนนิส น้าออกกำลังกาย ส่วนการเป็น
ผู้ประกอบการก็มีอาชีพขายอุปกรณ์กีฬาที่ทางเป็นไปได้มากที่สุด
- ผู้ให้คำปรึกษา : ใครจะเพิ่มเติมข้อสรุปของหมักอีกไหมคะ
- นเรศ : ผมเห็นด้วยข้อสรุปของหมัก เพราะสภาพความเป็นอยู่ในต่างจังหวัด อาชีพอิสระ
ทางพลศึกษายังทำได้น้อย เช่น ถ้าไม่มีสระว่ายน้ำก็จะไม่มีสถานที่สอน จะลงทุนเอง
ก็ไม่มีเงินทุน
- ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าไม่มีใครเพิ่มเติม ครูก็จะให้สมาชิกเสนอผลการตัดสินใจในการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษา ใครจะเสนอผลการตัดสินใจก่อนคะ
- หมาน : ผมคิดว่าอาชีพสอนว่ายน้ำเป็นอาชีพที่ผมทำได้ดีที่สุด เพราะผมมีความสามารถ
พอที่จะสอนว่ายน้ำได้ และว่ายน้ำกำลังได้รับความนิยมกันมาก สอนได้ทุกแห่ง
ที่มีสระว่ายน้ำ
- ชัย : ใช่แหล่งที่จะสอนมีมากพอใช่
- ผู้ให้คำปรึกษา : หมานรู้สึกว่ายอาชีพสอนว่ายน้ำเหมาะกับหมานแล้วไ้กว้างโครงการที่จะประกอบ
อาชีพไว้อย่างไรบ้างคะ

- หมาน : ผมคิดว่าขณะที่กำลังเรียนอยู่ผมจะสมัครเป็นผู้ช่วยสอนว่ายนํ้ากับศูนย์ฝึกกีฬาในช่วงภาคฤดูร้อนไปก่อนเป็นการหาประสบการณ์ พอจบจะกลับไปสอนที่จังหวัดสงขลา ตอนนี้มีสระว่ายนํ้าอยู่ 2 สระ พอที่จะไปใช้สอนได้
- วีระ : หมานมีวิธืหาลูกค้าอย่างไร
- หมาน : คิดว่าใช้วิธีบอกต่อ ๆ กันไป
- ชัย : แจกแถมปลิวกันจะทำไค้
- พงษ์ : คิดว่ายโฆษณาตัวใหญ่ที่คนผ่านไปมา มาก ๆ
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพสอนว่ายนํ้านอกจากมีความสามารถสอนไค้แล้ว ความสามารถในการหาลูกค้าก็มีความจำเป็นที่จะทำให้งานสอน ไค้รมีข้อเสนอแนะหมานเพิ่มเติมอีกไหมคะ ถ้าไม่มีสมาชิกเสนอผลการตัดสินใจต่อไปไค้คะ
- วีระ : ผมคิดว่าจะเปิดร้านขายอุปกรณ์กีฬา เพราะปัจจุบันกีฬาได้รับความสนใจมาก ถ้าเปิดร้านขายอุปกรณ์กีฬาคงมีความเป็นไปได้สูง หากทำเลตั้งร้านในที่ชุมชนสัญจรไปมาสะดวก โดยจะเริ่มเปิดเป็นร้านเล็ก ๆ ไปก่อน ซึ่งจะขายสินค้าที่ตลาดต้องการไปก่อน
- โต : ประสบการณ์ในด้านการขายก็จำเป็น ควรไปหาประสบการณ์ตามร้านขายอุปกรณ์กีฬาก่อนก็จะได้ โดยเป็นลูกจ้างไปก่อน
- ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นความคิดที่ดีคะ
- พงษ์ : จบแหละแล้วไปขายอุปกรณ์กีฬาจะช่วยในการแนะนำสินค้าแก่ผู้มาซื้อไค้คะ พร้อมทั้งการแนะนำการใช้สินค้า
- ผู้ให้คำปรึกษา : จะช่วยในการสั่งสินคามาขาย ซึ่งสินค้าแต่ละชนิดจะใช้ตามฤดูกาล เช่น หนาร้อนจะขายอุปกรณ์กีฬาพวก เทนนิส ว่ายนํ้า มวย หนาวก็จะขายพวก แดกมินตัน ไค้รมีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมอีกไหมคะ
- ชัย : การมีมนุษยสัมพันธ์ ผู้ขายมนุษยสัมพันธ์ที่ดีแก่ลูกค้าที่มาซื้อ เพราะบางครั้งมีร้านขายอุปกรณ์กีฬาเหมือนกัน แต่ถาร้านไหนบริการดีลูกค้าก็จะเลือกซื้อสินค้ายร้านนั้น

ผู้ให้คำปรึกษา : วีระรู้สึกว่าการขายอุปกรณ์ก็เหมาะสมกับปัจจุบันเพราะก็กำลังได้รับความนิยมมาก ประสบการณ์ด้านการขาย การส่งสินค้ามาขายจะต้องคำนึงถึงฤดูกาลควย และการบริการลูกค้าก็เป็นสิ่งสำคัญ

หมัก : อาชีพที่น่าออกกำลังกายเป็นอาชีพที่ผมนึกว่า น่าจะทำได้ในจังหวัดผมอยู่ ไทยเริ่มแรก ผมจะออกไปสอนตามสถานที่ต่าง ๆ ก่อน เมื่อมีทุนพอที่จะจัดเป็นสถานบริหารกายเล็ก ๆ สักแห่ง เพราะตอนนั้นลูกคาผมเริ่มมีมากขึ้น ผมแนะนำให้เขามาออกกำลังกายที่สถานบริหารกายของผม เพราะจะมีอุปกรณ์ออกกำลังกายไว้บริการให้เล่น

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วตอนนี้ หมักได้เตรียมตัวไว้อย่างไร

หมัก : ตอนนั้นผมกำลังสนใจการเทนนิสอยู่ เวลาอาจารย์จัดให้นักศึกษาไปนำออกกำลังกายให้กับคนในเมืองผมก็สมัครไปด้วยทุกครั้ง เป็นการหาประสบการณ์ครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ

พิช : ถ้าจบแล้วหมักจะเริ่มงานเลยไหม

หมัก : ผมคิดว่าจะสอบเรียนต่อปริญญาตรีก่อน แล้วหางานทำนอกเวลาเรียนก็เป็นผู้นำออกกำลังเทนนิสที่นั่นแหละ เป็นการหาประสบการณ์ไปด้วยเพราะมีเพื่อนทำอยู่แล้ว พอจบปริญญาตรีแล้วจะทำจริงจังที่จังหวัดบ้านผม ในม. ๆ คงให้ช่วยหางานให้ หรือม. ๆ กับหาเองควยพอมีเงินพอที่จะเปิดเป็นสถานบริหารกายเล็ก ๆ สักแห่ง

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าไม่มีโอกาสเข้าไปศึกษางานในสถานบริหารกายที่เปิดบริการอยู่แล้ว ก็จะเป็นการดี

โต : อาจารย์เคยเห็นไหมครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : เคยเข้าไปดูบางนะ เขามีห้องสำหรับเทนนิส ห้องเล่นอุปกรณ์ ห้องอบไอน้ำ ห้องนวด สระว่ายน้ำ สระนวดตัว สระน้ำอุ่น สระน้ำเย็น และห้องเสริมสวย ไว้บริการลูกค้า ซึ่งบางแห่งจะบริการสำหรับสมาชิกอย่างเดียว แต่บางแห่งจะบริการลูกค้าทั่วไปด้วย เช่น ที่สถานบริการเวลด์คลับคิคคาสมาชิกมีละ 7,000 บาทต่อปี แต่อีกแห่งจะบริการทั้งสมาชิกและบุคคลทั่วไป

- โต : อาจารย์รับแล้วการใช้บริการจะเล่นไต่ทุกอย่างไหมครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่หมด เช่น พวกแผนกเสริมสวย นวดตัว คิดค่าบริการ ส่วนอื่น ๆ ใช้ไต่ทั้งหมด
หมักเขาใจไหม
- หมัก : เขาใจครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : มีใครจะถามอีกไหมคะ ถ้าไม่มีใครจะเสนอผลการตัดสินใจต่อคะ
- โต : อาชีพที่ผมเลือกคือ สอนเทนนิส เพราะที่จังหวัดผมเขานิยมเล่นกันมาก ผมคิดว่า
ผมทำได้ เพราะผมก็เป็นนักเทนนิสเขตคงมีความสามารถที่จะสอนไต่และตอนเด็ก ๆ
ผมเคยเรียนเป็นกลุ่ม ๆ
- ผู้ให้คำปรึกษา : อาชีพสอนเทนนิสเป็นอาชีพที่โตเลือกแล้ว โตได้เตรียมการไว้อย่างไร
- โต : ตอนนี้ผมเล่นเทนนิสระดับเขตอยู่ คิดว่าเมื่อจบแล้วหรือได้เรียนต่อก็รับสอน
เทนนิส
- พงษ์ : โตไม่ก็จะต้องไปสอนก่อนหรือ
- โต : คิดแต่ไม่คอยวางเพราะต้องซ่อมไปแข่งขัน
- หมาน : ประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็น
- พิช : ใช่เพราะผู้เล่นกับผู้สอนทำหน้าที่ต่างกัน บางคนเล่นกีฬาเก่งแต่สอนไม่เป็นก็มี
- ผู้ให้คำปรึกษา : โตรู้สึกรังไร
- โต : ครับผมคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็น
- ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วท่านอื่นโตได้เตรียมตัวไว้อย่างไร
- โต : ผมเล่นเทนนิสกับคนในชมรมเทนนิส ผมคิดว่าคงอาศัยให้คนพวกนี้ช่วยบอกต่อ ๆ ให้
- ผู้ให้คำปรึกษา : ใครมีข้อเสนอแนะต่อกันไหมคะ ถ้าไม่มีครูขอสรุปว่าอาชีพที่โตตัดสินใจเลือก
คือ สอนเทนนิส โตมีความสามารถอยู่แล้วแต่ประสบการณ์ที่เพื่อนแนะนำก็เป็นสิ่ง
ที่น่าสนใจ
- โต : ครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : จากการพูดคุยกัน และข้อเสนอแนะของกลุ่มพอจะเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษา ที่สมาชิกแต่ละคนได้ตัดสินใจ และนำไปพิจารณาปรับปรุงใน

โครงการของสมาชิก มีใครอยากจะทำอะไรอีกไหม งั้นวันนี้พอแค่นี้ละพบกัน
วันจันทร์ สักโมงสัปดาห์หน้าละกะ

๕
ครั้งที่ 12

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนพูดถึงความรู้สึกของตนเอง ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และพูดถึงความประทับใจในตัวสมาชิกคนอื่น ๆ ประโยชน์ที่ได้จากกลุ่ม ข้อเสนอแนะของสมาชิกที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ แล้วผู้ให้คำปรึกษากล่าวสรุปเพิ่มเติม และกล่าวปิดการทดลอง

สรุป

สมาชิกในกลุ่มมีความคิด ความรู้สึกต่ออาชีพอิสระทางพลศึกษาค่อนข้าง และได้ตัดสินใจเลือกอาชีพอิสระทางพลศึกษาที่ตั้งใจจะนำไปประกอบอาชีพ นอกจากนั้นสมาชิกได้พูดถึงประโยชน์ที่ได้จากการเข้ากลุ่ม เช่น ทำให้รู้จักและเข้าใจตนเองในเรื่องของอาชีพอิสระทางพลศึกษามากขึ้น และของเพื่อน ๆ ด้วยทำให้เข้าใจตลอดจนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ทำให้เกิดมีกำลังใจที่จะฝึกฝนกีฬาที่จะนำไปประกอบอาชีพ ข้อเสนอแนะอยากให้มีการส่งเสริมการออกไปประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ในระหว่างเรียน หลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ

โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ
1	ปฐมนิเทศ	1 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจจุดมุ่งหมายและระเบียบวิธีการต่าง ๆ ของการเข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ 2. เพื่อให้สมาชิกได้รู้จักคุ้นเคยกันในหมู่สมาชิกและสร้างบรรยากาศให้สมาชิกพร้อมที่จะเข้าร่วมการทดลอง 3. เพื่อให้สมาชิกเกิดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง 4. เพื่อให้สมาชิกกล้าพูด กล้าแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองให้กลุ่มทราบ	1. ผู้ดำเนินการอธิบายให้สมาชิกเข้าใจถึงจุดประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ 2. ผู้ดำเนินการแนะนำตนเองและให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง 3. ผู้ดำเนินการอธิบายกิจกรรม "บันไดชีวิต" และแจกกระดาษภาพบันไดที่มีคำถามแต่ละขั้นบันไดและดินสอ แล้วให้ตอบคำถาม เมื่อทุกคนพร้อมให้สมาชิกเล่าถึงการดำเนินชีวิตตามคำถามในแต่ละขั้นบันได เมื่อครบทุกคน ผู้ดำเนินการให้สมาชิกร่วมกันสรุป และผู้ดำเนินการสรุปเพิ่มเติม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ
2	การประ กอบอาชีพ อิสระทาง พลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกเข้าใจ เรื่องการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา	4. ผู้ดำเนินการอธิบาย กิจกรรม "สิทธิพิเศษ" แล้วให้ สมาชิกดูรายชื่อ อาชีพที่เตรียม ไว้ สมาชิกแต่ละคนเสนอชื่อ อาชีพที่สังคมไทยให้สิทธิพิเศษ มากที่สุด คนละ 1 อาชีพ แล้ว อภิปรายให้เหลือ 2 อาชีพ และ 1 อาชีพ ในขั้นสุดท้าย ซึ่งสมาชิกทุกคนยอมรับ ผู้ดำเนินการสรุปให้สมาชิก เกิดความรู้สึกว่าทัศนคติ สามารถเปลี่ยนได้หลังจาก ที่ได้รับข้อมูลใหม่และจาก การอภิปราย 1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุด มุ่งหมาย 2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก ศึกษาป้ายนิเทศเรื่อง "การประกอบอาชีพอิสระทาง พลศึกษา"	ป้ายนิเทศ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
3	คุณค่าของ การประกอบ อาชีพอิสระ ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกเกิดความ รู้สึก รู้คุณค่าและเห็นความ สำคัญของอาชีพอิสระทาง พลศึกษา	3. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 4. สรุปดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป 1. สรุปดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. สรุปดำเนินการให้สมาชิก นั่งเป็นวงกลม 3. สรุปดำเนินการให้สมาชิก แต่ละคนแสดงความรู้สึก เกี่ยว กับคุณค่าของการประกอบ อาชีพอิสระทางพลศึกษา 4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. สรุปดำเนินการและ สมาชิกร่วมกันสรุป	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
4	การประกอบ อาชีพส่วนตัว ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกรู้จักและ เข้าใจการประกอบอาชีพ ส่วนตัวทางพลศึกษา 2 อาชีพ คือ 1. ครูสอนว่ายน้ำ 2. ครูสอนเทนิส	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก ศึกษาจุลสารแนะแนวอาชีพ ครูสอนว่ายน้ำ ครูสอนเทนิส 3. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 4. ผู้ดำเนินการกับสมาชิก ร่วมกันสรุป	จุลสาร แนะแนว อาชีพ
5	การประกอบ อาชีพส่วนตัว ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกรู้จักและ เข้าใจการประกอบอาชีพ ส่วนตัวทางพลศึกษา 2 อาชีพคือ 1. ผู้นำออกกำลังกาย แอโรบิก 2. ผู้ตัดสินกีฬาต่าง ๆ	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม เท่ากัน 3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก ศึกษาจุลสารแนะแนวอาชีพกลุ่ม ละ 1 อาชีพ แล้วร่วมกันสรุป ส่งตัวแทนกลุ่มอธิบายให้อีก กลุ่มฟัง	จุลสาร แนะแนว อาชีพ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปการะ
6	คุณค่าของ การประกอบ อาชีพส่วนตัว ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกเกิด ความรู้สึกรู้คุณค่าในการ ประกอบอาชีพส่วนตัวทาง พลศึกษา	4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. สรุปดำเนินการกับสมาชิก ร่วมกันสรุป 1. สรุปดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. สรุปดำเนินการให้สมาชิก นั่งเป็นวงกลม 3. สรุปดำเนินการให้สมาชิก แสดงความรู้สึกรู้คุณค่าของ อาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา 4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. สรุปดำเนินการและ สมาชิกร่วมกันสรุป	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อสนเทศ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
7	การเป็น ผู้ประกอบการ การสระ ว่ายน้ำ, สนามเทนนิส, สถานบริหาร กาย	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกรู้จักและ เข้าใจการเป็นผู้ประกอบการ การสระว่ายน้ำ, สนาม เทนนิส, สถานบริหารกาย	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. ให้สมาชิกดู เทป โทรทัศน์เรื่อง "สถาน ประกอบการทาง พลศึกษา" 3. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 4. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป	เทปโทรทัศน์
8	การเป็นผู้ ประกอบการ การรานขาย อุปกรณ์กีฬา, ร้านค้ชุก นักรักกีฬา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกรู้จัก และเข้าใจการเป็นผู้ ประกอบการรานขาย อุปกรณ์กีฬา, ราน ค้ชุกนักรักกีฬา	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. พาสมาชิกไปเยี่ยม สถานประกอบการ 3. กระตุ้นให้สมาชิก ซักถามผู้ประกอบการ 4. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก กรอกแบบกรอกการเยี่ยมสถาน ประกอบการ	เยี่ยมสถาน ประกอบการ แบบกรอก การเยี่ยม สถาน ประกอบการ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
9	คุณค่าของ การเป็นผู้ ประกอบการ	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกเกิดความ รู้สึก ว่าคุณค่า ของการเป็น ผู้ประกอบการ	5. แบ่งกลุ่มตามอาชีพที่สมาชิก เลือกให้อภิปรายแล้วส่งตัวแทน สรุปให้อีกกลุ่มหนึ่งฟัง 6. ผู้ดำเนินการและ สมาชิกร่วมกันสรุป 1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. ให้สมาชิกนั่งเป็น วงกลม 3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิก แสดงความรู้สึก และคุณค่าใน การนำความรู้ทางพลศึกษา ไปเป็นผู้ประกอบการ 4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
10	ทัศนคติ ในการ ประกอบ อาชีพอิสระ ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อสร้างแรงจูงใจใน การประกอบอาชีพอิสระทาง พลศึกษา	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. แจกประวัติผู้ประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษาให้สมาชิกอ่าน 3. ให้สมาชิกร่วมกันอภิปราย ในหัวข้อ "ความเป็นไปได้น การประกอบอาชีพอิสระทาง พลศึกษา" 4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป	ประวัติของ ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ ทางพลศึกษา
11	ทัศนคติใน การประกอบ อาชีพอิสระ ทางพลศึกษา	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกมีความ ตั้งใจที่จะปรับปรุงส่งเสริม ให้ตนเองมีทัศนคติที่ดีต่อ การประกอบอาชีพอิสระ ทางพลศึกษา	1. ผู้ดำเนินการชี้แจง จุดมุ่งหมาย 2. แจกเรื่องสั้นให้สมาชิก อ่าน 3. ให้สมาชิกร่วมกันแสดง ความคิดเห็นหาแนวทางแก้ไข	เรื่องสั้น "สถานบริหาร กายเซฟตี้"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมาย	การดำเนินการ	วิธีการให้ ข้อเสนอแนะ ทางอาชีพ- อุปกรณ์
12	ปัจจัย นิเทศ	1 ชั่วโมง	เพื่อให้สมาชิกสำรวจ ตนเองหลังจากที่ได้รวม กิจกรรมโปรแกรมขอ เสนอแนะทางอาชีพ เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างไร	ทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพอิสระ ทางพลศึกษา 4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ซักถาม 5. สรุปดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป 1. สรุปดำเนินการให้สมาชิก แต่ละคนพูดถึงความรู้สึกของ ตนเอง ที่มีต่อการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา และพูดถึง ประโยชน์ที่ได้จากโปรแกรม ขอเสนอแนะทางอาชีพ ขอ เสนอแนะที่มีต่อโปรแกรม ขอเสนอแนะทางอาชีพ 2. สรุปดำเนินการสรุปเพิ่มเติม และกล่าวปิดการทดลอง	

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ประเมินเพื่อ

ความคิดรวบยอด

โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ หมายถึง การจัดกิจกรรม เพื่อให้ข้อมูลด้านอาชีพอิสระทางพลศึกษา โดยการบรรยาย การอภิปราย การเชื่อมสัมพันธ์ประกอบการ การจัดปายนิเทศ การจัดทำจุลสารแนะแนวอาชีพ เทปโทรทัศน์ โดยมี 4 ขั้นตอนคือ ชี้แจงจุดมุ่งหมาย เสนอข้อมูล เปิดโอกาสให้ซักถาม และการสรุป

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจจุดมุ่งหมาย และระเบียบวิธีการต่าง ๆ ของการเข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ
2. เพื่อให้สมาชิกได้รู้จักคุ้นเคยกันในหมู่สมาชิกและสร้างบรรยากาศให้สมาชิกพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
3. เพื่อให้สมาชิกเกิดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง
4. เพื่อให้สมาชิกกล้าพูด กล้าแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองในกลุ่มทราบ

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ขอเสนอแนะ - อุปกรณ์

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการอธิบายให้สมาชิกเข้าใจถึงจุดประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม
โปรแกรมขอสนทนาศาสนาทางอาชีพ
2. ผู้ดำเนินการแนะนำตนเองและให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง
3. ผู้ดำเนินการอธิบายกิจกรรม "บันไดชีวิต" และแจกกระดาษภาพบันไดที่มีคำถาม
แต่ละขั้นบันได และทิสอแล้วให้ตอบคำถาม เมื่อทุกคนพร้อม ให้สมาชิกเล่าถึงการทำ
ชีวิตความคำถามในแต่ละขั้นบันได เมื่อครบทุกคน ผู้ดำเนินการให้สมาชิกร่วมกันสรุปและ
สรุปเพิ่มเติม
4. ผู้ดำเนินการอธิบายกิจกรรม "สิทธิพิเศษ" แล้วให้สมาชิกดูรายชื่ออาชีพที่เตรียมไว้
สมาชิกแต่ละคนเสนอชื่ออาชีพที่สังคมไทยให้สิทธิพิเศษมากที่สุดคนละ 1 อาชีพ แล้วอภิปรายสรุปให้
เหลือ 2 อาชีพ และ 1 อาชีพในขั้นสุดท้ายซึ่งสมาชิกทุกคนยอมรับ ผู้ดำเนินการสรุปให้สมาชิกเกิด
ความรู้สึกว่าทัศนคติสามารถเปลี่ยนได้หลังจากที่ได้รับข้อมูล และการอภิปราย

กิจกรรม "บันไดชีวิต"

สิ่งที่คิดไว้.....

สิ่งที่กำลังคิด.....

สิ่งที่เคยคิด.....

กิจกรรม "สิทธิพิเศษ"

สังคมไทยให้สิทธิพิเศษแก่อำชีพใดมากที่สุด

1. ^๖ผู้ว่าราชการจังหวัด
2. แพทย์
3. วิศวกร
4. ทหาร
5. ตำรวจ
6. นายธนาคาร
7. หนายความ
8. ^๖ผู้พิพากษา
9. นักข่าว
10. นักวิทยาศาสตร์

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ความถี่รวบยอด

การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การนำความรู้ทางพลศึกษามากระทำในงานอาชีพ เพื่อหารายได้จួយตนเองโดยไม่มีนายจ้างใดแก การประกอบอาชีพส่วนตัวและการเป็นคู่ประกอบการ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกเข้าใจเรื่อง การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

ป้ายนิเทศ

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกศึกษาป้ายนิเทศ เรื่อง "การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา"
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
4. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ข้อมูลป้ายนิเทศ

การประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง การที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้ด้วยตนเอง โดยไม่มีนายจ้างหรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของหรือมีส่วนซึ่งจะมีลักษณะงานเป็นการผลิต ประกอบ ซ่อม บริการและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านค้าเบเกอรี่ เสื้อผ้า ร้านขายสินค้า ศูนย์บริการต่าง ๆ

ขอบข่ายอาชีพพลศึกษา

1. ผู้แนะนำ หรือที่เลี้ยง หรือผู้นำกีฬา มีลักษณะงานเป็นผู้แนะนำหรือที่เลี้ยง หรือผู้นำในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาบางประเภท เน้นไปในด้านพื้นฐาน และความสนุกสนาน ความวัยของเด็กรวมไปถึงงานในหน้าที่ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดต่าง ๆ
2. ผู้ฝึกสอนกีฬา มีลักษณะงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา เพื่อการแข่งขันในระดับต่าง ๆ
3. ผู้นำนันทนาการ มีลักษณะงานเป็นผู้นำกิจกรรม การเล่น และการออกกำลังกาย แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป
4. เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา มีลักษณะงานเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ประจำสนามแข่งขันและผู้ตัดสินกีฬาชนิดต่าง ๆ
5. ช่างภาพและผู้สื่อข่าวกีฬา มีลักษณะงานเป็นช่างภาพและผู้สื่อข่าวกีฬาระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และส่วนกลาง รวมทั้งปฏิบัติงานในคานขาวสารกีฬาที่เสนอทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ
6. พนักงานขายอุปกรณ์กีฬา มีลักษณะงานเป็นพนักงานขายประจำบริษัท ห้างหุ้นส่วน โรงงาน หรือตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์กีฬา และผู้กีฬาชนิดต่าง ๆ
7. ผู้บริหารงานคานพลศึกษาหรือผู้บริหารงานคานกีฬา มีลักษณะงานเป็นผู้จัดการและผู้บริหารงานคานพลศึกษา หรือคานการกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือแข่งขันระดับต่าง ๆ รวมไปถึงผู้จัดการหรือหัวหน้าผู้จัดโปรแกรมการเล่นกีฬาในองค์กร
8. ครูพลศึกษา มีลักษณะงานที่เกี่ยวกับ การอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดวิชาฝึกอบรม ปฏิบัติให้นักเรียน เป็นบุคคลที่มีสมรรถภาพทางร่างกายและสมรรถภาพทางจิตใจที่ดี

การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การนำความรู้ทางพลศึกษามากระทำในทางอาชีพ เพื่อหารายได้จួយตนเองโดยไม่มีนายจ้าง ได้แก่ การประกอบอาชีพส่วนตัวและการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประกอบอาชีพส่วนตัว หมายถึง การกระทำในงานอาชีพโดยไม่มีนายจ้างและไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง เช่น การสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ และการเป็นผู้นำออกกำลังกาย ฯลฯ

2. การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การประกอบธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของหรือมีส่วนและดำเนินการด้วยตนเอง เช่น สดามบริหารกาย สระวายนำ สนามเทนนิส ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านคักชุดกีฬา ฯลฯ

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง คุณค่าของการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ความคิดรวบยอด

การมีความรู้สึกที่ดีและรู้คุณค่าของการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดี รู้คุณค่าและเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

อภิปราย

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม
3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความรู้สึกและคุณค่าต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง การประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา (ครูสอนว่ายน้ำ ครูสอนเทนนิส)

ความคิดรวบยอด

การประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษาโดยไม่มีนายจ้างและไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง เช่น ครูสอนว่ายน้ำ ครูสอนเทนนิส

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกรู้จัก และเข้าใจการประกอบอาชีพครูสอนว่ายน้ำ ครูสอนเทนนิส

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

จุลสารแนะแนวอาชีพ

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกศึกษาจุลสารแนะแนวอาชีพ
3. ผู้ดำเนินการเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
4. ผู้ดำเนินการกับสมาชิกร่วมกันสรุป

ข้อมูลสารสนเทศแนวอาชีพ

อาชีพครูสอนว่ายน้ำ

อาชีพส่วนตัวสอนว่ายน้ำ โดยไม่มียาจ้าง และไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง สิ่งที่ต้องคำนึงถึง
การประกอบอาชีพนี้ดังนี้

1. ลักษณะงานที่จะต้องทำ หรือเป็นผู้สอนว่ายน้ำ
2. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถสอนกีฬาว่ายน้ำได้
3. การเข้าประกอบอาชีพ
 - 3.1 หากขอยกเอง
 - 3.2 มีฐานาคิกคอ
 - 3.3 จัดตั้งกลุ่ม
 - 3.4 เพื่อนแนะนำ
4. รายได้ในการประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สอนและจำนวนผู้เข้าเรียน
ตั้งแต่ 100 - 300 บาทต่อชั่วโมง โดยผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการใช้สระว่ายน้ำเอง
5. ความก้าวหน้า ผู้ประกอบอาชีพมีโอกาสเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสระว่ายน้ำ
6. โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมโดยผู้ประกอบอาชีพสามารถใช้เวลาบางส่วนไป
ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

อาชีพครูสอนเทนนิส

อาชีพส่วนตัวสอนเทนนิส โดยไม่มียาจ้างและไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง สิ่งที่ต้องคำนึงถึง
การประกอบอาชีพนี้ดังนี้

1. ลักษณะงานที่จะต้องทำคือเป็นผู้สอนกีฬาเทนนิส
2. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถสอนกีฬาเทนนิสได้
3. การเข้าประกอบอาชีพ

3.1 หากด้วยตนเอง

3.2 มีผู้มาติดต่อ

3.3 จัดตั้งกลุ่ม

3.4 เพื่อนแนะนำ

4. รายได้ในการประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นสอนและจำนวนผู้เข้าเรียน ตั้งแต่ 50 - 300 บาทต่อชั่วโมง โดยผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการใช้สนามเทนนิสเอง

5. ความก้าวหน้า ผู้ประกอบอาชีพมีโอกาสเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสนามเทนนิส

6. โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมโดยผู้ประกอบอาชีพสามารถใช้เวลาบางส่วนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง การประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา (ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิก และผู้ตัดสินกีฬาต่าง ๆ)

ความคิดรวบยอด

อาชีพผู้นำออกกำลังกายแอโรบิก และผู้ตัดสินกีฬาต่าง ๆ เป็นอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา เป็นการประกอบอาชีพที่ไม่มีนายจ้าง และไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกได้รู้จักและเข้าใจการประกอบอาชีพ ผู้นำออกกำลังกายแอโรบิกและ ผู้ตัดสินกีฬาต่าง ๆ

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

จุลสารแนะแนวอาชีพ

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ละ 4 คน
3. ผู้ดำเนินการแจกจุลสารแนะแนวอาชีพให้สมาชิกกลุ่มละ 1 อาชีพ และร่วมกันสรุป

เพื่อส่งตัวแทนกลุ่มอธิบายให้อีกกลุ่มหนึ่งฟัง

4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ข้อมูลจุดสำรณะแนวอาชีพ

1. อาชีพฐานำออกกำล้งกายแอโรบิก และผู้ค้สินค้าเป็นอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา มีลักษณะการประกอบอาชีพที่ไม่มำนาจจ้งและ ไม่อยู่ในฐานะลูกจ้งสิ่งท้ควรคำนึงถึงการประกอบอาชีพ มีดังนี้

1. อาชีพฐานำออกกำล้งกายแอโรบิก

1.1 ลักษณะงานท้จะต้องทำคือ เป็นฐานำออกกำล้งกายแอโรบิก

1.2 คุณสมบัติของฐัประกอบอาชีพ จะต้องเป็นฐัที่มีความสามารถนำออกกำล้งกาย

แอโรบิกได้

1.3 การเข้าประกอบอาชีพ

1.3.1 หำกวยตนเอง

1.3.2 มีผู้มาค้ค้

1.3.3 จ้ตั้งกลุ่ม

1.3.4 เพื่อนแนะนำ

1.4 รายได้ในการประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สอน ค้งแต่

200 - 300 บาท ต่อช้งโมง

1.5 ความก้าวหน้า มีโอกำสเป็นฐัประกอบการสอำนบริหารกาย

1.6 โอกำสท้จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ฐัประกอบอาชีพสามารถใช้เวลา

บางส่วนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

2. อาชีพผู้ค้สินค้า ก้สำแต่ละประเภทจะต้องมีผู้ค้สินค้าเฉพาะก้สำนั้น ๆ และอาชีพผู้ค้สินค้าท้สามารถทำรายได้ให้ค้เป็นท้นำสนใจมีดังนี้

2.1 อาชีพผู้ค้สินค้าฟุตบอล

2.1.1 ลักษณะงานท้จะต้องทำคือ เป็นผู้ค้สินค้าฟุตบอล

2.1.2 คุณสมบัติของฐัประกอบอาชีพ

จะต้องผ่านการสอบช้้นทะเบียนของสอำนท้ได้รับการยอมรับ เช่น

กรมพลศึกษา การก้สำแห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯลฯ

2.1.3 การเข้าประกอบอาชีพ

2.1.3.1 หาด้วยตนเอง

2.1.3.2 มีผู้มาติดต่อ

2.1.3.3 จักตั้งกลุ่ม

2.1.3.4 เพื่อนแนะนำ

2.1.4 รายได้ในกาประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับการจัดการแข่งขันตั้งแต่

80 - 200 บาท ต่อคู่

2.1.5 ความก้าวหน้า มีโอกาสเป็นผู้ตัดสินนานาชาติ

2.1.6 โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ผู้ประกอบอาชีพสามารถ

ใช้เวลาบางส่วนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

2.2 อาชีพผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล

2.2.1 ลักษณะงานที่จะต้องทำคือ เป็นผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล

2.2.2 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

จะต้องผ่านการสอบขึ้นทะเบียนของสถาบันที่ได้รับการยอมรับเช่น

กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ฯลฯ

2.2.3 การเข้าประกอบอาชีพ

2.2.3.1 หาด้วยตนเอง

2.2.3.2 มีผู้มาติดต่อ

2.2.3.3 จักตั้งกลุ่ม

2.2.3.4 เพื่อนแนะนำ

2.2.4 รายได้ในกาประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับการจัดการแข่งขันตั้งแต่

80.- 150 บาท ต่อคู่

2.2.5 ความก้าวหน้า มีโอกาสเป็นผู้ตัดสินนานาชาติ

2.2.6 โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ผู้ประกอบอาชีพสามารถใช้

เวลาบางส่วนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

2.3 อาชีพผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

2.3.1 ลักษณะงานที่จะต้องทำคือเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

2.3.2 คุณสมบัติของผู้เล่นประกอบอาชีพ

จะต้องผ่านการสอบขั้นทะเบียนของสมาคมที่ได้รับการยอมรับ เช่น

กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ฯลฯ

2.3.3 การเข้าประกอบอาชีพ

2.3.3.1 หากวัยตนเอง

2.3.3.2 มีฐานะดีพอ

2.3.3.3 จักตั้งกลุ่ม

2.3.3.4 เพื่อนแนะนำ

2.3.4 รายได้ในการประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับการจัดการแข่งขันตั้งแต่

80 - 150 บาทต่อคู่

2.3.5 ความก้าวหน้า มีโอกาสเป็นผู้ตัดสินนานาชาติ

2.3.6 โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ผู้เล่นประกอบอาชีพสามารถใช้

เวลาบางส่วน ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

2.4 อาชีพผู้ตัดสินมวย

2.4.1 ลักษณะงานที่จะต้องทำคือ เป็นผู้ตัดสินมวย

2.4.2 คุณสมบัติของผู้เล่นประกอบอาชีพ

จะต้องผ่านการสอบขั้นทะเบียนของสมาคมที่ได้รับการยอมรับ เช่น

กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมมวยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ฯลฯ

2.4.3 การเข้าประกอบอาชีพ

2.4.3.1 หากวัยตนเอง

2.4.3.2 มีฐานะดีพอ

2.4.3.3 จักตั้งกลุ่ม

2.4.3.4 เพื่อนแนะนำ

- 2.4.4 รายได้ในการประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับการจัดการแข่งขัน ตั้งแต่ 100 - 600 บาทต่อรายการหรือใช้ระบบเหมาจ่ายรายการละ 2,000 - 2,500 บาท
- 2.4.5 ความก้าวหน้ามีโอกาสนับถือนักกีฬานานาชาติ
- 2.4.6 โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ผู้ประกอบอาชีพสามารถใช้เวลาบางส่วนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยอิสระ

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง คุณค่าของการประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา

ความพึงประสงค์

การมีความรู้สึที่ดีและรู้คุณค่าของการประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษาอันเป็นรากฐาน
ที่จะทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดี และรู้คุณค่าต่อการประกอบอาชีพส่วนตัวทางพลศึกษา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

อภิปราย

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม
3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความรู้สึกและคุณค่าต่อการประกอบอาชีพ
ส่วนตัวทางพลศึกษา
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง การประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการสถานบริหารกาย สนามเทนนิส และสระว่ายน้ำ

ความคิดรวบยอด

การประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการสถานบริหารกาย สนามเทนนิส และสระว่ายน้ำ
เป็นอาชีพที่นำความรู้ทางพลศึกษาไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกรู้จักและเข้าใจการเป็นผู้ประกอบการสถานบริหารกาย สนามเทนนิส
และสระว่ายน้ำ

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องโสตทัศนศึกษา

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกดูเทปโทรทัศน์เรื่อง "สถานประกอบการทางพลศึกษา"
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
4. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

โปรแกรมเทพโทรทัศน์เรื่อง สถานประกอบการทางพลศึกษา

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
1	ป้ายชื่อ "สถานบริหารกายเวลด์คลับ"	สถานบริหารกายเวลด์คลับ
2	ประตูสถานบริหารกายเป็ดและ เคาน์เตอร์สำหรับเจ้าหน้าที่บริการสมาชิก	ผู้ที่มาใช้บริการจะต้องสมัครเป็น สมาชิกตามระยะเวลาการสมัคร เช่น ค่าบริการประมาณ 7,000 บาท คอหนึ่งปี
3	คนสมัครสมาชิกให้เจ้าหน้าที่บริการ	การใช้บริการแต่ละครั้งผู้ใช้บริการจะต้อง สมัครสมาชิกให้เจ้าหน้าที่แล้วเจ้าหน้าที่จะ เป็นผู้จัดการการออกกำลังกายตามโปรแกรม ที่สมัคร
4	ห้องบริหารกายด้วยอุปกรณ์ออกกำลังกาย	ห้องบริหารกายด้วยอุปกรณ์ออกกำลังกาย ซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์หลายชนิด
5	สระว่ายน้ำ สระน้ำเย็น สระนวดตัว	สระว่ายน้ำออกกำลังกาย สระน้ำเย็น หลังการอบไอน้ำ และสระนวดตัวโดยใช้ คลื่นไฟฟ้า
6	ห้องอบไอน้ำ	ห้องอบไอน้ำ ความร้อนจากห้องอบไอน้ำ ช่วยให้ร่างกายขับเหงื่อโดยไม่เหน็ดเหนื่อย

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
7	ห้องออกกำลังกายประกอบจังหวะเพลง	ห้องออกกำลังกายประกอบจังหวะเพลง ซึ่งจะต้องพัฒนาท่าเต้นเปลี่ยนแปลงไปตามเพลงใหม่ ๆ
8	ห้องนวดตัว	ห้องนวดตัว เพื่อช่วยผ่อนคลายเนื้อคลายความปวดเมื่อยของร่างกาย
9	ห้องเสริมสวย ใบหน้า ศม และตัว	แผนกเสริมสวย ใบหน้า ศม และตัว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริการ
10	ห้องแพทย์	ห้องแพทย์ ในบางครั้งจะต้องให้แพทย์ตรวจร่างกายด้วย
11	เครื่องหมายสถานบริหารกายเวล็คคลับ	จะเห็นได้ว่า การประกอบการสถานบริหารกายเป็นอาชีพหนึ่งที่น่าจะทำได้สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งการลงทุนจะขึ้นอยู่กับการจัดบริการให้มากหรือน้อยตามกำลังเงินทุน
12	ป้ายคอร์คเทนนิส 71	สถานประกอบการคอร์คเทนนิส 71

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
13	สนามเทนนิส	เป็นสนามเทนนิสที่มี 5 สนาม บริการลูกค้าเป็นชั่วโมง ๆ ละ 40 บาท ในเวลากลางวัน 70 บาท ในเวลากลางคืนตั้งแต่ 18.00 น. ขึ้นไป และจะจัดเป็นโปรแกรมการเรียนโดยเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 10 - 15 คน โปรแกรมละ 500 บาท จำนวน 15 ครั้ง
14	ร้านอาหารในสนามเทนนิส	ร้านอาหารสำหรับบริการลูกค้าใช้สนามเทนนิส ซึ่งจะเห็นได้ว่า การประกอบการสนามเทนนิสแล้วยังสามารถเปิดร้านอาหารและเครื่องเค็มได้อีก
15	ป้ายสรวาชน้ำคิวนารด	สถานประกอบการสรวาชน้ำคิวนารด
16	สรวาชน้ำ คนกำลังวาชน้ำ	เป็นสรวาชน้ำที่บริการผู้ที่เป็นสมาชิกและผู้ที่มาใช้เป็นครั้งคราว โดยคิดค่าบริการดังนี้ ค่าสมาชิกผู้ใหญ่ 600 บาท/ปี ค่าบริการ 30 บาท/ครั้ง ค่าสมาชิกนักเรียน นักศึกษา 500 บาท/ปี ค่าบริการ 25 บาท/ครั้ง ค่าสมาชิกเด็ก 450 บาท/ปี ค่าบริการ 20 บาท/ครั้ง

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
17	ร้านขายเครื่องพิมพ์	สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้ใหญ่ ครั้งละ 35 บาท นักเรียน นักศึกษา ครั้งละ 30 บาท เด็ก ครั้งละ 25 บาท สำหรับผู้สนใจเรียนว่ายน้ำ ผู้ใหญ่ค่าเรียน 690 บาท 8 ครั้ง ค่าบริการครั้งละ 35 บาท เด็กค่าเรียน 590 บาท 8 ครั้ง ค่าบริการ ครั้งละ 25 บาท ร้านขายเครื่องพิมพ์สำหรับบริการผู้นำใช้ บริการสระว่ายน้ำ ซึ่งจะเห็นได้ว่า การประกอบการสระว่ายน้ำแล้วยังเปิด ร้านขายเครื่องพิมพ์อีกด้วย

ครั้งที่ 8
กรุงเทพ

ชื่อเรื่อง การเป็นคู่ประกอบการร้านขายอุปกรณ์กีฬาและคัทชูคนักกีฬา

ความคิดรวบยอด

การประกอบอาชีพ คู่ประกอบการร้านขายอุปกรณ์กีฬาและร้านคัทชูคนักกีฬา เป็นอาชีพที่นำความรู้ทางพลศึกษามาใช้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกรู้จักและเข้าใจการเป็นคู่ประกอบการ ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านคัทชูคนักกีฬา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านคัทชูคนักกีฬา ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์ อภิปราย เชื่อมสถานประกอบการ

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. พาสมาชิกไปเชื่อมสถานประกอบการ ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านคัทชูคนักกีฬา
3. ในขณะที่สมาชิกกำลังเชื่อมสถานประกอบการผู้ดำเนินการ กระตุ้นให้สมาชิกซักถาม

คู่ประกอบการ

4. ผู้ดำเนินการแจกแบบกรอกการเชื่อมสถานประกอบการ
5. ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วร่วมกันอภิปราย เรื่อง การประกอบการร้านขายอุปกรณ์กีฬา และการประกอบการร้านคัทชูคนักกีฬา กลุ่มละเรื่อง ส่งตัวแทนสรุปให้อีกกลุ่มฟัง
6. ผู้ดำเนินการกับสมาชิกร่วมกันสรุป

แบบสอบถามการไปเยี่ยมชมสถานประกอบการ

ชื่อสถานประกอบการ

ให้นักศึกษาตอบคำถามตามความรู้ที่แท้จริงของนักศึกษา

1. สิ่งที่นักศึกษาได้รับจากการไปเยี่ยมชมสถานประกอบการ

.....

2. นักศึกษาเกิดความคิดอย่างไรจากการไปเยี่ยมชมสถานประกอบการ

.....

ชื่อ

ผู้เยี่ยมชมสถานประกอบการ

๕.๔
ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง คุณค่าของการนำความรู้ทางพลศึกษาไปเป็นอุปกรณ์ประกอบ

ความถี่รวบยอด

การมีความรู้สึกที่ดีและรู้คุณค่าของการเป็นอุปกรณ์ประกอบ ในการนำความรู้ทางพลศึกษา มาประกอบอาชีพ ย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้เห็นคุณค่าในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดี และรู้คุณค่าต่อการเป็นอุปกรณ์ประกอบ

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์ อภิปราย

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม
3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความรู้สึก และคุณค่าต่อการนำความรู้ทางพลศึกษาไปเป็นอุปกรณ์ประกอบ
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง หักเกณฑ์ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ความคิดรวบยอด

การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หากผู้ประกอบอาชีพมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

อภิปราย ประวัติของผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการแจกประวัติของผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาให้สมาชิกอ่าน
3. ให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม
4. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกทุกคนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ "ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา"
5. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
6. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

ตัวอย่างประวัติผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

การนำความรู้ทางพลศึกษามาประกอบอาชีพโดยไม่นำมาจ้างและไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง ในปัจจุบันนี้มีหลายอาชีพด้วยกัน เช่น ฐานำออกกำลังกายแอโรบิก สอนว่ายน้ำ สอนเทนนิส สู้ตักสิน กีฬา ชายอุปกรณกีฬา ฯลฯ ซึ่งเรียกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษา

การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา แต่ละอาชีพจะมีลักษณะงาน คุณสมบัติ ผู้ประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพ รายได้ และความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ซึ่งจะยก ตัวอย่างประวัติผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ทั้งรายละเอียดต่อไปนี้

ประวัติผู้ประกอบอาชีพฐานำออกกำลังกายแอโรบิก

ชื่อ	กาญจนา
อายุ	30 ปี
สำเร็จการศึกษากันพลศึกษา	ป.ศ.สูง จาก วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
	ค.บ. จาก วิทยาลัยครูนครปฐม
เคยเป็นนักกีฬา	กระบี่กระบอง อิมนาสติกกลลาไหม
ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพ	รับราชการครู
อาชีพปัจจุบัน	ลูกจ้างประจำกรมพลศึกษาปฏิบัติหน้าที่ธุรการ
อาชีพอิสระทางพลศึกษา	ฐานำออกกำลังกายแอโรบิก

การเข้าประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

เริ่มจากการ ไปฝึก เทนที่ศูนย์สาธิตบริหารกายของกรมพลศึกษา แล้วจึงสมัครเป็นฐานำออกกำลังกายแอโรบิกในศูนย์ดังกล่าว ต่อมาฐานำออกกำลังกายที่เป็นสมาชิก ของศูนย์ฯ ตัดคอให้ไปนำออกกำลังกายที่หน่วยงานต่าง ๆ และเขากลุ่มฐานำออกกำลังกายแอโรบิก

ซึ่งจะได้มีการสับเปลี่ยนฐานผู้ออกกำลังกายแอโรบิกเพื่อให้ผู้ออกกำลังกายไม่เบื่อ โดยมีสมาชิก
ครั้งละ 10 - 15 คน หรือสอนเป็นรายบุคคล สมาชิกจะเป็นผู้ตัดสินท่าและเครื่องเสียงให้

รายได้ในการประกอบอาชีพ

อัตราค่านำออกกำลังกายแอโรบิกครั้งละ 200 - 250 บาท

มีรายไประมาณ 5,000 - 6,000 บาทต่อเดือน

ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพ

เนื่องจากทำงานประจำจึงไม่สามารถออกไปเป็นฐานผู้ออกกำลังกาย

ได้เต็มที่ ซึ่งจะทำได้ในเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกงานเท่านั้น คิดว่าจะลาออกจากกรมพลศึกษา
เพื่อจะประกอบอาชีพฐานผู้ออกกำลังกายแอโรบิกอย่างเดียว

ประวัติผู้ประกอบอาชีพผู้ประกอบการค้าชุดนักกีฬา

ชื่อ

กรรชิต

อายุ

32 ปี

สำเร็จการศึกษาคณะพลศึกษา ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี

กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

เคยเป็นนักกีฬา

ฟุตบอล บาสเกตบอล

ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพ รับราชการครู

อาชีพปัจจุบัน

รับราชการครู

อาชีพอิสระทางพลศึกษา

ผู้ประกอบการร้านค้าชุดนักกีฬา

การเข้าประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

เมื่อสมัยที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีเพื่อน
เป็นพนักงานขายเครื่องกีฬาแนะนำให้รับชุดนักกีฬามาขายเพื่อนที่เรียนด้วยกัน ต่อมาใส่รถเข็นขาย
ในมหาวิทยาลัย เมื่อสอบบรรจุเข้ารับราชการครูได้จึงคิดทำกิจการค้าชุดนักกีฬาขายโดยส่งน้องสาว
ไปเรียน แล้วซื้อจักรยานคาบก่อนเมื่อมีทุนเพิ่มจึงซื้อจักรยานอุตสาหกรรม ผาตัดชุดนักกีฬาก็ซื้อเป็น
ชิ้นก่อนแล้ว ต่อมาจึงซื้อทั้งคันจากโรงงาน

รายได้ในการประกอบอาชีพ

เงินกำไรจากการค้าชุดนักกีฬาจะมีเป็นรายย่อยและรายใหญ่
ถ้าตัดเป็นตัวจะมีกำไรสูง แต่ตัดคึกเขมากำไรค่อนข้างน้อย
โครงการในอนาคตเมื่อเก็บเงินได้พอเพียงจะลาออกจากครูมา

เปิดร้านค้าชุดนักกีฬา

ประวัติผู้ประกอบการอาชีพประกอบการศูนย์สอนกีฬาฟุตบอล

ชื่อ	วุฒิ
อายุ	42 ปี
สำเร็จการศึกษาด้านพลศึกษา	กศ.บ. จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
เคยเป็นนักกีฬา	ฟุตบอล
ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพ	รับราชการครู
อาชีพอิสระทางพลศึกษา	ผู้ประกอบการศูนย์สอนกีฬาฟุตบอลและเข้าร่วมหุ้นค้าชุดนักกีฬาขาย

การเข้าประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

หลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สอบบรรจุเข้ารับราชการครู โรงเรียนในสังกัด สบข. ซึ่งจะต้องสอนนักเรียนประจำชั้นทุกวิชาตลอดทั้งวัน หลังจากสอนก็จะทุ่มให้นักเรียนเล่นกีฬา เนื่องจากมีครูพลศึกษาเพียงคนเดียวจึงทำให้ต้องทุ่มที่ศาลาหลายประเภท ทำให้ไม่สามารถให้เวลากับกีฬาได้มาก แต่ด้วยความสนใจกีฬาฟุตบอลก็เลยจัดทีมฟุตบอลในโรงเรียน เพื่อไปแข่งขันระหว่างโรงเรียนได้รับชัยชนะเป็นส่วนมาก จึงคิดอยากจะสอนกีฬาฟุตบอลให้เยาวชน ตั้งแต่วัยเด็กประกอบกับเพื่อนมาชวนทำกิจการค้าฟุตบอลก็ทำขาย จึงได้ลาออกจากการรับราชการ เขาร่วมทุนกับเพื่อนค้าฟุตบอลและตั้งศูนย์ฝึกกีฬาฟุตบอล โดยรับสมาชิกอายุระหว่าง 7 - 12 ปี ซึ่งจะแบ่งการสอนออกเป็นกลุ่ม ๆ รายได้จากศูนย์ฝึกกีฬาฟุตบอลเฉลี่ยเดือนละ ประมาณ 6,000 บาท ส่วนรายได้จากการค้าฟุตบอลก็ทำขายเฉลี่ยประมาณเดือนละ 8,000 บาท

ช. 11
 11

ชื่อเรื่อง หัตถ์คดีในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา --- ---

ความคิดรวบยอด

หัตถ์คดีสามารถเปลี่ยนแปลงได้และการมีหัตถ์คดีที่ดีคืออาชีพอิสระทางพลศึกษาจะส่งผล
 ให้มีความตั้งใจในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกมีความตั้งใจที่จะปรับปรุงส่งเสริมให้ตนเองมีหัตถ์คดีที่ดีคือการประกอบอาชีพ
 อิสระทางพลศึกษา

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

วิธีการให้ข้อสนเทศ - อุปกรณ์

เรื่องสั้น "สถานบริหารกายเซฟตี้"

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้ดำเนินการแจกเรื่องสั้น สถานบริหารกายเซฟตี้ ให้สมาชิกทุกคนอ่าน
3. ให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็นและหาแนวทางที่จะแก้ไขหัตถ์คดีของตัวละคร
 ที่มีหัตถ์คดีไม่ดีคือการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป

เรื่องสั้น สดามบริหารกายเซฟตี้

ในงานเลี้ยงสังสรรค์ภายในของวิทยาลัยพลศึกษาแห่งหนึ่ง วิรัช ไคยบเพื่อน ๆ ต่างก็แย่งกันพูดเพราะไม่ไคยบกันนาน เพื่อนแต่ละคนเล่าเรื่องชีวิตหลังจากที่จบการศึกษาไปแล้ว

อรุณศรี เล่าอย่างภาคภูมิใจว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ในสถาบันการศึกษา มีชื่อแห่งหนึ่งแต่ยังต้องขอเงินพ่อแม่ใช้อยู่ รู้สึกละอายใจมากเพราะอายุสมควรที่จะไม่ต้องรบกวนพ่อแม่แล้ว ซึ่งมีน้องอีกหลายคนที่จะต้องรับผิดชอบนอกจากนั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ทราบว่าจะมีงานทำหรือไม่ รู้สึกอยากทำงาน

มานะ รับราชการเป็นครูสอนหนังสือในโรงเรียนชนบทแห่งหนึ่ง รู้สึกตัวเองว่าเป็นคนเก่งมาก เพราะสอนได้ทุกวิชาในชั้นที่ตนเองรับผิดชอบ เกตุคิดว่าการสอนบรรจุได้ในชนบทเป็นการที่ไม่มีโอกาสใช้เงินจะไม่มีเงินเหลือเก็บ แท้จริง ๆ แล้วเงินไม่พอใช้เลย

มงคล เป็นพนักงานขายอุปกรณ์ออกกำลังกาย เล่าถึงเงินเดือนของตนเองที่ทำอยู่ดีไม่น้อยแต่ค่าตอบแทนในปริมาณการขาย ถ้าขายมากก็ได้นิดๆ แต่มงคลพูดไม่เก่ง ไม่ค่อยกล้าที่จะเสนอขายสินค้า มงคลจึงขายสินค้าไม่ค่อยได้กำลังหางานใหม่ที่เหมาะกับตัวเอง

วิไล ในขณะนี้ช่วยพ่อแม่ขายของชำ เพราะสอบบรรจุมาแล้ว 5 ครั้ง ยังไม่ได้และกำลังรอสอบในครั้งต่อไป เพราะพ่อแม่อยากให้รับราชการ

วิรัช เมื่อฟังวิไลเล่าจบได้เล่าถึงอาชีพผู้นำออกกำลังกายของเขาบ้าง ซึ่งต้องวิ่งสอนตามถนนงานค้าง ๆ บางครั้งก็สอนไม่ทันเพราะรถติดทำให้เสียลูกค้าและเป็นคนไม่ตรงต่อเวลา บางครั้งก็สอนไม่คุ้มกับการรถเพราะต้องนั่งรถแท็กซี่ทำให้เกิดความคิดว่าจะสอนโดยไม่ต้องวิ่งไปหาลูกค้า โดยเปิดเป็นสดามบริหารกายแคตตอนนี้เงินทุนยังไม่พอ แต่ถามภรรยาว่าคิดว่าจะทำได้ทันที เพราะมีสถานที่ที่เหมาะสมอยู่เสมอ เพื่อนมีความเห็นอย่างไรสนใจที่จะร่วมลงทุนไหม

วิไล พูดขึ้นทันทีว่า ฉันคนหนึ่งไม่รวมด้วยเพราะพ่อแม่อยากให้รับราชการ

อรุณศรี "ฉันเห็นด้วยกับวิรัช และคิดว่าเป็นแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาการว่างงานของวิชาชีพพลศึกษาได้วิธีหนึ่ง วิรัชช่วยอธิบายโครงการอย่างย่อ ๆ ให้ฟังหน่อย"

วิรัช โครงการเปิดสถานบริหารกายสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงตอนนี้คือ

1. สถานที่ซึ่งพบแล้วเป็นสถานที่ที่เหมาะสมมากคิดว่าจะไปขอเช่าเขาก่อน
2. ประชาสัมพันธ์สถานบริหารกายโดยวิธี แจกใบปลิว ติดโปสเตอร์ ออกไป

แนะนำสถานบริหารกายตามบ้าน

3. พิจารณาอุปกรณ์ช่วยออกกำลังกาย ซึ่งจะนำมาบริการให้สมาชิกที่มาออกกำลังกายในสถานบริหารกาย

4. คำนวณค่าใช้จ่ายที่จะต้องลงทุนในการดำเนินการสถานบริหารกายเซฟตี้ที่คิดคงซื้อไว้

มงคล เรื่องอุปกรณ์การออกกำลังกายมีข้อมูลให้ แค่นี้จะให้เข้าร่วมทุนสถานบริหารกายเซฟตี้ ขอคิดดูก่อน

มานะ ซึ่งนั่งฟังอยู่ก็พูดขึ้นมาว่า "ผมก็เบื่อกับที่จะต้องรับเงินเดือนประจำชั้นแถวไม่ค่อยพอใช้ แต่จะให้ลาออกมาทำธุรกิจรู้สึกเสี่ยงต่อการขาดทุน

ทรงชัย ซึ่งนั่งฟังเพื่อน ๆ พูดอยู่ก็พูดขึ้นว่า "ผมกลัวคนไม่มาใช้บริการซึ่งจะทำให้ขาดทุนไป"

วิรัช เอามือกุมขมับคิดว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้เพื่อน ๆ เขาร่วมทุนทำสถานบริหารกายเซฟตี้

ช. ๙
กรุงเทพ 12

ชื่อเรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังจากที่ได้อบรมกิจกรรม โปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ เกิด
การเปลี่ยนแปลงอย่างไร

เวลา 1 ชั่วโมง

สถานที่ ห้องแนะแนว

การดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม
3. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนพูดถึงความรู้สึกของตนเอง ที่ต่อการประกอบอาชีพ
อิสระทางพลศึกษา และพูดถึงประโยชน์ที่ได้รับจากโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ ข้อเสนอแนะที่มี
ต่อโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพ
4. ผู้ดำเนินการสรุปเพิ่มเติม และกล่าวปิดการทดลอง

แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา หมายถึง การนำความรู้ทางพลศึกษามาใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้จួយตนเองโดยไม่มีนายจ้าง ได้แก่ การประกอบอาชีพส่วนตัวและการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งรายละเอียดต่อไปนี้

การประกอบอาชีพส่วนตัว หมายถึง การกระทำในงานอาชีพโดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง เช่น การสอนกีฬา การตัดสินกีฬา และการเป็นผู้นำออกกำลังกาย ฯลฯ

การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การประกอบธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของหรือมีส่วนและดำเนินการจួយตนเอง เช่น สดำนบริหารกาย สระวณำ สนามเทนนิส ร้านขายอุปกรณ์กีฬา และร้านตัดสินนักกีฬา

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายข้อความที่เห็นว่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และความตั้งใจที่จะกระทำในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาเินมากที่สุดเพียงข้อเดียว

โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเินมากที่สุด คำตอบนี้จะไม่มีผลต่อนักศึกษาแต่อย่างใด และคำตอบที่เินจะถือว่าเป็นความลับเินนำมาเปิดเผย

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่ เินใจ	ไม่ เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง
1. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ ไม่มีนายจ้าง					

จากตัวอย่าง แสดงว่านักศึกษา "เห็นด้วย" กับข้อความด้านซ้าย

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. อาชีพอิสระทางพลศึกษาสามารถช่วย แก้ปัญหาการว่างงาน					
2. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่จะต้อง ลงทุนสูง					
3. รายได้ของผู้ประกอบการอาชีพอิสระทางพลศึกษา ขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเอง					
4. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้ ความรู้ทางพลศึกษา					
5. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่ต้องมี การวางแผน					
6. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีรายได้ น้อย ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ					
7. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่หารายได้ ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะ ลูกจ้าง					
8. ผู้ประกอบการอาชีพอิสระทางพลศึกษาสามารถที่จะ พัฒนาเป็นเจ้าของกิจการ					
9. บุคคลที่จะประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา จะมีอิสระในการทำงาน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาสามารถ ทำได้แค่ในเมืองใหญ่ ๆ					
11. ผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษามีความรู้ ทางพลศึกษา					
12. อาชีพอิสระทางพลศึกษา ทำให้บุคคลอื่นมอง วิชาชีพพลศึกษาว่าตกต่ำ					
13. ผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาจะต้องมี ความรับผิดชอบตนเองสูง					
14. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ไม่มีความ มั่นคง					
15. ผู้ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาจะต้องมี ความสามารถในการเล่นกีฬาสูง					
16. ชาวเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษามีรายได้ สูงเป็นที่น่าพอใจ					
17. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพหนึ่งที่รู้สึก ว่ามีความก้าวหน้า					
18. ชาวเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็น อาชีพที่ไม่มีการเติบโต					
19. ชาวเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษามีผู้ให้ ความสนใจมากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่บุคคลทั่วไป รู้สึกว่าคุณประกอบอาชีพไม่ทางเลือก					
21. ข้าพเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็น อาชีพที่น่าสนใจเพราะช่วยให้คนมีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง					
22. ข้าพเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่ เหมาะกับตัวข้าพเจ้า					
23. ข้าพเจารู้สึกว่าวิทยาลัยพลศึกษาควรจัด กิจกรรมสนับสนุนการประกอบอาชีพอิสระทาง พลศึกษา					
24. ข้าพเจารู้สึกไม่มั่นใจที่จะประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา					
25. ข้าพเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็น อาชีพที่น่าสนใจ					
26. ข้าพเจารู้สึกว่าอาชีพอิสระทางพลศึกษา เหมาะสมสำหรับผู้มีเงินทุนเท่านั้น					
27. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่คัดค้านการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา					
28. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่ทำให้บุคคล รู้สึกว่าสามารถพึ่งตนเองได้ในแง่การหา รายได้					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
29. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการอาชีพอิสระทางพลศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จยาก					
30. เมื่อข้าพเจ้าทราบว่าเพื่อนคนไหนจะประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ข้าพเจ้าจะพยายามชักจูงให้เพื่อนหันมาสนใจอาชีพที่มีเงินเดือนดีกว่า					
31. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการอาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
32. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าจะประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา					
33. อาชีพอิสระทางพลศึกษาเป็นอาชีพสุดท้ายที่ข้าพเจ้าเลือกเป็นอาชีพ					
34. ข้าพเจ้าขอทำงานอะไรก็ได้ที่มีเงินเดือนมั่นคงดีกว่าการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา					
35. เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าจะหาประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา					
36. ถึงแม้ว่าใครจะดูว่า อาชีพอิสระทางพลศึกษามีรายได้ดีกว่ารับราชการ ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจ					
37. ถ้ามีชมรมบริการสอนกีฬาข้าพเจ้าจะเข้าร่วมทันที					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
38. เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าจะออกเสียงและคัดค้าน เพื่อแสดงการไม่เห็นด้วยกับการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา					
39. ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเข้าร่วมทั้งการอภิปราย เรื่อง "แนวทางการประกอบอาชีพอิสระ ทางพลศึกษา"					
40. ข้าพเจ้าพยายามจะเข้าไปคลุกคลีกับผู้ประกอบ อาชีพอิสระทางพลศึกษา					
41. ข้าพเจ้ายินดีที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาแก่ผู้สนใจ					
42. ข้าพเจ้าจะอยู่บ้านเฉย ๆ คักว่าออกไป ประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา					
43. ถ้าที่ใดจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพอิสระทางพลศึกษา ข้าพเจ้าจะเข้าไปชม					
44. ข้าพเจ้าจะพยายามเสนอให้ฝ่ายกิจกรรม นักศึกษาจัดกิจกรรมสนับสนุนการประกอบอาชีพ อิสระทางพลศึกษา					
45. ข้าพเจ้าจะไม่รวมมือในการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา เพราะถือว่าเป็นการชวนเชื่อที่ผิด ๆ					

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางทฤษฎี

ข้อ		ข้อ		ข้อ	
1	2.923	16	3.362	31	2.060
2	2.021	17	4.629	32	2.457
3	3.292	18	5.960	33	3.924
4	7.373	19	4.061	34	4.056
5	2.461	20	5.374	35	4.643
6	5.462	21	8.926	36	5.781
7	2.589	22	11.704	37	5.062
8	4.633	23	5.059	38	4.577
9	3.577	24	5.588	39	2.422
10	3.212	25	7.183	40	2.028
11	6.017	26	3.460	41	7.998
12	4.839	27	4.272	42	3.684
13	4.839	27	4.272	42	3.684
14	3.238	29	8.031	44	3.662
15	2.350	30	5.072	45	6.030

ตาราง 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา

n	$\sum 6_i^2$	6_x^2	α
45	41.5367	375.1995	0.90951

ภาคผนวก ก

คำคะแนนติบของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนนติบของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มก้านอาชีพ
คะแนนติบของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพ

ตาราง 8 คะแนนดิบของนักศึกษาที่ได้รับการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มคานาอาซีท

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	143	145
2	147	160
3	149	181
4	153	183
5	160	182
6	160	170
7	161	173
8	165	174

ตาราง 9 คะแนนดิบของนักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	144	162
2	145	158
3	147	165
4	150	174
5	160	185
6	161	190
7	163	170
8	164	184

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุลี ชื่อสกุล คเชนทร์เคชา
เกิดวันที่ 21 ธันวาคม พุทธศักราช 2497
สถานที่เกิด อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 4/8 หมู่ 8 ลาดพร้าว 71 แขวงวังทองหลาง
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10310

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา
ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูยะลา
- พ.ศ. 2521 วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2534 การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มความอาชีพกับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่มีต่อ
ทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางผลึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

บทคัดย่อ
ของ
ชูลี กเชนทร์เคชา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพร่วมกับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ ที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2533 ที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาค่ากว่าเปอร์เซ็นต์ไทด์ที่ 50 โดยสุ่มเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพ และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ ทั้งนี้ประกอบไปด้วยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาคือ แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบแบบวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test) และแมนวิทนี (The Mann - Whitney U Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพร่วมกับโปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพ มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคานอาชีพที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาคือ หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ได้รับการให้โปรแกรมขอเสนอแนะทางอาชีพที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาคือ หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF GROUP CAREER COUNSELING AND THE OCCUPATIONAL INFORMATION
PROGRAM ON ATTITUDE TOWARD SELF-EMPLOYMENT RELATING TO PHYSICAL
EDUCATION OF THE FIRST YEAR STUDENTS AT THE COLLEGE OF
PHYSICAL EDUCATION IN CHANGWAT CHUMPHON

AN ABSTRACT

BY

CHUREE KACHENDECHA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

April 1991

The purpose of this experiment was to compare the result of group career counseling and occupational information program on attitude toward self - employment relating to physical education of the first year students at the College of Physical Education in Changwat Chumphon. The samples were the first year students at the College of Physical Education in Changwat Chumphon in the academic year 1990 whose scores on the attitude toward self - employment relating to physical education were lower than the percentile rank of 50. The samples were randomly divided into two experimental groups : career counseling group and occupational information group. Each group was consisted of 8 students. The instrument used in measuring attitude toward self - employment relating to physical education was "the attitude toward self - employment relating to physical education questionnaire." The statistical methods for data analysis were the Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rands Test and Mann - Whitney U Test.

The results were as follows :

1. After the experiment, there was no statistically significant difference at .01 level of the attitude toward self - employment relating to physical education between the career counseling group and the occupational information group.
2. The difference of the attitude toward self - employment relating to physical education of the career counseling group before and after the experiment was statistically significant at .01 level.
3. The difference of the attitude toward self - employment relating to physical education of the occupational information group before and after the experiment was statistically significant at .01 level.